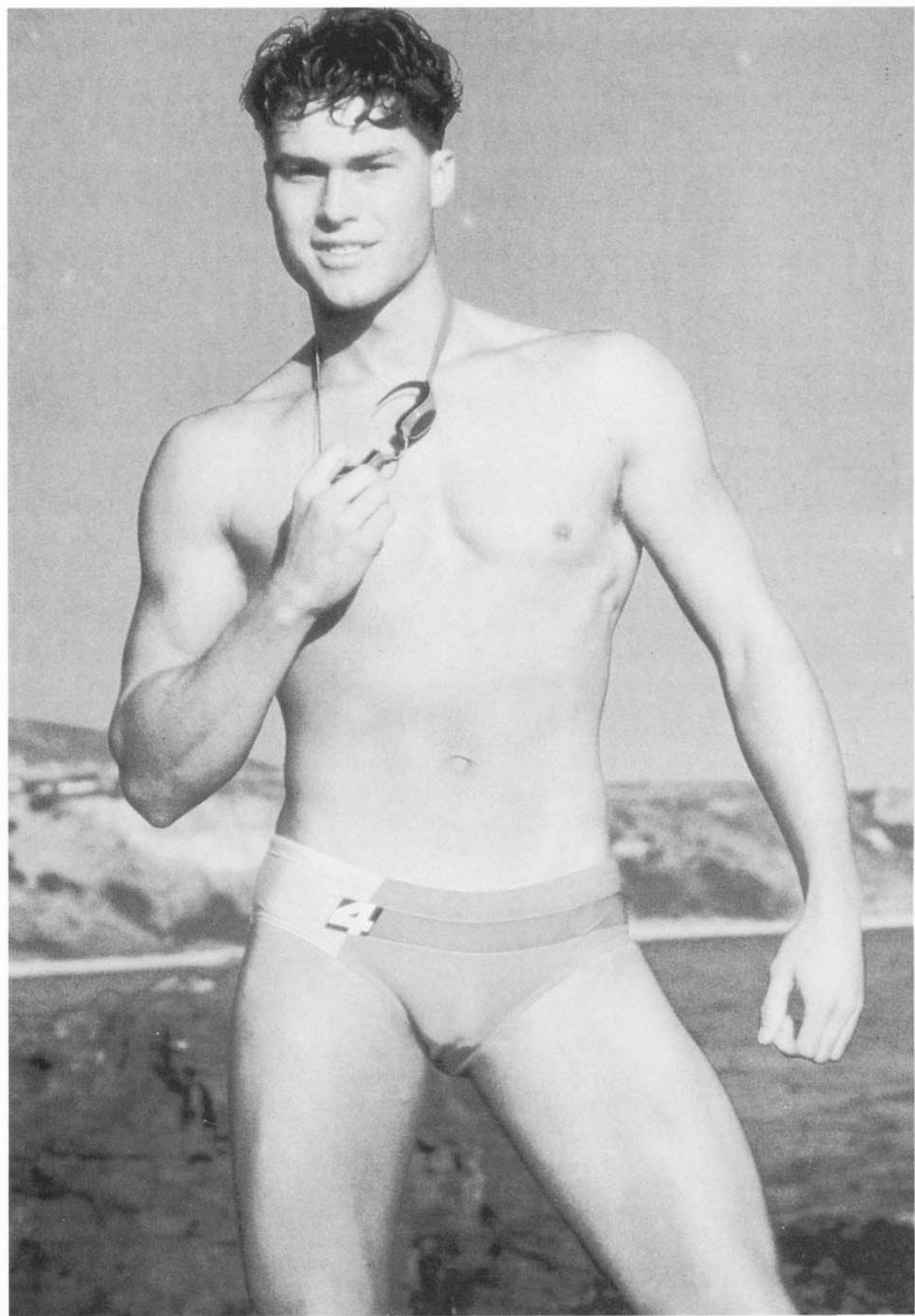




ÁSOK
IV. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
1994. FEBRUÁR

148 Ft



MELEG OLIMPIA

A IV. Meleg Olimpia mindenki számára nyitott, olimpiai típusú sport- és kulturális rendezvény. Az egységről nevezték el (Unity '94), és a szervezők ennek szellemét követve

mindenkit várnak, függetlenül kortól, bőrszíntől, képességtől, szexuális orientációtól, HIV-állapottól. A sportbeli és művészeti képességek bármilyen szintjén lehet indulni.

A homoszexualitás jó

... volt egy olyan váltófutás, ahol a stafétabot helyett egy vízzel töltött kotont kellett egymásnak átadni. A diszkoszvetésen nem diszkosszal, hanem egy női táskával dobálódtak a versenyzők.

Lehetőség a nyílt beszédre

Kézről kézre jár... egy széthasogatott, megcsónkított plakát... Nem kelt túl nagy felháborodást, mint ahogy Papp Bernadett fénymásolt borzongása sem. Valahogy róluk, az érintettekről leperreg. Egyszerűen jól érzik magukat együtt és erről nincs mit vitázni.

Jackson-szennyes

...mit csinálhat egy 35 éves férfi egy kisfiúval 30 napon keresztül egy szobában, vagy egy másikkal, akivel öt napot volt együtt, anélkül, hogy elhagyták volna a helyiséget.

VÁGYOTT IDŐ NYOMÁBAN

És ha most én elmesélem neked a tavaly nyári fiatalember történetét, ezt nem azért teszem, hogy vádoljam őt. Amit mi megéltünk együtt, egy ideig, az vádló, eleven, lelkesítő, fájdalmas nevelés. Végig kell mondanom ezt a történetet. Nem azért, hogy megszabaduljak tőle, hanem hogy viselni tudjam, mint egy új öltözéket, jövőm napjaimban.

A bálvány nyolcvan éves

„Rengeteg hibám volt, és mert nem találtam magam szépnek, életmódomon keresztül próbáltam meg tetszeni”

HOL MIT?

Meleg olimpia	4
Vita	7
A homoszexualitás jó (interjú)	13
Segítő kéznyújtás	18
Találkoztam egy kisfiúval	19
Lehetőség a nyílt beszédre	20
Eleged van...?	22
Társkereső hirdetések	23
Pesti meleg műsor	32
Osztályon aluli gyilkosság	32
Meleg Színház	33
Utolsó fecske (novella)	34
A bálvány nyolcvan éves	36
A vágyott idő nyomában (regény 1.rész)	37
Szonett, kis hibával	43
Búcsú Ganimédesztől	43
A Jackson szennyes	45
Kerekesek figyelem!	46
Nomád pünkösöd	46
VándorMások	46
Tokió-London (egy nagy kalandra készült bőrös szemével)	47
Olvasói levelek	48
Információk	50

Vita

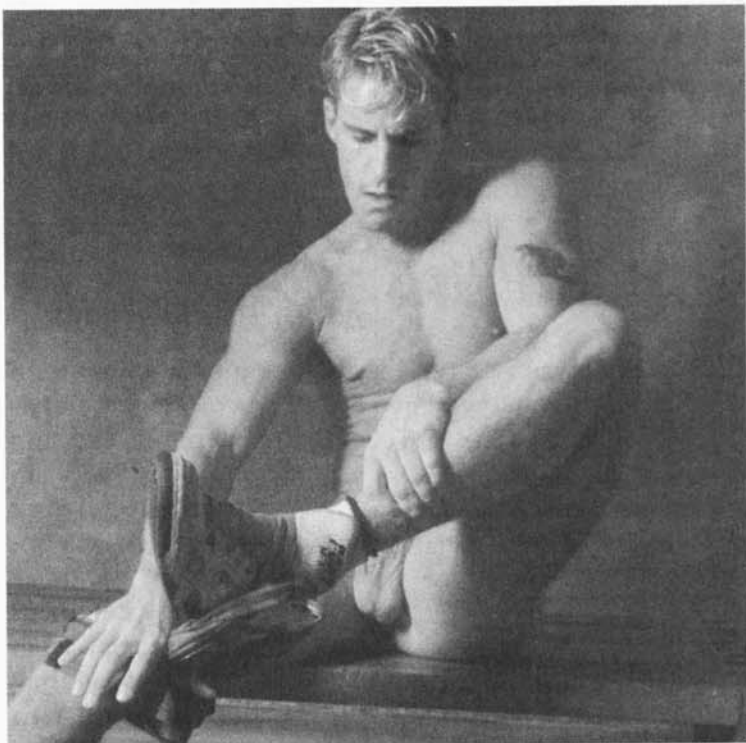
Mivel lapunk el nem kötelezett, egyik párt mellett sem agitálunk. Azt azonban hónapról hónapra bemutatjuk, melyik párt folytat kisebbségellenes politikát és melyik párttól mentsen meg bennünket az Isten. Mivel több jobboldali, konzervatív párt egyértelműen nyilvánította, hogy melegellenes, a saját józan eszünkre kell hallgatnunk, nehogy öngyilkosságot kövessünk el. Ilyen egyszerű ez.

MELEG OLIMPIA

Unity '94: IV. Meleg Olimpia és Kulturális Fesztivál

Az eddigi legnagyobb meleg rendezvénysorozatra készül a világ. Ez év június 18-tól július 3-ig homoszexuálisok százezrei fognak New York-ba zarándokolni, hogy résztvevői vagy nézői lehessenek a nagyszabású eseményeknek. A program három nagy egységre tagolódik. A sort a IV. Meleg Olimpia és Kulturális Fesztivál nyitja, amely június 18-tól 25-ig tart. Ezt követi a Stonewall felvonulás június 26-án, majd a meleg világszervezetének 16. találkozója zárja a kéthetes fesztivált.

A rendezők kifejezett óhaja, hogy a homoszexuálisok összetartásának és egységének bizonyágául minden országból érkezzenek küldöttek, akik akár a sportversenyeken, akár más eseményen képviselik hazájukat. Ez a kelet-euró-



pai országok lakóira különösen vonatkozik, hiszen ezek az emberek végre szabadon utazhatnak, és így elérhetőbbé válik számukra sok olyan nemzetközi esemény, amiről négy évvel ezelőtt még nem is álmodhattak. A szervezők ennek érdekében kisebb anyagi támogatással és különböző kedvezményekkel próbálják megkönnyíteni a szegényebb országból érkező magánszemélyek és csoportok részvételét.

Részletek a sportesemények regisztrációs kiadványából

Olimpia

A IV. Meleg Olimpia mindenki számára nyitott, olimpiai típusú sport- és kulturális

rendezvény. Az egységről neveztek el (Unity '94), és a szervezők ennek szellemét követve mindenkit várnak, függetlenül kortól, bőrszíntől, képességtől, szexuális orientációtól, HIV-állapottól. A sportbeli és művészeti képességek bármilyen szintjén lehet indulni. A Meleg Olimpián a képességeink szerinti legjobb eredmény elérése egyenlő a győzelemmel. Ennek megfelelően valamennyi részt vevő sportoló részvételi érmet kap. Ezenkívül az egyes eseményeken arany-, ezüst- és bronzérem, valamint számos egyéb díj kerül kiosztásra. A IV. Meleg Olimpia célja, hogy megerősítse a meleg nőket és férfiakat méltóságukban, büszkeségükben és önbecsülésükben, jöjjenek a világ





bármely tájáról. A sporteseményeken tizenötezer résztvevőre és több mint félmillió nézőre számítnak.

A következő sportágakban rendeznek versenyeket:

aerobic, asztalitenisz, atlétika, biliárd, birkózás, futball, golf, gyorskorcsolya, hegymászás, dzsúdó, jégheki, kerékpározás, kosárlabda, küzdősportok, maratoni futás, műkorcsolya, műugrás, rakett, rögbi, röplabda, softball, súlyemelés, úszás, tenisz, testépítés, teke, tollaslabda, triatlon, váltófutás, vízilabda.

Kulturális Fesztivál

A sporteseményeket követő Kulturális Fesztivál a kultúra szinte minden területét felöleli. Lehet pályázni klasszikus, rock-, vagy popzenével, színpadi művekkel, irodalmi és filmalkotásokkal, festészettel, szobrászattal, előadóművé-

séssel, építészettel, fotográfiákkal, tudományos előadásokkal. A fesztivál a skála minden elemét átfogja. A fesztiválra szánt alkotásokat vagy produkciókat előzőleg jellegétől függően magnó- vagy videokazettán, fotón, illetve kézirat formájában el kell juttatni a



rendezőbizottsághoz. Itt – akárcsak a sporteseményeknél – semmiféle kikötés nincs a résztvevő személyével kapcsolatban. Bármely korú, nemzetiségű, szexuális irányultságú és vallású nő, férfi vagy transzvesztita részt vehet, jelenlétével, alkotásaival, előadásával színesítheti a fesztivált.

Jelentkezési információk

1994. március 31. a meghosszabbított jelentkezési határidő a Unity '94-re.

1994. május 15. a csapatok névlistájának leadási határideje.

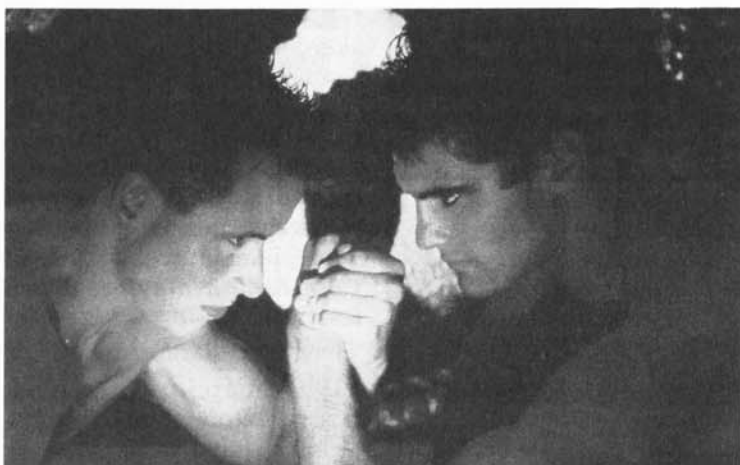
Részvételi díj a sporteseményeken 60 dollár.

Ha valaki egy sportágba nevez be, a sportágtól függően plusz 30–100 dollár, ha többbe, akkor ezen felül sportáganként plusz 25 dollár.

Késedelmi díj 50 dollár

A csapatösszeállítások változtatásának díja 20 dollár.

Közvetlen információ kapható a IV. Meleg Olimpiáról és Kulturális Fesztiválról a: Gay Games Registration, 19 W. 21st Street, Suite 1202, New York, NY 10010, USA címen; Tele-



fon: 01-212-633-9494; Fax: 01-212-633-9488.

Stonewall 25

A IV. Meleg Olimpia és Kulturális Fesztivál rendezvényeit követően kerül sor a Stonewall 25 elnevezésű eseményre, amely a Stonewall-felkelés 25. évfordulóját ünnepli majd, június 26-án. Délelőtt nagygyűlés lesz az ENSZ-palota előtt. Innen indul a tömeg a szokásos karneválhangulatú Gay Pride Day felvonulással a Central Parkba, ahol várhatóan egész napos ünnepség veszi kezdetét. Jelentkezési lap a MÁSOK szerkesztőségében kapható. Külföldi anyagi támogatás pályázására van mód. Közvetlen információ: Stonewall 25, 208 West 13th Street, New York, NY 10011-7799, USA; Telefon: 01-212-626-6925.

ILGA-konferencia

A Melegek Nemzetközi Szövetsége (ILGA - International Lesbian and Gay Association) is ekkor tartja 16. éves nemzetközi konferenciáját New Yorkban, június 28-tól július 3-ig. Közvetlen információ: 16th ILGA World Conference, 208 West 13th Street, New York, NY 10011, USA; Telefon: 01-

212-620-7310; Fax: 01-212-924-2657

E három eseménysorozat a melegek és a szimpatizánsok soha nem látott nagyságú összejövetelét jelenti a világ talán legizgalmasabb városában ... A feljes angol nyelvű regisztrációs kiadvány példányai a szerkesztőségtől kaphatók meg. Ebből megtudható a részvételi díj, az utazási költség és a szállás ösztöndíjából

való támogatásának lehetőségei, a családoknál történő ingyenes elszállásolás módja, valamint a HIV-pozitív és az AIDS-beteg személyek USA vízumhoz jutásának formája. Anyagi támogatásért a jelentkezéssel együtt lehet folyamodni, de ez a kérés még nem biztosítja a jelentkezés automatikus elfogadását. A sporteseményekre jelentkezési lapok a szerkesztőségtől külön is kaphatók! Korlátozott számban olyan kuponokkal is rendelkezünk, amelyek fejében az 50 dollár késedelmi díjat elengedik.

Kérjük olvasóinkat, hogy csak azok kérjenek a részletes tájékoztató prospektusból, akik komolyan el szeretnék jutni a New York-i rendezvénytársaságra, tekintettel arra, hogy csak korlátozott számban állnak rendelkezésünkre a kiadványok.

Az összeállítást Szabó Judit készítette



Vita

Kedves Barátom!

Budapest, 1993. dec. 29.

Hogy őszinte legyek, nemigen értékeltem a „Sajtóvisszhang” című cikkben azt, hogy állandóan politizáltak, skatulyáztok, címkét ragasztgattok. Én nem érzékeltem például, hogy a Pesti Hírlapban elszabadult volna a gyűlölet, és ezt annál is inkább állíthatom, mert nagyon jól ismerem a lapot. A gyűlölet, ha egyáltalán valahol elszabadult, sokkal inkább jelen van például a Kurirban, a Magyar Hírlapban vagy éppen a Népszabadságban, és ha már mindenáron politizálni akarunk, akkor hozzáteszem, hogy sokkal több csúsztatás, ferdítés, mellébeszélés van az ún. „ellenzéki” lapokban, mint az ún. „kormánypártiakban”, akárhogy szépítitek is a dolgot.

El kellene döntenetek, hogy politizálni akartok vagy a homoszexuálisok érdekvédelmét tartjátok szem előtt, ugyanis a kettő jól elválasztható egymástól, ha nem is mindenhol és minden alkalommal.

Idézet töletek: „Vannak szélsőségesen jobboldali, fasisztoid újságok, amelyektől megsokkolt, sőt, elvárt a stílusnak megfelelő hangnem”. Igazán szép, hogy mindjárt nem soroljátok ide az összes „kormánypárti” újságot, név szerint megemlítve, úgy legalább tisztábban látnám a párhuzamokat az általatok magasra tartott újságokkal szemben, mint például a Magyar Hírlap, mely „kivételesen”, most az egyszer, ejnye-bejnye, nem volt korrekt. Közlöm veletek, hogy ez egy egyáltalán nem korrekt újság, és ha én is címkéket szeretnék ragasztani, akkor azt mondhat-

nám, hogy ellenséges, vizzálykodást szító, ferdítésekkel, hamisításokkal, rágalmakkal is gyakran élő balos (nem szélsőbalos, bár sokak szerint tele van átvedlett kommunistákkal és kozmopolita ultraliberálisokkal) újság, és mint ilyen, sokkal veszélyesebb, mint mondjuk a Pesti Hírlap, mivel nagyobb az olvasótábora, jobb a hírverése, mint a Pesti Hírlapnak. Ti is hozzájárultok a hírveréshez és a reklámhoz, hogy „feldicsőítitek” a Magyar Hírlapot, holott ugyanannyi homofób olvasótábora van, mint akármelyiknek, még csak azt se mondanám, hogy a szerkesztői, újságírói között feltétlenül kevesebb a homofób, vagy több lenne a toleráns, a liberális. Tudtommal még senki nem végzett felmérést arra nézve, vajon az országos napilapoknál hol állnak pozitívabban a homoszexuálisok problémaköréhez, márcsak ezért is vigyáznék az arányokra. Nem tudom tehát, mi okozhatta nálatok a gyűlöletet a Pesti Hírlap, és általában a „jobboldali” újságok ellen? Miből gondoljátok, hogy éppen a Pesti Hírlap az uszító, és a Magyar Hírlap nem? Abból az egy tényből, hogy Seszták Ágnes nem szereti a homoszexuálisokat? Szóval árnyaltabban kéne hozzáállni a dolgokhoz, és nemcsak beszélni kellene arról, hogy „Tégy a gyűlölet ellen”, hanem gyakorolni is! Seszták Ágnesnek ugyanúgy, mint – hogy mást ne mondjak – a MÁSOK szerkesztőségének.

Mégkevésbé tetszett Istenes Csaba „Szirének és szirénák”

című cikke, mely megint egyoldalú, önkényesen vagdalkozó, összemosó, elferdítő, provokatív írás! Hogy miért? Például azért, mert – nem tudni, milyen alapon – összemossa Csukát Kéri Edittel, Balczóval, Nagy Feróval stb. Ilyen listát, úgynevezett „mumuslistát” én is össze tudnék állítani, lám, ide is írom: Gombár Csaba, Hankis Elemér, Hanák Katalin, Spiró György, Balczó András, Papp Bernadett, Landesmann György, Gadó György, Seszták Ágnes, sőt, idevehetjük magát Göncz Árpádot is, aki legutóbb lejáratta Magyarország tekintélyét a La Stampa-ban.

Nos mire jó ez a felesleges politizálósdi? Tégy a gyűlölet ellen, és miközben teszel ellene, gyűlöletet keltesz!!! Nem bennem, mert én szerencsére képes vagyok felülemelkedni az ilyesmin, de sok más Mások-olvasóban, jócskán elriasztva az amúgy is kevéske olvasótábor! Mire való összemosni Kéri Editet a buzigyűlölő Balczó Andrással? Ezzel az erővel összemoshatná a kedves Istenes Csaba „barátunk” Pető Iván édesapját Józsa Péter Pállal is!

Egyet mondhatok, ha netán hasonló cikket fogok újra látni a Mások-ban Istenes Csaba tollából, szép toleránsan a kukába dobom az újságot, és többé egy darabot sem veszek belőle. A cikkének a többi, erősen torzító, rossz párhuzamokat vonó, egyoldalú, hangulatot szító kitételeire már fölösleges is reagálni, sem az igazsághoz nincs köze (ugyanis az éremnek 2, azaz kettő, két oldala van, nem pedig egy), sem nem építő jelle-

Vita

gű, sem nem a melegeket érintő téma.

Már annak a gondolatnak a sugalmazása is, hogy a melegeket csak egy jobbos kormány léte fenyegetné, ostobaság!

Amíg a kommunista rezsimiek életben voltak, mindenhol üldözték a melegeket, talán éppen Kádár alatt a legkevésbé, bár a közmegejtélés sokkal rosszabb volt, mint ma, a „jobbos” kormányzat idején. Mit gondoltok, ha mondjuk az SZDSZ kerülne hatalomra, talán ugrásszerűen javulna a meleg helyzet? Ahogy azt Móricka elképzei... Akkor nem pont Seszták Ágnes írna rólok elítélőleg, hanem mondjuk az a kormányparti lap, mely éppen akkor megelégné ezt a témát, hiszen a kormányok nem szívesen foglalkoznak kényes témákkal. Ha nem hiszitek, várjátok ki, amíg ez a

kormány megbukik, és majd rájöttök az új kormány hatalomra kerülésekor!

Szóval, ha már politizál a Mások nevű újság, legalább tisztességesebben, kiegyenlítettebben tehetné! Engem Istenes Csaba írása egyenesen elborzasztott, és negatív példaként fogom emlegetni haveri körben. Jobban tenné, hogyha az ilyen írásait nem a MÁSOK-ban, hanem egy ultraliberális vagy szélsőbalos orgánumban jelentetné meg. Ilyent is találni Magyarországon, némi túlzással élve, bőviben!

Befejezésül még egy dolog! Annak idején Seszták Ágnes leközölte a cikkem lényegét, kíváncsi vagyok, hogy Ti megteszitek-e ugyanezt a ti újságotokban!?

Kérlek benneteket, hogy kritikámat jó szándékúnak fogjátok fel, nem akarok senkit sértegetni, és továbbra is sok sikert kívánok nektek a szűkebben vett

ügyünkben, a helyzetünk javításában:

Katona Imre

Budapest, 1994. jan. 3.

Szervusztok!

...Az előző levelem fénymásolatát természetesen elküldtem Seszták Ágnes részére is – elnézést kérve tőle, hogy még mindig az ő személye körül megy a vita – hadd okuljon belőle. Ha érdeklik a részletek, akkor majd utánanézz a ti cikkeiteknek és Istenes Csabáénak is, azt nem mellékeltem, mert nem akartam további „gyűlöletet” szítani.

Azt azonban továbbra is fenntartom, hogy ha ilyen cikkek látnak benne napvilágot, melynek csak a kedélyek borzolója a célja, és nem egyfajta építő jellegű kritika, nemcsak Seszták Ágnes fog belőle kapni, hanem esetleg más „szélsőjobbos” újságok is, mert nem szeretném, ha a MÁSOK, mint érdekvédelmi réteglap az ultraliberális, balos eszmék szócsöve lenne.

Üdvözlök benneteket:

Katona Imre

Gátlások és gátlástalanságok

Aligha kétséges, az elmúlt évtizedek számos kudarcélményt nyújthattak annak, aki saját személyiségét egyetemlegesen, azaz a maga teljességében próbálta megélni. Valamit mindig túlhangsúlyozni volt tanácsos, más dolgokat elhallgatni, letagadni; a jólérsétség a korszellem velejárója volt és a kor túlélésének fontos feltétele. Sokan – e szorító feltételek láttán – elidegenedésről, mások alattvalói

állapotokról beszéltek; nagyon sokan, a demokratikus ellenzék gyakorlati és szellemi értékeit felvállalva vásárra vitték a bőrüket, minimum a karrierjüket, hogy szembeforduljanak a polgári és egyetemesen emberi lehetőségek e szűkösségével.

Aztán eljött 1989 és tényleges változásoknak lehettünk tanúi. Az örvendetesek mellett hirtelen felfedezni kényszerültünk azt is, hogy annyi a

korábbi rezsimet megdöntő hős, mint égen a csillag, sőt eggyel több. És hogy e hősök java része még akkor is érintetlenség szent, sőt vátesz, ha időközben sokukról – miként a Magyar Igazság és Élet Pártjának elnökéről – kiderül, hogy évtizedeken át potenciális besúgóként állt ellen a kommunista ámításnak. És hogy jó néhány közülük épp olyan intoleranciával képzei most a magyar társadalmat

Vita

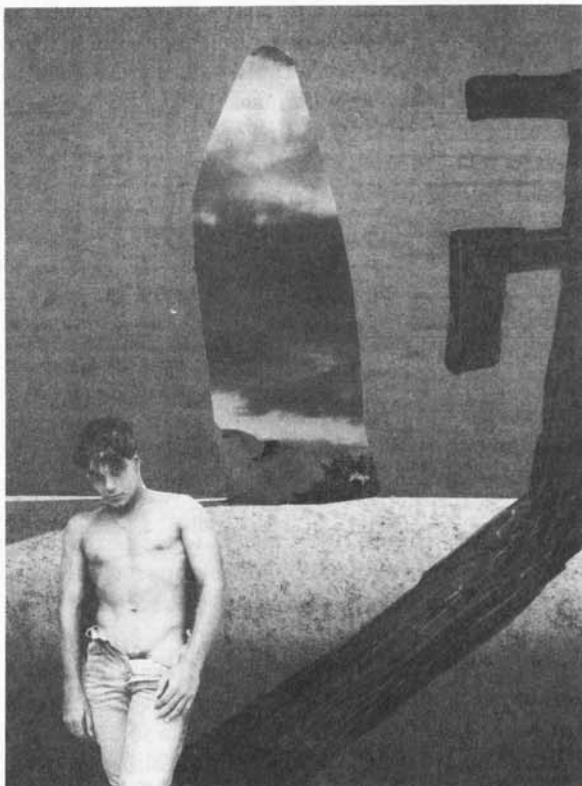
boldogítani, amilyenre Szálasí és Rákosi óta nemigen vállalkozott senki.

Persze, mindez aligha véletlen. Okát e jelenségnek már a MÁSOK múlt évi, decemberi számának egyik cikkében is igyekeztem érinteni. Aztán érkezett egy válaszféle, ami megfenyegeti a szerkesztőket, mégpedig ekként: „ha netán hasonló cikket fogok újra látni a Mások-ban Istenes Csaba tollából, szép toleránsan a kukába dobom az újságot, és többé egy darabot sem veszek belőle”. Illetve: „ha ilyen cikkek látnak benne napvilágot..., nemcsak Seszták Ágnes fog belőle kapni, hanem esetleg más szélsőjobbos újságok is” stb.

Majd a szerző lényegében azt ajánlja, hogy a MÁSOK, ha jót akar, ne foglalkozzék politikával, hanem töltsse be hivatott feladatát, azaz álljon a homoszexuális nagyközönség másfajta igényeinek szolgálatába.

Nos, most megint akad valaki tehát, aki nem csak „jobban tudja” nálam, hogy saját ügyemben mit is kell tennem, hogy milyen legyen a véleményem, s hogy milyen formában fejtsem azt ki, de – kevéssé ügyelve az ilyenkor illő diszkrécióra –, még azt sem átallja kifecsegni, hogy esetleg hatalmában áll megtorolni a szerzón és a MÁSOKon az általa nemszeretem tények szellőztetését. Ám mielőtt módfelett felháborodnánk az iménti intelmek otrombaságán, érdemes racionálisan számba venni a laphoz küldött levél néhány kitételét. Mindenekelőtt azt, hogy lehet-

e egyáltalán politikamentesen érdekeket és jogokat védeni, lett légyen az homoszexuális jog vagy magánéleti érdek. Véleményünk szerint nem lehet. Még akkor sem lehet, ha oly liberális viszonyokat teremne hazánk földje, miként a holland; ám-bátor tudjuk, nem terem olyanokat. Így aztán az efféle érvelés csak arra jó, hogy megfosson egy szubkultúrát a méltányos önbizalomtól. Azaz, pont olyasmire törekszik, amit a harmincas-negyvenes évek szellemiségének kiérdemesült honi örökösei, a Magyar Fórum és a Pesti Hírlap, illetve társaik hirdetnek szüntelen. Azaz, hogy a szélsőjobboldali kurzus értékei alapján kell mintegy kiszuperálni a nemzetidegeneket a honból. S hogy kik is azok a nemzetidegenek, azt persze a „náci alapvetésű” drámaíró és szűkebb asztaltársasága (Balczó, Bogdán stb.) már volt szíves megnevezni. Hogy közülük egyeseknek csak a homoszexuálisakkal van bajuk, másoknak a cigányokkal, ismét



másoknak pedig mindössze a zsidókkal, az tulajdonképpen lényegtelen. Nem a konkrét ellenségük minősíti őket, mint-hogy e politikai paranoiában az ellenség tetszés szerint cserélhető, hanem a tény, hogy önmaguk definiálásakor minden esetben szükség van valamiféle ellenségre.

Nos deviánsnak, nemzetidegennek, liberálbolszeviknek minősül az ember már amiatt is, ha csak annyi a baj vele, hogy nem gyűlöl eléggé valakit. Szóval levélírónk itt téved a leginkább: nem a MÁSOK és nem az általa szélsőségesnek nevezett liberálisok lételeme a gyűlölet, hanem épp az övé és sajátos kultúrát valló környezetéé. Persze e körülményt elég nehéz megértetni azzal, ➡

Vita

aki képzelte vagy valódi hatalmánál fogva támadásként értékeli a mások védekezését; illetve aki nem akarja látni, hogy az ideológiáknak és a diktatúráknak, a szélsőségességnek és a jogsértéseknek megvan a maguk sajátos kelet-európai logikájuk. Mert, hogy bizony e logika teremtetett megfelelő hangulatot azok számára, akik elkövették a magyarságot egyetemesen megszegyénítő bűncselekményt, a Dohány utcai zsinagóga elleni januári provokációt. Illetve, akik megtöltik a honi jobboldali (azaz kormány-) sajtót a homoszexuálisok, a cigányok és a szomszéd népek, illetve a demokrácia elleni támadásokkal. Csurka István augusztusi és most megjelentetett januári „gondolatai”, valamint a felsorolt esetek között szoros össze-

függés van. És ennek az összefüggésnek a neve: szélsőjobboldali gátlástalanság.

És ha cikkírónk erre azt mondja, no és akkor mi van Landesmann-nal? Akkor én kikérem magamnak a kérdésbe burkolt feltételezést; mármint, hogy valamiben is egyetértének a leszerepelt főrabbi ostobaságaival.

Csak hogy Landesmann kijelentéseit követően nem kerültek magyarságellenes tacepaók a házfalakra, és nem született egyetemes ideológia a magyarság ki- vagy visszaszorítására. Mindössze ennyi a különbség, kedves levlíró.

Ami pedig a fenyegetéseket illeti – felteszem, véleményemet e lap szerkesztői is osztják –, nos ön szabad ember, legalábbis egyelőre; hála annak, hogy elvbarátai még nem kerültek egészen hatalomra. El-

döntheti tehát, hogy mit tesz a MÁSOK-kal; hogy támogatja-e cikkel, egyszerű szimpátiával, jóindulattal a szerkesztőséget vagy sem. Mint ahogy már jó ideje – az ágyban és a közéletben egyaránt igényelt személyes szabadságomtól indítva – én is eldöntöttem, hogy kire és mire is szavazok idén májusban. Mert – amint már mondtam volt – véleményem szerint ezek a dolgok nagyon is összefüggenek. Ugyanakkor, olvasva mind az ön által olyannyira félt liberális sajtót, mind pedig a szélsőjobboldal remekléseit, az a gyanúm, politikai vágyaimban közel sem vagyok olyannyira magányos és szorongó, miként ön. Már pedig ez nem mellékes körülmény olyan esetekben, ha az ember oldani próbálja az egyéni gátlásokat és kerülni a társadalmi gátlástalanságot.

Istenes Csaba

Választanunk kell!

Kedves Katona Imre!

Miután Istenes Csaba leveledre írt válaszát elolvastam, úgy éreztem ez tökéletes egész, az első szótól az utolsóig egyetérték velem, gondolataimat nem tudnám jobban összefoglalni. Két leveledet még egyszer végigolvasva néhány dologra azért kitérnék.

1. A leveled elején azt írod: „El kellene döntenetek, hogy politizálni akartok, vagy a homoszexuálisok érdekvé-

delmét tartjátok szem előtt...”

Lapunk idén a negyedik évfolyamába lépett. Az eddig megjelent lapszámaink között ha egyet tudsz mutatni, melyben felfüggesztettük az érdekvédelmet, hát szégyenkezve abba hagyom a lap szerkesztését. Ezt vállaltuk fel, ezzel a céllal indítottuk el a MÁSOK-at. Ez pedig keményen politizálást jelent.

2. Nekem tökéletesen mindegy, hogy melyik párt

szidja a homoszexuálisokat, melyik párt akarja likvidálni a cigányokat, zsidókat vagy a kisebbségek bármelyikét, azt a pártot én támadni fogom. Hogy ezt most a szélsőjobboldal teszi konzervatív és kormánypárti segédlettel, erről én nem tehetek. Ha más pártok és más személyek tesznek ilyet, a MÁSOK azok ellen is ugyan úgy fellép majd.

3. Amikor a Kurirban, az Esti Hírlapban vagy az Új

Vita

Magyarországban jelent meg a homoszexuálisokat becsmérlő cikk, akkor is azonnal reagáltunk ezekre, mint most a Pesti Hírlapban közölt Seszták Ágnes főrmédvényre. Szívdod a Népszabadságot. Én nem akarom védeni, de mit csináljak, egyszerűen még nem olvastam náluk meleg ellenes vagy kisebbség ellenes cikket, sőt amikor Ginsberg itt járt nálunk, egy nagy anyagban foglalkoztak vele és életével, amire Seszták Ágnes reagált Ginsberget is ócsárolva. A Pesti Hírlappal szembeállítod a Magyar Hir-

lapot, úgy mintha mi valahol is dicsőítettük volna. Éppen ellenkezőleg, ahogy megjelent náluk a szépségkirálynő bugyutácska cikke, azonnal reagáltunk rá az általad is idézett „Sajtóvisszhang”-ban. (Zárójelben jegyzem meg, ha már így rám kényszerítetted, a Pesti Hírlap és a Magyar Hírlap között fényévnnyi a szakmai, minőségi különbség, mégpedig az utóbbi javára.)

4. „Mit gondoltok, ha mondjuk az SZDSZ kerülne hatalomra, talán ugrásszerűen javulna a melegék helyzete?”

Az 1990-es választások előtt még szamizdat formában jelent meg a MÁ-SOK. Így kevesen olvashatták a pártok különböző rendű, rangú vezetőinek feltett kérdéseinket, vagyis hogy miképpen kívánják majd támogatni a kisebbségeket és azon belül a homoszexuálisokat, fellépnek-e majd érdekükben. Öt kérdést tettünk föl, sajnos ugyan úgy aktuálisok ma is, például a beleegyezés korhatárának a heteroszexuálisó kéval azonos szintű megállapítása, élettársi viszony, pedagógus lehet-

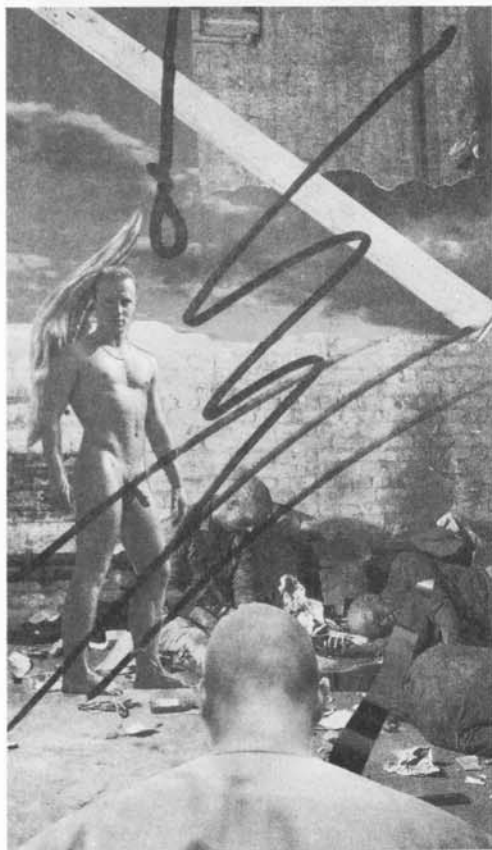
homoszexuális stb., stb. Talán nem árulok el nagy titkot, a Fidesz és az SZDSZ egyértelműen pozitív választ adott. A többiek széles skálán elhelyezkedve mosolyogtak, elutasítottak, vagy egyszerűen kidobták munkatársunkat. Akik akkor elolvasták lapunkat, hiszem, tudták melyik pártokra nem érdemes szavazniuk. Sajnos túl kis példányszámot engedett meg a kézzel tekert stencilgép...

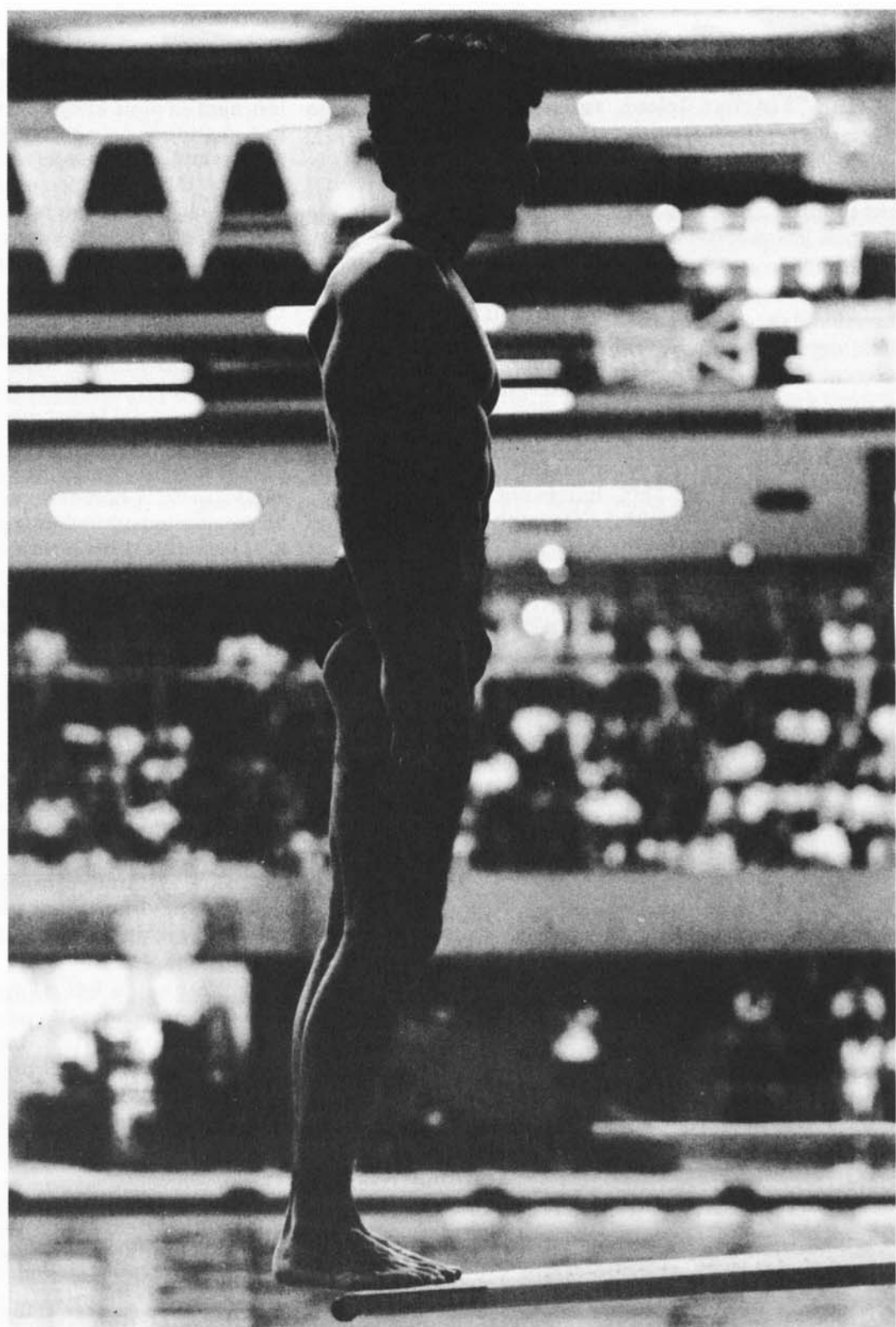
Most megint közelednek a választások. A homoszexuálisoknak mindenkinél jobban kell tudniuk, kire adják le voksukat. Mivel lapunk el nem kötelezett, egyik párt mellett sem agítalunk. Azt azonban hónapról hónapra bemutatjuk, melyik párt folytat kisebbségellenes politikát és melyik párttól mentesen meg bennünket az Isten. Mivel több jobboldali, konzervatív párt egyértelműen kinyilvánította, hogy melegellenes, a saját józan eszünkre kell hallgatnunk, nehogy öngyilkosságot kövessünk el. Ilyen egyszerű ez.

Amennyiben a következő választáson a liberális pártok kerülnének hatalomra, és választási ígéreteiket nem betartva homofób politikát folytatnának, természetesen azt sem hagynánk szó nélkül.

Annak reményében, hogy válaszunkat nem személyed elleni támadásnak fogod érezni, üdvözlök!

Takács Bencze Gábor





Mások 12

A homoszexualitás jó

Nem olyan régen még Budapest utcáin találkozhattok vele. Mosolygós, kék szemű fickó, a sapkáján a melegek nemzetközi jelképével, egy szivárvány színű zászlócskával. Ő Ronald, a MÁSOK egyik alapító tagja, aki az apartheid elleni tiltakozásul elhagyta a Dél-afrikai Köztársaságot és évekig élt Magyarországon. Egészen addig, amíg a politikai helyzet változása lehetővé nem tette hazatérését.

MÁSOK: Otthon is hordod ezt a jelvényt?

Ronald: Mindig így van a sapkámon másfél év óta, amióta nekem ajándékozta egy barátom San Franciscóból. Nálunk ilyen nem lehet kapni.

M: Dél-Afrikában is annyira tele vannak az emberek előítéletekkel a melegek iránt, mint itt?

R: Olyan kegyetlen harc folyik a hatalomért és olyan sok más dolog fontosabb, hogy a homo kérdés nem annyira kiélezett, mint Magyarországon. A faji kérdés, a nők helyzete, hogy lesz-e egységes ország vagy részekre esik? Ezek mind háttérbe szorítják a homoszexuális problémát. Nem nagyon beszélnek a szexualitásról.

M: Azután, hogy hazaköltöztél, találkoztam egy csomó tanítványoddal, akik közül nagyon sokan tele voltak segítőkészséggel és érdeklődéssel a homoszexuálisok iránt és folyton rád hivatkoztak. Mintha te nyitottad volna föl a szemüket, mintha rajtad keresztül jutottak volna el a felismerésig, hogy ez egy megoldandó probléma. Most a Dél-afrikai Köztár-

ságban is egyetemen tanítasz. Ott is folytatod ezt a „küldetést”?

R: A lényeg, hogy én szociális munkás vagyok és azt tanítom. A szociális munkásnak pedig muszáj megtudni, hogy milyen a valóságos élet. És a valódi életben sokféle életvitelt lehet találni. Ez egy nyitott szakma. Tudni kell, mit jelent az, hogy homoszexuális, mit jelent, hogy szegény vagy gazdag, mit jelent a faji kérdés és sorolhatnám: drog, prostitúció stb. Ezért fontos a hallgatók számára, hogy valaki nyitottan beszéljen a problémákról és ha vannak saját élményei, akkor arról is beszéljen, és ne csupán úgy, mint egy száraz statisztikai adatról.

Magyarországon rengeteg meleg egyetemi tanár van, de nagyon kevés, aki ezt felvállalja. Mindig rejtőzködni és ha a homoszexualitásról beszélnek, akkor mindig nagyon objektívek. Soha nem a saját élményeiken keresztül mutatják be ezt a világot. Ez hazugság. Nem jól van így, főleg az én szakmámban megengedhetetlen az ilyen.

M: Amikor nyíltan, a saját melegségedet sem leplezve beszéltél a diákjaidnak erről, akkor nem tapasztaltál nagy megrökönyödést?

R: Őszintén szólva ezek a beszélgetések nem voltak a tantervben. Mindig a diákok jöttek oda hozzám és kértek egy külön alkalmat, amikor a homoszexualitásról kérdezhetnek. Tudták, hogy szívesen beszélek erről, de a tanszék részéről nem volt benne a tananyagban.

Dél-Afrikában hivatalosan vannak ilyen órák. Amikor az emberi fejlődésről tanítok, fontos beszélni a fajról, nemről, szexuális beállítottságról. A szexualitásról beszélni kell, amikor a társadalomról és az emberről beszélünk.

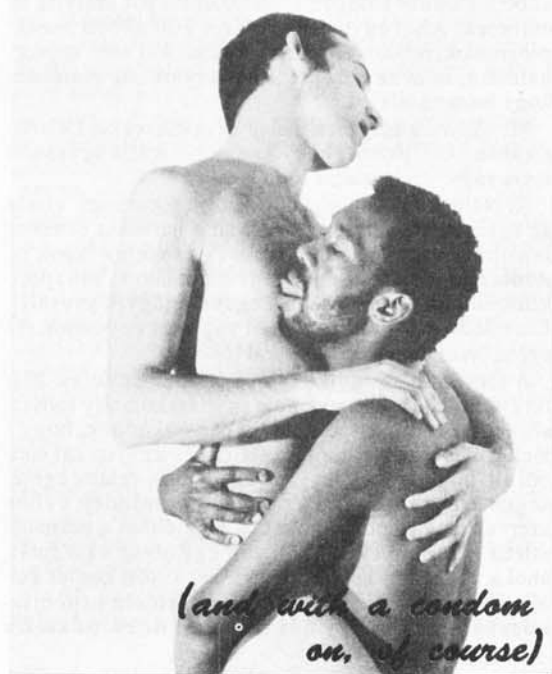
Tartok egy AIDS-tanfolyamot is és ott is kell beszélni a homoszexualitásról. Nálunk azonban ez a heteroszexuálisok között súlyosabb probléma, ezért a homoszexualitás kisebb súllyal esik a latba.

M: Láttam több AIDS elleni plakátot is, amin te egy fekete fiúval a biztonságos szexet és az óvszert reklámozod. Ezek a plakátok bárhol, akár az egyetem falán is fölbukkanhatnak. Az ember fejében valahogy nem úgy él egy egyetemi tanár képe, hogy erotikus pózokban, hiányos öltözetben ölelget egy fiút. Nem féltetted a karrieredet?

R: Hát azért szerepeltem rajta, mert nem volt más, aki elvállalta volna, de nekem ez fontos volt. És fontos volt a fekete fiú is. Kellott, hogy csináljunk már végre olyan plakátot is a biztonságos szexről, ami a melegeknek szól, mert idáig csak a heteróknak készültek ilyenek.

Eszembe sem jutott, hogy mi lesz. Szóval nem ez a lényeg. A karrieremben az a lényeg, hogy ez vagyok én. Ilyen vagyok. A homoszexualitás a szociális munkában egy kicsit a specialitásommá vált. Sok helyre meghívnak, hogy erről tartsak előadást.

Big boys do it standing up ...



*(and with a condom
on, of course)*

M: Te jól ismered mindkét országot. Lehet valami párhuzamot vonni az itteni cigánykérdés és az ottani fekete-fehér ellentét között?

R: Alapvető különbség, hogy Dél-Afrikában a feketék vannak többen, itt a cigányság kisebbség, úgyhogy teljesen más a helyzet. Lehet, hogy a fehér városokban a fehér kultúra uralkodóvá vált, de csak a hatalom miatt volt így. Az országban egy fehérre hét-nyolc fekete jut.

A meleg életben is megfigyelhető az elkülönülés. Nagyon kevés olyan ember van, aki a fehérekkel és a feketékkel egyaránt tartja a kapcsolatot. A legtöbben vagy a fehér vagy a fekete világban élnek. Ez teljesen más életformát jelent. Az átlagos meleg fehér férfi nagyon hasonlít az átlagos meleg amerikaihoz. Utaznak, ugyanazokról a dolgokról beszélnek, ugyanaz a divat. Úgy élnek, mint az átlagos amerikai. A feketék között egy teljesen más meleg élet alakult ki, ami abból adódik, hogy az apartheid rendszer miatt a feketék más városnegyedekben éltek. Kevés lehetőségük volt találkozni a fehérekkel.

Egy, ma már érvénytelen törvény szerint a feketéknek tilos volt alkoholt főzni. Ez egy olyan sörfajta vonatkozott, amit otthon elő lehetett állítani. Tilos volt, de mégis sok helyen főzték és árusították. Ezeket a kis „bögreárdákat” úgy hívták, hogy sebín. Néhány ilyen sebín elkezdett bemelegedni. Elterjedt a híre és egyre több meleg járt oda. Ott lehetett dumálni, hülyéskedni, ismerkedni. Ilyen jellegű klubélet sehol a világon nincs. Ezek a sebínek lassan megszűnnek, pedig ma már nem tiltják. A feketék, ha van elég pénzük inkább a belvárosba mennek szórakozni, ahol az elmúlt három év alatt elkezdett kialakulni a feketék ré-

szére is egy klubélet, de ez már más, mint a sebín. Ez már inkább hasonlít a fehérek klubjaira.

M: A sebínekben volt zene és tánc is?

R: Hát persze. Ez Afrika. Mindig, mindenütt volt zene és tánc.

M: Nincs semmiféle közeledés a két világ között az utóbbi időben?

R: Van érdeklődés és vannak próbálkozások, de ez egy nagyon hosszú folyamat. Attól még, hogy valaki valamilyen kisebbségben van, nem biztos, hogy más kisebbségeket is el tud fogadni. Lehet, hogy az ember meleg, de mégis nagyon rasszista, vagy az ember fekete, de mégis homoellenes.

M: Vannak olyan meleg bárók, ahová nem engednek be feketéket vagy fehéreket?

R: Most már nem szabad mondani, hogy ide nem jöhetsz be, mert az törvényellenes, de aki „nem odaváló”, az megkapja az üzenetet. Például durván szolgálják ki és gondoskodnak róla, hogy rosszul érezze magát.

Én egy radikális meleg szervezetben tevékenykedem és ha megtudjuk, hogy van olyan hely, ahol nem látnak szívesen feketéket, akkor megpróbálunk beszélni a tulajdonossal, megkérdezzük, hogy mi a baja a feketékkel. Emlékszem, körülbelül öt hónappal ezelőtt az egyik bárban azt mondták, hogyha a feketék idejönnek, akkor rögtön kialakul a prostitúció. Ez persze nem igaz. Lehet, hogy egy-két ilyen van, de a fehérek között is van prostituált.

M: A feketék részéről is van elzárkózás?

R: Igen. De azt hiszem, ha én fekete lennék, akkor én is szeretném tudni, hogy van legalább egy-két hely, ahová nyugodtan elmehetek, ahol a saját nyelvemen beszélnek. Nem az a baj, hogy vannak csak fehér és csak fekete szórakozóhelyek. Ez rendben van. A baj az, hogy nincsenek közös helyek vagy legalábbis nagyon kevés. Ahová olyanok járnak, mint én. Ahol inkább a különbözőséget, a változatosságot szeretik az emberek. Ahol egymást váltják a különböző zenék, programok, rendezvények, ahol az afrikai zene éppúgy hallható, mint az európai. Ez hiányzik, de remélem, hogy lassan kialakul.

M: Milyen a helyzet a meleg egyesületekkel Dél-Afrikában? Említetted, hogy te egy radikális egyesület tagja vagy. Ezek szerint több is van?

R: Nálunk sokkal nagyobb múltra tekintenek vissza az egyesületek, mint nálunk. Már a hatvanas években is voltak ilyen kezdeményezések és meleg lapok is. Azóta már hat-hét újság is napvilágot látott. Van sportklub, telefonos tanácsadás, egészségügyi egyesület. Csak Johannesburgban van öt vagy hat egyesület. Az egész országban persze sokkal több.

A sportklub az egyik legjobb kezdeményezés. Már tíz éve működik és hatvanféle sportszakosztály szövetségéből tevődik össze. Mindig panaszkodunk, hogy a meleg élet csak a bárból, az italból és az éjszakai életből áll. Fontos, hogy legyen valami más, valami egészséges szórakozás. Ez az egyesület minden évben szervez meleg sportnapokat. A legutóbbin a normális atlétikai versenyeken kívül volt egy olyan váltófutás, ahol a stafétabot helyett egy vízzel töltött kotont kellett egymásnak átadni. A diszkoszvetésen nem diszkosszal, hanem egy női táskával dobálództak a

Takes once to be infected ...



*but every time to be protected
(so use a rubber)*

versenyzők. Szóval mindig van humor jócskán, de azért ezek komoly viadalok.

M: Az az egyesület, amelyiknek te is a tagja vagy milyen programokat szervez azon kívül, hogy megpróbáljátok „kinyitni” a szórakozóhelyeket?

R: Dél-Afrika a maga 40 millió lakójával és gazdagságával képviseli a szomszédos országok szemében a hatalmat. Itt a legfejlettebb a meleg élet. Ha valahol megalakul egy új egyesület vagy ilyen törekvéseket látunk, akkor megpróbálunk a magunk tapasztalatával segíteni nekik. Zimbabwében, Botswanában már voltak ilyen akcióink.

Fontos, hogy megváltoztassuk a dél afrikai melegeket diszkrimináló törvényeket. Ezért tavaly négy utcai demonstrációt szerveztünk.

M: Ezeken hányan vettek részt?

R: A felvonuláson körülbelül kétszázan. A tüntetés mindig egy parkban fejeződik be, ahol egy egész napos karnevált tartunk zenével, tánccal és azon már sokkal többen vannak.

M: Előfordulnak provokációk, verekedések ezeken a tüntetéseken?

R: Egy keresztény csoport szokott minden évben nagyon erőszakosan ellentüntetést szervezni. Jönnek a bibliáikkal és azt mondják, hogy ez bűn és ha nem változunk meg, akkor a pokolra kerülünk. És vannak néha verekedések is, de nem a tüntetésen, hanem este az utcákon.

M: Milyen homoellenes törvények vannak Dél-Afrikában?

R: A férfi sodómia büntetendő, de a rendőrségnek ehhez bizonyítani kell, hogy az aktus megtörtént. Ezt nem nagyon használják, mert a bizonyítási eljárás szinte lehetetlen. A hatvanas években hoztak egy másik törvényt, amely szerint tilos két férfinak megcsókolnia egymást, vagy kéz a kézben sétálnia ott, ahol rajtuk kívül más is tartózkodik. Ha ezt állandóan és következetesen alkalmaznák, akkor nagyon nehéz lenne megszervezni valamit is és akadályozná a klubéletet. De épp elég fenyegetést jelent, hogy létezik és bármikor előrángathatják. Hat hónappal ezelőtt erre hivatkozva zártak be egy meleg klubot.

Ez ellen a törvény ellen vannak az utcai tüntetések. Hogy megszűnjön és legyen szabadságunk. A homoszexualitás jó. Ez mindig rajta van a plakátokon.

M: Magyarországon is lenne miért tiltakozni – bár a törvények direkt módon nem büntetik a homoszexualitást –, mégsem lehetne kivinni az embereket az utcára, vagy egy nyilvános parkba, hogy csináljunk karnevált.

R: Azt hiszem ez nem azért van így, mert a magyarok sokkal prűdebbek, hanem azért, mert Magyarország lényegében egykultúrájú ország. Ez nagyon kellemes, de azt hiszem egy kicsit baj is. Mindenki fél attól, hogy mit fog mondani a szomszéd, aki ugyanannyira magyar, mint ő, aki ugyanolyan szokások szerint él, akinek ugyanazok a hagyományai, ugyanaz a történelme, anyanyelve, ünnepei. Ha a szomszédja indiai lenne, akkor nem érdekelné, hogy mit mond, mert egész más életet élnek mindketten, és még az étkezési szokásaik sem lennének egyformák. Ahol sok kultúra él együtt, ott könnyebb más életvitelt vállalni.

M: Aki egy kicsit érdeklődik a meleg világ iránt, sokat megtudhat a különböző országok egyesületeiről,



meleg rendezvényeiről, kulturális eseményeiről. Vanunk híreink Észak- és Dél-Amerikából, Ausztráliából, természetesen Európából, sőt még néhány ázsiai országból is, tudunk az arab meleg világról egy keveset, de Afrikából valahogy nem érnek el hozzánk a hírek. Bármennyire is nehéz egy egész kontinensről beszélni, mégis tudnál mondani valamit arról, hogy Afrikában hogy élnek a melegek?

R: Az egész kontinensen Dél-Afrikában a legfelszabadultabb a meleg élet. Tudniillik az afrikai kultúrában tabu nyilvánosan melegnek lenni. Persze melegek mindig voltak és ennek nyomai megtalálhatók minden ősi kultúrában. Tulajdonképpen lehet homoszexuálisnak lenni, de muszáj feleséget szerezni és gyerekeket nemzeni. Ez szinte kötelező mindenkinek. Lehet, hogy amikor még serdülő valaki, vagy fiatal ember, akkor szeretkezhet férfiakkal, de mikor elérkezik egy bizonyos korhoz, akkor meg kell házasodnia. Tehát homoszexuális lehet valaki, de nem választhatja a gay életformát.

Néhány kultúra beépítette magába a homoszexuális jelenséget. Azt mondták, hogy a homoszexuális ember egyesíti magában a férfit és a nőt, és ezért közelebb áll az istenekhez, jobban szót ért velük. Ezért sok helyen a sámánok homoszexuálisok voltak.

M: Nem bántad meg, hogy hazamentél?

R: Nem, pedig nagyon rossz tudni, hogy attól a helytől, ahol élek harminc kilométerre olyan szörnyű dolgok történnek, mint Boszniában. Közvetlenül az én környezetemben. De Dél-Afrika az én otthonom. Pesten is jól éreztem magam, de Európában soha nincs olyan érzésem, mint otthon. Afrikán nagyon szeretem.

Láner László



Segítő

Várják segítő kéznyújtását...

Már sokunk által ismert tény, hogy a HIV-vel való fertőzöttségnek különböző stádiumai vannak. Hónapok, évek telhetnek el tünetmentesen. Aztán védekezésképtelenné válik az immunrendszer, s felfokozottan fogékonyra válik minden fertőzésre, minden megbetegedésre. A szervezet állapota rohamosan romlik, mind a test, mind a lélek gyengül. Sok a betegség-tünet. Durva közelítéssel ezt a stádiumot nevezzük AIDS-nek. Azonban az azt megelőző, későbbi HIV-fertőzöttségi állapot is gyakran hozza nehéz helyzetbe a vírushordozókat. Nem mindenki képes már maga

megküzdeni saját helyzetével. A tényleges testi bajokat tetézi a munkaképtelenség, netán a munkahely elvesztése, ha a „dolog” kitudódik. Az ismerősök körében is száll a hír, s lassan elmaradznak az ismerősök, barátok is. Egyedül maradni pedig még makkegészségesen sem jó, hát még betegen, netán ágyhoz kötve, mozgáskorlátozottsággal.

Könnnyen belátható, hogy a fertőzötteknek, a betegeknek segítségre van szükségük. A PLUSZ Egyesület, amely azért szerveződött, hogy felvállalja a fertőzöttek és megbetegedettek segítségét, most felhívással fordul mindazokhoz, akik elegendő empátiával (beleérzőképességgel), elegendő belső tar-

tással, humánus segítőkészséggel, felelősségtudattal és moralitással rendelkeznek, s erőt érznek magukban, hogy képesek lennének az arra rászorulóknak otthoni gondozásukban, ellátásukban segíteni, jelentkezzenek az egyesület által szervezendő tanfolyamokra. S hogy miért kell ehhez tanfolyam? Mert az ún. „civil” betegségek-től eltérő esetek, helyzetek alakulnak ki. A segítségre vállalkozóknak ehhez kíván tájékoztatást, információkat, hasznos ismereteket nyújtani az az egészségügyi ellátással, a lelki és szociális gondozással foglalkozó szakemberekből álló team, amelyik elkötelezetten felvállalta az e területen rászorulóknak gyógyítását, támogatását minden lehetséges eszközzel. Úgy tűnik, hogy több segítőre van szükség, mert létszámának kicsinységénél fogva a szervezett csapat nem tudja maga vállalni minden feladatát ellátni. A speciális segítőmunkát az alábbi tematikát kínáló tanfolyam szeretné előkészíteni.

Mit akarunk, mit tehetünk? Az interperszonális kapcsolatok kritikus pontjai.

A betegség előrehaladásának fázisai és annak ápolástani vonatkozásai (pl. gyógyszeres terápia) mel-

Nemzeti Egészségvédelmi Intézet



AIDS MEGELŐZÉS

Szexuális felvilágosítás



kéznyújtás

lékhatásának, ill. tüneteik értékelése.

A fertőzöttek otthoni gondozásának gyakorlati vonatkozásai.

Útmutatások a fertőzöttek helyes táplálkozásához.

Mozgás, rekreáció, mint a rehabilitáció sarkalatos pontja.

A HIV-pozitív személyek lehetséges jogi problémái, jogvédelme. Leszállékolás. Szociális gondozás.

A gondozottak pszichés problémáinak kezelése, magatartásformák kialakítása, pszichés önvédelem. Életvitel.

Esetismertetések és azok megbeszélése a gondozásban, betegápolásban már külföldi tapasztalattal rendelkezők részvételével.

Az öthetes tanfolyam során felmerült gyakorlati problémák megbeszélése. Számadás a szerzett ismeretéről. Diplomaosztás.

A témák előadói orvos, pszichológus, jogász, különböző részterületekre specia-

lizálódott nővér, s az egyesület tagjai lesznek.

Külön tanfolyam indul 1994. február 17-én, csütörtökön 17 órától budapesti jelentkezőknek. A foglalkozások csütörtöki napokon lesznek, összesen öt alkalommal, öt héten keresztül, alkalmanként 2x2 előadást és konzultációt magukban foglalva.

Vidéki jelentkezők számára olyan tanfolyam indul, amely két hétvégét vesz igénybe (szombati és vasárnap napokat), amikor is a tanfolyam foglalkozásain szombaton 3x2, vasárnap 2x2 előadás ill. konzultáció formájában lehet résztvenni. A szállásról és az útiköltség térítéséről a szervezők a PLUSS Egyesületből gondoskodnak. Ennek a tanfolyamnak a kezdési időpontja a jelentkezésektől függően alakul, s a jelentkezők egyénileg kapnak értesítést a tanfolyam indulásáról, s helyéről.

Akik elvégzik a tanfolyamot, diplomát kapnak, amely házi gondozásra joga-

sít. A házi gondozást szerény tiszteletdíjjal tudja majd megköszönni a PLUSS Egyesület az áldozatos munkát felvállaló barátainknak.

Jelentkezéseket Szabó Zsuzsa pszichológus fogad a Szent László Kórházban a 215-36-50, 215-37-50 központi számon, öt név szerint kérve. Levélben is lehet jelentkezni, így címezve: a PLUSS Egyesület elnökének (Házi Gondozás) Budapest, Pf. 29. Irányítószám: 1450. - Várjuk segítő jelentkezéseket!

AIDS-segélyszolgálat:

Bp., XI., Karolina út 35/b.

Tel.: 166-92-83

Az ajtón: O.H.V.I. tanácsadás.

Nem kérnek nevet és címet, sem a vérvételkor, sem később.

Nem kutatnak a barátok után

rendőri módszerekkel.

Itt, ha a vizsgálat eredménye pozitív, akkor is névtelen marad a páciens.

Ingyenes, gyors, jelígis vizsgálat, tanácsadás.

Rendelési idő:

kedd, péntek 10-12 óráig,

hétfő, szerda, csütörtök 17-19 óráig

Hot line (forró vonal, telefonsegély)

hétfő, szerda, csütörtök 16-20 óráig

kedd, péntek 9-13 és 16-20 óráig,

Működött a HOMEROS és a LAMBDA BUDAPEST, a két homoszexuális érdekvédelmi egyesület.

Itt nem kell senkinek félnie.

Íde mindenki

nyugodtan eljöhét szűrésre.

Keksz helyett óvszer

Mint az világszerte a kávéházakban, eszpresszóknak így divatos, a finom kávéhoz valami finom kekszet is felszolgálnak. Nem így azonban egy párizsi kávéház-tulajdonosnál. A tulajdonos annyira felvilágosult,

hogy ő a kávé mellé keksz helyett óvszert helyez a csinos kis tálcára. Vendégei eleinte igencsak meglepődtek, később híre terjedt a kávéháznak, s egyre többen fogyasztják el ott kora esti kávéikat.

**HÍVD
MAGYARORSZÁG
ELSŐ MELEG
TELEFON-SEX
VONALAIT!**

IZMOS, FORRÓ, FÉRFIAK!

00-592-248-010

ÉREZD A DELTÁIM!

00-592-248-011

IZZADT, PERZSELO TESTEK

00-592-248-012

LANGYOS, MELEG, FORRÓ!

00-592-248-013

ORALIS GYÖNYÖRÖK!

00-592-248-014

**Kapcsold le a villany!
Dőlj hátra!
Tárcsázz és élvezd!
Garantált szex
élményt!**

**CENZURÁZTALAN!
TÁRCSÁZZ MIELŐTT
BETILTANÁK!**

*Minden hívásból 10 Forint a
magyarországi AIDS-es betegeket segíti!*

A nemzetségi hívás árát kell csak megfizetni. Gay Friends Network, San Francisco USA

**FÉRFIAK
FÉRFIAKNAK**

Ezen az élő telefonvonalon naponta több száz meleg fiúval és férfival beszélgethetsz!



Izgató meleg témák. Sexy beszélgetések. Ismerkedj, flörtölj, barátkozz!

Vagy egyszerűen fülelj és hallgasd le a többiek izgató erotikus beszélgetését!

(Ha nincs senki a buliszobában, várj egy kicsit.)



GAY

PARTY-LINE

00-1-809-537-0637

Élő telefonvonal. 1/4 perc 38 Ft. Gay Friends Network, San Francisco USA



meleg randi telefon

computerizált hangos apróhirdetések társskeresőknék. add fel a saját hirdetésed vagy hallgasd meg másokét. válaszd ki a neked tetsző fiút vagy hagyd, hogy téged válasszanak ki. minden hirdető saját hangpostafiókot kap, amibe mások üzenetet hagyhatnak. a legnépszerűbb gay tele randevú rendszer Amerikából.

MAGYARUL. MAGYAR SRÁCOKKAL EGY HÍVÁS CSODÁKAT MŰVELHET!

hívjál ma, hogy ne legyél egyedül holnap!

00-611-413-060

MELEG 1995. 10. 0000. Nemzetközi Hírlevél

Lányok
csak
vasárnap



ANGEL

Budapest, VIII., Rákóczi út 51.

BAR

(Tungsram udvar)

A söröző:

minden nap este 10 órától
hajnalig tart nyitva.

Díszkő:

csütörtökön, pénteken,
szombaton és vasárnap
este 10 órától hajnalig.

Műsor:

csütörtökön és vasárnap
éjfélkor.

Die Bierstube:

hat jeden Tag von 22 Uhr
bis früh geöffnet.

Die Disco:

Donnerstag, Freitag Samstag
und Sonntag von
22 bis früh geöffnet.

Shows:

Donnerstag und Samstag
um Mitternacht.

The pub:

is open every day from 10
p.m. till dawn.

Die Pub:

Thursday, Friday, Saturday
and Sunday from 10 p.m.
till dawn.

Shows:

Thursday and Sunday at
midnight.

TALÁLKOZTAM EGY KISFIÚVAL

Esett az eső meg a hó, és közben olvadt. Randa egy télvégi hangulat ülte meg a várost, állandóan lepricceltek az autók és beázott a cipőm. Nem sokat láttam a szürke világból a kapucnim takarásában. Fél szemem az előttem ügöző kutyámon tartottam és csak azzal tördöttem, hogy elvégezzé végre a dolgát, hogy mehessünk már haza.

Ebben a morc lelkiállapotban váratlanul ért a kérdés: hogy hívják? A vékony hangocska, valahonnan csipőrtőjékről kigyózott fel a fülem magasságáig. Vettem egy hideg pillantást lefelé és annyit szörtem a fogam között, amennyit feltétlenül szükséges: Maci.

A kerek képű kisiút nem riasztotta el a kimértégem, rögtön kipróbálta a varázsszót és hívogatni kezdte vonzóan egyáltalán nem mondható, lucskos szőrű, ebben az állapotában kissé denevérszerű kutyámat. Maci, Maci csilingelte, amit az állat az általam jól ismert tartózkodó farkbehúzással fogadott.

Fél a gyerekektől – mondtam foghegyről és meggyorsítottam lépéseimet. A kisiút pedig jött velem. Jött, szedte apró lábát, hogy ne nagyon maradjon le és csacsogott és mosolygott és bübajos volt. Mesélt az ő három kutyájáról, amelyek közül az egyik boxer és közben ilyeneket kérdezett: önnek van gyereke? Így: önnel!

Isten látja lelkemet, szívesen elbeszélgettem volna ezzel az értelmes kis fickóval, aki ilyen bizalommal viselheti a világot, a kutyák és a felnőttek iránt és még az sem szegi kedvét, ha egy havasesős, laityakos reggelen egy ázott korszak kutyá gazdája alig-alig válaszol neki.

Mondom, volna, mert megőriztem elutasító viselkedésemet és alig vártam, hogy eltűnjön már a kis emberpalánta mellőlem. Nem tudtam szabadulni a gondolatától, hogy valaki meglát minket és azt gondolja, hogy ez a buzi egy kisiúttal csóbit el. Nem tudtam szabadulni a gondolatától, hogy ha véletlenül ezzel a kis sráccal történne valami... Eltűnne néhány napra, eltévedne, keresné a rendőrség és valaki azt mondaná: azzal a fura kutyás figurával láttam...

Nem magamtól féltettem a fiút. Én jól tudom, hogy aki meleg, az nem kisiúttal akar megismerkedni. Főleg én, aki a markáns, férfias alkatú... Én tudom. De a társadalom tudja-e? Főleg most, amikor a világsztár Michael Jackson kisiúttal kapcsolatos botrányával van tele! Én nem a kisiúttal féltettem magamtól, hanem magamat a társadalomtól. Én akkor is kínosan éreztem magam, amikor a néhány hónapos unokaöcsém elöttem fürdették a büszke szülőik. Nehogy később, ha esetleg meleg lesz a gyerek, azt gondolják... Mit is? Nem tudom. Ezek csak félelmek, amelyek olyan mélyen ülnek az emberben, mint a lelkiismeretfurdalás. Nem lehet tőlük szabadulni soha.

A kisiút tényleg megunt egy idő után az értelmetlen versenyfutást és egy hangos csókolommal eloldotta magát tőlem. Én pedig még zivatrosabb hangulatban, mint az előbb siettem haza és gondolatban bocsánatot kértem tőle azért, amiért segítettem besafrozni azt a napsugaras lelkét. Remélem kevés ilyen felnőtellel találkozik.

-ró-

Lehetőség a nyílt beszédre

Úgy gondoltam, éppen ideje, hogy én is ellátogassak az egyetemi meleg körbe. Nem mintha koromnál fogva ott lenne a helyem, de annyi hírszálldos körülöttük, hogy már ez is odavonzza az érdeklődőt. Tagadhatatlan, hogy ez a többször megalakult és újjáalakult, elköltözött és átköltözött társaság, mint egy hullámtörő gát állja a közvélemény viharait és látszólag esze ágában sincs kimúlni.

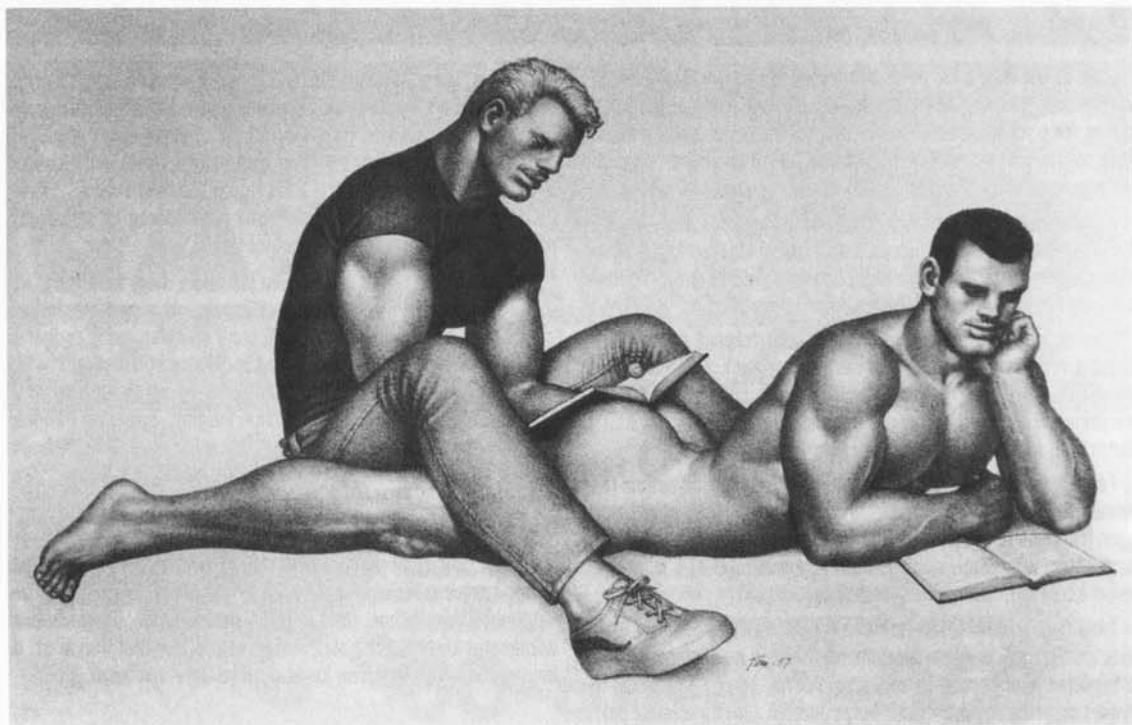
Az első hírek az öskezdeményezésről még 1991-ben röppentek fel, és október 17-én valóban meg is alakult a Járcint presszóban valami. Ami aztán hol volt, hol nem volt, magánlakásokon, az egyetemen, majd kiűzetésük után a Forgács utcában. És hogy ne váljék egyhangúvá az élet, a Forgács utca is bezárt, az

egyetemisták pedig visszaköltöztek szűkebb hazájukba, az ELTE egyik társalgójába.

A tömegkommunikáció egyik hatásos, ám eléggé fásztó módját választották a társaikkal való kapcsolatteremtéshez: plakátznak. Ami alkalmat teremtett egy új népjáték kialakulására. A játék neve plakáttépdesősdi és részt vesz benne a dékántól kezdve a portásbácsiig szinte mindenki. Van aki tettelegesen, van aki csak szellemi sfkon rongálja, pocskondiázza, félremagyarázza, trágár megjegyzésekkel fűszerezi, kitiltja, letiltja, betiltja. És persze ott van a másik oldal, amelyik újratermeli (lévén új közlendők), feladva ezzel a labdát játszótársaiknak.

Tehát a kis csapat jelenleg az ELTE-n székel, miközben zúg

körülöttük a sok sajtóorgánus, kezdve a Magyar Hírlaptól egészen a 168 óráig. Elindultam hát egy csütörtök délután megnézni, mi is az igazság. Bár a tájékoztató egészen részletes beszámolót tartalmaz az útvonalról, hogy mikor jobbra, mikor balra, hol van sorompó és melyik ajtó nyílik nehézkesen én bizony eltévedtem. A B-épületig még jól tartottam magam, de az épület két szárnya már összezárvart. Az elsőn óvakodtam be a második helyett. És kezdetét vette a bolyongás hosszú korszaka. Leereszkedtem az alagsorba az utasítás szerint, de ott csak egy pipázó fiatalembert találtam, aki szemmel láthatólag nem volt a meleg kör. De azért megkérdeztem tőle. Azt mondta ő erről még sohasem hallott.

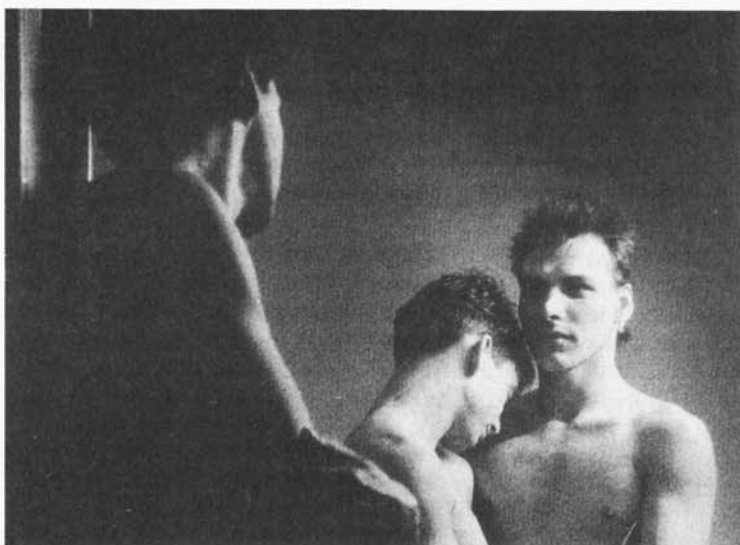


Mit volt mit tenni, visszatértem a kiindulópontához és megkérdeztem a portásbácsit. Gondoltam, hátha ő is a plakáttéző csapat játékosa, akkor pedig tudnia kell a merrét s hogyant. Igen ráncolta a homlokát az egyetemi meleg kör hallatán, de aztán némi töprengés után korrekt módon elküldött a helyes irányba.

Útmutatásai alapján eljutottam a másik szárnyhoz, ahol már tudtam, hogy jó helyen járok. Kis barátságos, a Pink Piknikről jól ismert rózsaszín háromszögek jelezték, merre menjek. A folyosó végéről hallatszó nagyon diszkrét zümmögésből arra következtettem, hogy nem tolong a nép odabé. Valóban nem voltak a kényelmes fotelokkal és pamlagokkal körberakott kissé konyhaszerű helyiségben ötnél többen, de még csak négy óra múlt néhány perccel.

Az ember ideült, odaült, beszélgetett. Aztán jött valaki, majd még valaki és beszélgettek tovább. Aztán valaki teát akart főzni, de beszorult a lábos fedele. Aztán lett mégis tea az üdítők mellé, amit én egy kávéaromájú, viszonylag tiszta műanyag pohárból szürcsöltem. Valahogy megtelt a terem és rengeteg mindenről szó esett, bár nem volt vitavezető, sem program, de még egy vacak díszvendég sem. És nem is éreztem kénosan magam (kivéve egypár élesebb megjegyzés elhangzásakor, ami a MASOK-ra és annak nem túl alacsony árára vonatkozott), mert rajtam kívül mások is voltak, akik ki-nőttek már az egyetemista korból.

Te most vagy itt először? – kérdeztem a mellettem ülő, arisztokratikus hanghordozású fiút. Nem, már az elejétől fogva járok. És miért? – érdeklődtem tovább. Mert jókat lehet dumálni.



Később jött egy régi ismerősöm, aki egyetemista barátja révén van itt, szintén nem először. És ő is hasonlókat mondott. Meg az a lány is a 168 órában. Hogy lelki kapcsolatot, meg kibeszélni magunkat, meg azt, hogy lehetőség a nyílt beszédre, hogy senkinek nem kéri számon a szexuális beállítottságát és hogy önmagad lehetsz.

Tele a terem, pedig még öt óra sincsen. Mint egy házibuli, csak a zene nem szól és no alkohol. Csoportokban álldognak, üldögélnek, teázgatnak az emberek. Már hangosabb lehet a zsvaja a folyosón. Mellettem a vizsgákról mesélnek, a másik oldalon arról, hogy ha meghívnák a Faludyt etikus lenne-e kiírni a nevét. „Igen. Nem. Csak magunk között. Ez visszaélés a nevével.” Nem fajult el a vita. Valakibe egy szelet csokoládéval beléfojtották a szót.

Kézről kézre jár az Antifasiszta Újság. Később azért a Mások is. Meg egy széthasogatott, megcsontkított plakát, amire nem túl szellemdús trágárságokat firkantottak. Nem kelt túl nagy felháborodást, mint ahogy a Papp Bernadett fénymásolt borzongása sem. Valahogy róluk, az érintettek-ről lepereg. Egyszerűen jól érzik magukat együtt és erről nincs mit vitázni.

Gondoltam írok egy jó kis tudósítást erről a délutáni összejövetelről, de sajnos nem tudok, mert akkor jött egy ismerősöm és elkezdtünk beszélgetni, és amikor odaült mellé az ismerőse, akkor már arról volt szó, hogy a kábeltévék, illetve, hogy a filmfesztiválon, vagyis... Te jó isten, azt sem tudom, hogy miről dumáltunk három órán keresztül.

Láner László

Iskolai nevelés

Egy potsdami középiskolában óvszerautomatát szereltek fel. Az óvszer, jóllehet fizetniük kell a serdülőknek érte, szépen fogy. Megfelelő szexuális neveléssel társítva van remény a biztonságos szex életet védő szokásainak kialakítására.

Eleged van...?

A következő szövegű postai levelezőlapot találtam a mostanában ritkán ürített postafiókomban:

„Eleged van az egyedülléteből? Szivem megszakad érted! Nekem meg az olyanoktól van elegendem mint te! Te postafiók mögé bujt értelmiségi buzi! /Mindazzal ami ezzel jár!”

Az iromány fogalmazója természetesen elefejtette megnevezni a feladót – valószínűsíthetően önmagát. Így kénytelen vagyok nyilvánosan válaszolni, hiszen a mondatai mögött olyan kérdéskör és észrevételsor húzódik, ami nem vért, választ kíván.

Az első mondatban valószínűleg régi hirdetésem kezdését idézi: „Elegendem van az egyedülléteből!” – átalakítva kérdő mondatná. Ebben semmi sértő nincs, sőt, akár meg is dicsérhetem valahai magamat, hogy ilyen jó indítást találtam a hirdetésemhez.

A második mondata végén felkiáltójel található, tehát feltételezem: érzelmileg fontos volt számára a közlendő. Sajnál engem. A szíve megszakad értem! Ez olyan jó! Kár, hogy súlyos helyesírási hibát vétett a mondatban, a szív az nem sziv. De még ez sem igazán zavart.

A következő mondat végén – márpedig itt sűrűsödik a mondanivaló – van egy értelemzavaró megfogalmazás. Az „olyanoktól” van elege,

mint én. Tehát nem az „olyanokból”... Lehet, hogy nem tud különbséget tenni? Tétélezzük fel, hogy ő, az ismeretlen levelező pontosan azt írta, amit gondolt. Elege van belőlem. De ha ismer, akkor miért nem a szemembe mondja? Ha meg nem ismer, akkor miért lehet belőlem elege? Vagy netán előítéletes emberrel lenne dolgunk, aki már ismeretlenül is ítél?

**ELEGED VAN AZ EGYEDÜLLÉTEBŐL?
SZIVEM MEGSZAKAD ÉRTED!
NEKEM MEG AZ OLYANOKTÓL
VAN ELEGEM MINT TE!
TE PÓSTAFIÓK MÖGÉ BUJT
ÉRTELMISÉGI BUZI!
/MINDAZZAL AMI EZZEL JÁR/**

Az utolsó előtti mondata ezt a feltételezést erősíti, csak itt is helytelen és többértelmű a fogalmazás. Én, a postafiók /nem PÓSTAFIÓK/ mögé bujt valaki... hát nemigen tudnék egy ilyen kis szekrényke mögé rejtezni.

Viszont nem tudok mit kezdeni az „értelmiségi buzi” összetétellel. Mi baj vele? Az ember tanul egy keveset és aztán olyan munkát végez, amit elfogadnak „értelmiségi” tevékenységnek, és máris kiérdemli az értelmiségi minősítést. Nem nagy ügy. Igaz, erről tehetek, hisz nem fontos tanulni, nem fontos olyan munkát végezni, ami alapján aztán rám lehet sütni az értelmiségi jelzót. Ezt vállalom, és majd ha megbu tulok, vagy ha úgy hozza a sors, akkor erről a minősí-

tésről le is mondhatok. A buzi az egy másik ügy. Annak születik az ember, azzá válik az egyén. Nem igazán van választási lehetőségünk, legfeljebb abban, hogyan éljük meg emez sajátosságunkat.

Nem tudom mi köze van az értelmiségiségnek a homoszexualitáshoz? Talán kedves ismeretlen levelezőm azt irigyli, hogy valaki merte, meri vállalni önmagát? És

teljesen igaz a szöveg zárójelben tett utolsó mondata: „/Mindazzal ami ezzel jár!”.

De ezt ő vajon honnan tudja? Csak nem ő is homoszexuális, vagy netán heteroszexuális értelmiségi?

Szóval itt vagyok ezzel a kedves lappal, és most íme: nyilvános polémiaírt hirdetek. Akár kedves ismeretlen, vagy bárki, aki úgy gondolja, hogy ez úgyben mondandója van, írjon a 1241 Budapest, Pf.: 3 címre. Hátha sikerül együtt kisütetni, hogy kinek van baja kivel?

Nekem, mondjuk a névtelenséggel van egy kevés bajom, különösen így, hogy például a lapon közölt mondatok inkább bánatanak, mint építenek.

No, akkor üdv minden olvasónak, és várom a további lapokat, leveleket. Az érdemiéről pedig majd tudósítok – mondjuk itt, e lap hasábjain.

Tisztelettel:

pébé

HIRDETÉSEK

Budapesti
társskeresők

(postaköltség:
11 Ft)

- 49 éves, fiatalos megjelenésű, diplomás, független, aktív férfi nagyjából azonos korú vagy fiatalabb, kifejezetten intelligens, minden szempontból megbízható, szimpatikus testi-lelki barátját keresi, lehetőleg tartós kapcsolat céljából. Ennek a kapcsolatnak a kölcsönös bizalom és megbecsülésen kell alapulnia, tiszt-

telve egymás egyéniségét. Jelige: Együtt egymásért 4-1/10.

♥
- 19 éves, 183 cm magas, 81 kg, budapesti srác keresi tizen- vagy huszonéves barátját, akivel kellemsen hétvégéket és délutánokat tölthetne el. Kölcsönös szimpátia esetén természetesen több is lehet. Kivételesen kalandorok jelentkezését is várom, de aki komolyabb kapcsolatot szeretne, ő se riadjon vissza. Ha megbeszéljük, minden lehetséges. Jelige: Főiskolás vagyok 4-2/3.

♥
jelentkezését várjuk. Olyanok írjanak, akik nem riadnak meg a fényképezőgép látványától.

Az eddig megjelent képeinkből láthatják, nem pornófotózásra gondolunk.

Fizetni a modelleknek nem tudunk. Olyanok jelentkezzenek, akik élvezik, hogy szép képek készülnek róluk, szívesen vesznek részt lapunk létrehozásában.

Emlékeztetül a címünk:
1461 Budapest,
Pf. 388.



Szép, jó alakú fiúk

INGYENES SZOLGÁLTATÁSUNK

Aki hirdetni szeretne a MÁSOK-ban, fog egy papírlapot és kézzel vagy géppel néhány sorban leírja, amit ismertetni szándékozik. Tesz hozzá egy jeligét, végül zárójelben megadja a címét, ahova a válaszleveleket elküldhetjük. Ezt a címet természetesen nem közöljük le lapunkban.

Aki a hirdetésre válaszolni akar, levelet egy bélyeggel ellátott borítékba tegye, de ne címezze meg, mert a címet mi írjuk rá. Ezt így egy borítékban küldje el a mi postacímünkre:

1461 Budapest, Pf. 388.

A bélyeg ára budapesti címre 11 forint, vidékre 19 forint, külföldre 50 forint.

**A FELBÉLYEGZETT BORÍTÉK NÉLKÜL KÜLDÖTT VÁLASZLEVELEKET NEM ÁLL MÓDUNKBAN TOVÁBBÍTANI. AZ ÍGY ÖSSZE-
GYÜLT LEVELEKET NEM ŐRIZZÜK MEG.**

Lapzártánk mindig a hónap első harmadában, 10-én van. Ha eddig beérkezik a levél, akkor a kért sorok biztosan benne lesznek a rá két hétre megjelenő lapunkban.

Ha valaki nem jelígyesen kíván hirdetni, hanem a postafiók megadásával, kérjük félreérthetetlenül jelezze! Nevet, lakáscímet még kérs esetén sem közlünk!

- Sokadjára ro- ragadj tollat és vom e betűket egy- írjal egy budapes- más után, hogy ti nygyenes srác- szavakká, monda- nak, aki nagyon tokká alakuljanak várja a barátságod- és újra és újra dat! Jelige: Ne megjelenhessen. tétovázz 4-2/8.

♥
- 25/175/65, sző- késbarna hajú, zöld szemű, kellems és szép testű srác szívesen megismerkedne 25 év alatti helyes sráccokkal. Ha netán egyedül laksz, úgy szívesen hozzád költöznék. Viszont az fontos, hogy a tested ne legyen szőrös annyira és a farkad kb. 14-20 cm legyen. Szeretem a zenét és a sportot. Csupán az a baj, hogy nincs kivel eltöltenem az üres óráimat. Mindenkinek vála-

szolok. Fénykép, telefon előny, de nem kötelező. Jelige: Angyalföld 25 4-2/12.

- Az embereknek az életben sok barátjuk van, de az igazit megtalálni nagyon nehéz. Sok csalódás után biztosan megjelenik az igazi, és remélem, akik e sorokat olvassák, ha nem is bennem, de más emberekben megtalálják életük párját. Én 29 éves, 173 cm magas, bajszos fiatalember vagyok. Budapesten lakom, de lakás jó lenne. Keresem max. 40 éves korig barátomat. Cím: 1399 Budapest, Pf. 701/508.

- Keressük egymásban a boldogság kék madarát! Ha szeretnél egy igen nagyon jó testi-lelki barátot, ki téged minden időben szeretettel venne körül és ezt te is szintén viszonozni tudnád, akkor várom választodat minél hamarabb, 18-tól 38-ig. Magamról: ötvenes, jó megjelenésű úr vagyok, 170/70, barna szemű, tele sok-sok reménnyel és szeretettel. Minél előbb válaszolj! Csak kövér ne légy! Csak fotós levelekre vála-

szolok. Jelige: Te meg én 4-2/14.

- Hiányzik neked is valaki, aki jobban-rosszban (nem csak szexben) társ, biztos pont az életedben? Ha igen, írd meg Budapesti (52/166/62), fiatalos, talán nem rossz megjelenésű, barna, a világ dolgai iránt érdeklődő, utazás- és művészetkedvelő, rendezett körülmények között élő, nem dohányzó, humán értelmiségi férfinak, aki keresi lehetőleg jóval fiatalabb, normál vagy vékony

alkatú, becsületes, intelligens, nem nagyvilági életet élő barátját. Jelige: Kölcsönös bizalom 4-2/15.

- Olyan fiút keresnék, aki egy negyvenes férfitől apai érzést is elvárna. Jelige: Mi ketten 4-2/16.

- A folyó megtalálja a tengert. Én mindig keresem azt a fiút, akit... Akit úgy érzem, hogy szerethetek. Csak ennyi lenne a fő kérdés. Hiszen ez rajtunk áll. Ugye, egy vidám fiú

vagy? Ugye, neked is hiányzik a szeretet? Ugye, nem csak szexpartnert keresel? Ugye, van egy kerékpárod? Ugye, elmegyünk nyáron sátorozni? Itt egy elkészített „zsák” írja a levelet, mert a „folt” nem jött még meg. Várom a jelentkezésed. Jelige: Szénakazalban a tű 4-2/17..

- Fiatal, huszonéves, 183 cm magas, 78 kg-os, helyes, szőke hajjú, kék szemű srác várja 18 és 24 év közötti okos és jóképű fiúk levelét, fényképét, akik között talán ott lesz leendő barátja is. Jelige: What's on 4-2/19.

- 34 éves, 170 cm magas, vékony, fiatalos arcú srác vagyok. Szeretném megtalálni barátomat egy kifejezetten aktív, bajszos fiú személyében. Lehetőleg ne legyél több 40 évesnél. Fényképes levelek előnyben, de minden levélre válaszolok. Jelige: Felhők felett mindig kék az ég 4-2/21.

- Bekopogtatott hozzáam a „korai fagy”. Nehezen, de optimistán próbálom megélni hátra-



lévő életem. Keresem azt a kedves, intelligens, de férfiasan erős jellemű barátomat, társamat, aki még ki nem hűlt szívemet, érzelmeimet megértő és szerető lényével sokáig melegen tartaná. Én 185/35/83, barna bajuszos, arányos alkatú, eddig jó megjelenésűnek mondtok, humán beállítottságú, férfias megjelenésű, valamikor a művészvilágban dolgozó, budapesti HIV-pozitív srác vagyok. Olyanok jelentkezését várom, akik kellő felvilágosultságuk birtokában barátságunkat boldogabbá tenné. Hozd vissza nekem a nyár melegét, ígérem, mindent megteszek, hogy ezt te soha meg ne bánd. Jelige: Megtudhatod mennyit érsz 4-2/24.

Budapesten élő, 23 éves, intelligens egyetemista srác vagyok. 186 cm/77 kg, barna hajú, jóképű, vidám, nyitott és biszexuális. Olyan fantáziadús fickót keresek 18-25-ig, aki helyes, vékony testalkatú és ki-mondottan férfias. A közeljövőben szeretnék egy szélesebb baráti társaságot is kialakítani. A meg-

előlegezett bizalmat, minden válszólonak köszönöm. Kérlek, fényképet küldj, telefonszám nagy segítség lenne! Hello. Jelige: Péter 4-2/25.

Segítő támasza, szponzora, egyben barátja lennék egy nagy szerszámú, jó testű srácnak. Lehetsz katona is vagy diák, életkor nem számít. Negyvenes, jó megjelenésű értelmiségi férfi vagyok. Szeretném a kívánságaidat teljesíteni. Nagyon szeretek oboázni. Nem kívánok semmiféle viszonzást tőled, de őhaj esetén erről is szó lehet. Vidéki levelét is várom, minden levélre válaszolok. Szimpátia esetén még idegen nyelvekre is tanítanálak, bérmentve. Jelige: Téged várlak 4-2/26.

Komoly belső értékekkel bíró értelmiségi, jól öltözött, mindig elegáns, 24 éves, 170/68 fiú vagyok. Szeretem a sportokat, zenét, művészeteket. Megfelelően alakított társadalmi, erkölcsi, anyagi egzisztenciával rendelkezem és hosszan tartó kapcsolat reményében társat keresek. Ha

nem a felszínes örömeiket hajszoló férfi vagy, és érdekel a kapcsolat vagy együttélés, mint családi intézmény, akkor várom bemutatkozó leveledet. Olyan fiú levelét várom, aki az életben irányítani tud, komoly gondolkodású és érett egy nem felszínes együttélésre. Bár a kapcsolatban nem a szexualitás a legfontosabb, én a maximális kiegyensúlyozottság reményében csak olyan férfi levelét várom, aki szexuálisan (orálisan és análisan is) csak aktív beállítottságú. Remélem rátalálunk egymásra, hiszen én megtettem az első lépést a hirdetésemmel. Jelige: Cherchez la femme 4-2/27.

Lélekbugyor, ördögpatás szellem, hol vagy? Alaposan föl kéne pezsdíteni egy 39 éves (pápaszemes, bajuszos, 74 kilos, 179 centi magas) könyvmolyt, megneveltetni, kicsit kényeztetni (no meg szeretni), hogy neveltessen és kényeztessen (no meg hogy szerethessen!). Romantikusán, macskahát sziluettjével teliholdkor, barokk útvesszőkkel, Da-

li óráival, szármáfülekkel, torz tükrökkel, bugyrokba meneküléssel, nyíltan s bízva, türelmesen. Jó, ha ifjabb vagy nálam (tested démonjai minden jót szeretnek-e...?), jó, ha pesti vagy, s jó, ha május végéig beéred a levelezéssel. Jelige: Ultima Thule 4-2/28. (56 Ft!)

Eszméletlen rossz érzés, hogy mindenki csak a fiatalokat keresi, én meg itt állok negyvenévesen, te-le feszítő vágyakkal, és ami a legszörnyűbb: én is csak a fiatal fiúkat szeretem! Azért csak létezik valaki, akinek egy negyvenes, elegáns, 172/72, barna, nős, értelmiségi hiányzik. Ha nem csak a pénz érdekel, de szeretnél egy megértő, érzékeny, az életben tapasztalt barátot, aki elkényeztetne, elhalmozna szeretetével és akivel a gyönyör elképzelhetetlen csúcscsaira emelkedhetsz, akkor írd nekem! Cím: 1399 Budapest, Pf. 701/1281.

Jóképű és/ vagy jó testű fiatal, akár diák barátot keres nem felszínes, de nem is elkötelező kapcsolatra, néhány tekintetben

az átlagosnál előnyösebb tulajdonságú, 1963-as jó akaratú fiú. Légy nyitott, toleráns és színtén kedveld a pornóvideózást, maszturbálást, pettinget, biztonságos szexet. Lakás megoldott. Telefonszám célszerű lenne, bár én megfelelő válasz esetén, majd mindenképpen adok, bízhatok bennem. Együtt, egymásért, egyesült erővel. Cím: 1751 Budapest, Pf.112.

♥
- 26 éves, 175/71 srác vagyok. Keresem azt a társat 18-26 év között, aki képes hosszan tartó testi-lelki barátságra, mérsékelttel vagy egyáltalán nem szőrös típusú. Mindezek a tulajdonságok rám érvényesek. Fényképet lehetőleg küldj, ha tudsz, telefonszámot is. Jelige: Merlin 4-2/29.

♥
- Mindenki a komoly barátságot, a nagy őt keresi? Ahhoz választani, találkozni is kellemes! Keresek 18-40-ig homo, bi fiúkat hétfélig bulihoz, ahol mindent lehet, de semmi nem kötelező. Festői környezet, hétfélig kikapcsolódásra hely adott. Csak olyan írjon, aki hétfélig rá tud



élni és szeret utazni. Várja válaszokat egy 34/178/85, barna hajú, bajuszos, kék szemű, biszex, 17x6-os fiú. Akt előny! Buli helye a szárligeti házam. Levelezgetők, randira elmenni elfelejtők kíméljenek! Jelige: Buli 4-2/32.

♥
- Kifejezetten mackós alkatú, de nem hájas 35-50 éves szexpartnert keres 37/171/70-es medvebocs, aki, bár kicsit gátlásos, mégis szeretné, ha eljátszadoznának vele. Szívesen kipróbálná az enyhén szado, keménykező fegyelmezést, esetleg megkötö-

semmi puhányság, semmi nyegleség! Fiatalság, edzettség, intelligencia, férfiasság! Te is így gondold? Akkor írd gyorsan! De csak, ha kalibered ritka nagy és többlevetű. Cím: 1244 Budapest, Pf. 765.

♥
- Kedves 18 éves! Ha nincs kívül megosztanod örömet, bánatodat, ha egyedül érzed magad és úgy érzed szükséged van egy igazi jó barátra, kérlek írd. Én 23 éves, vékony, magas, jóképű, nyugodt természetű srác vagyok és csak te hiányzol az életemből. Jelige: Budapest 4-2/33.

♥
- Izmos mellű, férfiasan érzéki csecsbimbőjű fiút (35 alatt) pornóvideózás közben, huszonevesen, jó adottságokkal, biztonságosan kielégítenék. Nem ártalmas potenciánövelő, izomfejlesztő praktikák. Kívánságra hasonlóan megfelelő barátom is bebiztosítana. Esetleges fényképet visszajuttatom, telefonszámot visszonzok. Jelige: Élévation 4-2/34.

♥
- Keserűen csalódtam mindkét nemből. Nem hiszek a szerelemben,

csak a vágyban. Csinos, feminin fiút, vagy transzvesztita szeretőt keresek vad, bőrdölt éjszakákhoz. 39 éves, értelmiségi férfi vagyok, budo mester. Szikár testű, 177/66, normális méretekkel. A szexben kitartó, gyengéd és kőkemény. Rövid bemutatkozó levelet és fotót várok. Jelige: Blaue Blumen 4-2/40.

♥
- Gyengéd, idősebb értelmiségi urat keresek, aki elvinné hosszán megörzött szüzségemet. Kalandorok és kiéltek, piperkőcők és primitívek, S/M-játékosok és bikafarkúak nem érdekelnek. Harmincas, izmos testű, szép fenekű fiúka vagyok, álmodozó lélekkel. Aki megkap, soha nem fogja elfelejteni. Jelige: Orlando 4-2/41.

♥
- Elegend van a magányból, nincs társad, akivel megoszthatnád örömed, bánatod? Nincs, aki szeressen, akit szeress, aki viszonzza érzelmeidet? Bár vannak barátaid, mégis egyedül érzed magad? Nem vagy egyedül. Várja jelentkezésed egy 23 éves, 170/56, barna hajú és szemű, sportos,

barátságos, vidám alaptermészetű, zene- és mozgáskedvelő, nem dohányzó srác. Nem a méretekre hajtok, a belső értékek, a megértés és a szeretet számomra fontosabbak. Jelige: Érzéki csók 4-2/43.

♥
- Nem vagyok híve, ha valaki fiatalon házasodik, de ha találkoznék egy sötét hajú, bajuszos vagy szakállas 23 évesnél idősebb, de 33-nál fiatalabb, dohányzó férfit, aki utál borotválkozni, akkor férjhez megyek. Ja, a monogámiát, meg a hűséget se felejtjük el. Jelige: borosta 4-2/45.

♥
- Felsőfokú végzettségű, huszoneves, arányos, egészséges budapesti fiú formás 18-as szerszámán óhajai alapján kézimunkázhatsz. Azért lelki töltenettel is bírok. Tudom, hogy bizarr a szöveg, de talán így válaszolnak néhányan. Fiatalabbak (35 alatt) jelentkezését várom Lakás, video jó, ha van, telefon célszerű, bár ezekkel én is rendelkezem. Jelige: Matador 4-2/35.

Vidéki társkeresők

(postaköltség: 19 Ft)

- Alföldi, hegyes, diplomás, nem nőies srác barátot, társat keres. 27 éves, 166 cm és 64 kg, barna hajú bajuszos, jó alakú srác vagyok. Olyan férfias, sötét hajú, bajuszos, szőrös, arányos alkatú és inkább alacsony, mint magas srác levelét várom, aki érzéki és szenvedélyes a párkapcsolatban. Korhatár 35 év. Fotó retúr. Lehetsz pesti, külföldi, nő is, de főleg egészséges. Jelige: Faun 4-2/1.

♥
- 39/172/60, vidám természetű vállalkozó keresi 18-25 év közötti barátját Szolnok megyéből. Lakás van, munkalehetőség is megoldható. A szimpátia dönt el mindent. Jelige: Csapongó fantázia 4-2/2.

♥
- 179/45/82 keresi azt a 20-40 év közötti férfit, akit az elmúlt „viharos” 30 év alatt csak rövid időkre talált meg, de mindig másban. Tapasztalt, független, aktív, nem

nőies férfit keresek. Haj-, szem- és bőrszín nem érdekel. 100-as IQ és 18 cm alatt, valamint egész alakos fénykép nélkül még kézzel se írj! Kővérek, nem dohányzók, alkoholisták és állatokat nem kedvelők kíméljenek. Miskolc körzetében ő is jelentkezz, ha lehet! Cím: 3529 Miskolc, Pf. 220.

♥
- Pécselt élő külföldi (30/184/80, északi típusú) keres engedelmes és hű fiút, aki tud jó rabszolga lenni. Szigorúság, büntetések várhatók! Fénykép szükséges. Jelige: Fesselnde Wochenende 4-2/4.

♥
- Intelligens, értelmiségi fiú orvos barátot keres 40 évig. Jelige: Veszprémiek előnyben 4-2/7.

♥
- 25/176/73, barna hajú, győri fiú (nem homoszexuális) vagyok. A szexualitás minden formáját szeretem, nem utasítom vissza a perverz dolgokat sem. Az eddigiekben csak hölgy partnereim voltak, ezért szívesen kipróbálnám a szex örömeit egy intelligens, jóképű fiúval, 18-30

FELHÍVÁS

Tisztelt Barátunk!

Segítségedet kérjük. 1991 óta foglalkozunk a magyarországi meleg (és ha mód van rá lesbikusok) életének és a meleg világ működésének tudományos megismerésével. Munkálkodásunk megismerésen túlmenő célja az, hogy ismereteinket a nyilvánosság elé tárva a tudomány megbecsültségének segítségével enyhítsünk a melegekkel szembeni ellenséges társadalmi közhangulaton. Bizonnyított ugyanis, hogy amit nem ismerünk, attól félünk, azt megvetjük.

Rendszeres anyaggyűjtéssel szeretnénk létrehozni egy tudományos célokra szolgáló meleg dokumentációs központot. Itt hozzáférhetővé válna minden érdeklődő számára mindaz az idegen nyelvű és magyar irodalom, ami a homoszexualitással foglalkozik, továbbá egy „oral history archívum”-ban („elbeszélte történelem”, beszélgetésekről készült hangfelvételek és leírt anyagok) gyűjtenek munkatársainkkal az életük-ről, problémáikról beszélgetni hajlandó segítőkész melegekkel készült interjúk anyagát. E szövegeket természetesen az ilyen archívumoknál megszokott módon (például teljes névtelenség, az anyag felhasználásához minden esetben előzetes engedély kérése stb.) kezeljük. Tervezzük, hogy a nyugaton már megszokott interjúköteteket állítanánk össze beszélgetőpartnereink személyiségi jogának védelmét minden körülmények között betartva.

E munkát segítő, kérjük, aki kedvet és hajlandóságot érez, jelentkezzen az alábbi címen:

Tóth László, 1052 Budapest, Petőfi Sándor u. 11. II. em. 8. tel.: 11-85-332

vagy: Haynal Imre Egészségtudományi Egyetem, Orvosi Népegészségtani Intézet, 1135 Budapest, Szabolcs utca 35. HID Tudományos Egyesület (Homoszexuális Információs és Dokumentációs Tudományos Egyesület)

idejét virágai közt. Jelige: Még mindig várok 4-2/18.

csalódni! Jelige: Robi 4-2/13.

♥ Szeretnék szeretni, szeretném, ha szeretnének. Jó volna valakivel feloldani az egyedüllét egyhangúságát. Megosztani valakivel a jót és a rosszat, együtt örülni minden szépnek. Kereslek téged, 28 évesnél fiatalabb fiú, aki tisztá és becsületes vagy, akit a másik is érdekel és akire érdemes odafigyelni. Én 44 éves Pest környéki fiú vagyok, aki szereti a zenét, a természetet és szívesen tölti az

♥ Ugye, te is voltál már úgy, hogy nagyon egyedül érezted magadat? Ugye, te is gondoltál már arra, hogy a lelked keres valakit? Valakit, akivel nagyon jó lenne együtt lenni. Keresünk valakit és a szívünk nyugtalan, mert nem leljük, mert nem találjuk. Ugye, most már nem bújkalunk egymás elöl, ugye, most már eljött annak az órája, hogy

végre találkozunk. Ne várjunk tovább! Írj, vagy telefonálj! Kedves huszonvalahány éves srác, jelentkezz! Én 46/170/70. Jelige: Ugye 4-2/20.

♥ Nem tudom elviselni a magányt! Vannak barátaim, akikkel jól érzem magam, de mégis egyedül vagyok. Ezúton keresem azt a fiút, aki megszüntetné magányom és őszinte gyengéd szeretetre épülő barátságot szeretne kialakítani, mint én. 23/174/68, barna hajú és szemű, arányos, szőrös testű fiú vagyok. Elsősorban budapesti fiúk levelét várom, de minden fényképes levélre válaszolok a közös boldogság reményében. Jelige: Mindent veled 4-2/22.

♥ Fejér megyei 21/178/74 fiú vagyok. Régotha keresem barátaimat, de nem találok. Ha fiatal vagy fiatalos, esetleg szőrös testű fiú vagy, akkor lehetséges, hogy téged kereslek. Elsősorban Fejér megyei, vagy környéki levelet várok. Ha van képed magadról, küldhetsz. Jelige: Székesfehérvár 4-2/23.

éves korig. Kölcsönös szimpátia esetében barátság lehetséges. Jelige: Aki mer, az nyer 4-2/10.

♥ Szeretnék megismerkedni olyan fiúkkal, férfiakal, akik szeretik a 40 éves férfiak barátságát. Korhatár, számomra semmilyen kikötés nincs, csak tisztességes és becsületes legyél! Ezt várja tőled egy 180/70/40 éves, igazi férfi. Ha szereted az igazi férfias szexet, azonnal válaszolj, nem fogsz

- Nem vagyok világszép, nem vagyok kisportolt, nem hazudom magam fele annyinak, mint amennyi vagyok. Én 39 éves, 175 cm magas, viselkedni tudó, érettségizett, komoly, monogám típusú srác vagyok. Keresem barátom (28-40 között) intelligens, diszkrét, utazást, kirándulást kedvelő, aktív srác személyében. Fényképet kérésre visszaküldöm. Minden értelmes bemutatkozó levélre válaszolok. Távolság nem akadály. Szélhámosok, alkoholisták ne írjanak! Számmomra nem a testi külső, hanem a belső emberi értékek a fontosabbak. Jelige: Budapesttől keletre 100 km-re 4-2/30.

- 26 éves szegedi srác keres barátot minél előbb egy, azaz 1 fiú személyében, aki esetleg még nem múlt el 20 éves. Cím: „Gabi” 6701 Szeged, Pf. 2267.

- Keresek egy egyszerű, átlagos kinézetű, magas, szőrös testű, (nagy méretű), férfias homo- illetve biszex srácot szexpartnernek, és szimpátia esetén tartós testi-lelki barátság is ki-

alakulhat, max. 35-36 éves korig. Én 27/190/73, barna, bajuszos, passzív szerepet kedvelő dunántúli srác vagyok. Minden levélre válaszolok. Jelige: Fekete tulipán 4-2/36.

- Huszonhét éves, magas, bajuszos (dunántúli), jó megjelenésű HIV-pozitív fiú keresi barátját, társát, aki, ha nem is jár hasonló problémában, mégis megfelelően képbe tudja helyezni az efféle dolgokat és elképzelhetőnek tart egy kölcsönös megértésen és szereteten alapuló, hosszabb lélegzetű kapcsolatot. Jelige: Míg élek, remélek. Most is. 4-2/39.

- 34 éves, 185 cm magas, bajuszos, szőrös mellkasú, mackós típusú vagyok és az ágyban a lányszerepet kedvelem, de nem nőies a viselkedésem, odaadó és figyelmes partner vagyok. Keresek olyan aktív társat vagy társakat, akik ilyen tipust keresnek. Én kedvelem a bajuszos, szájközépig érőt, amely markánsá teszi az arcot. Szeretném, ha egymás iránt figyelmesek, megértők



és egymást boldoggá tudnánk tenni. 25-39 év életkor között szeretném, ha lennétek. Budapest, Gyöngyös, Tiszaföldvárról várom a leveleket. Cím: 5430 Tiszaföldvár, Pf:12.

- 30 éves, szemüveges, nem csinos, érettségizett fiú keresi aktív barátját 35 éves korig, elérhető távolságból. Jelige: Dunaújváros 2-4/42.

- Meguntam a magányt, igazi testi-lelki baráttra vágyom. 41 éves, 177 cm magas, arányos testalkatú, független férfi vagyok. Vágyam egy 20-30 év közötti rendes srác, akivel sok örömet tudnánk adni egy-

másnak. Lakást és állást tudok biztosítani. Mindennem megvan, s hogy igazán boldog legyek, csak te hiányzol, de nagyon! Jelige: Vidéken élek 4-2/44.

Vegyes

- Vennék egy olcsó, 20-30 négyzetméteres, lehetőleg keleti-délkeleti fekvésű, nem rossz helyen lévő garzonlakást, vagy idős tulajdonostól készpénzért megvenném lakását, házát úgy, hogy övé marad a haszonélvezet. Jelige: Készpénz 4-2/52.

- Keresek átvételre (átmásolásra) 2-3 színvonalas és jó minőségű homopornó kazettát. A filmek címét, a ve-

títés időtartamát kérem közölni és egy levélcímet is, hogy a feltételeket megbeszélhesük. Jelige: Video 4-2/6.

- Spanyolul tudó, grammatikát jól ismerő, agilis, Budapesten lakó (tanuló) fiatalot keresek. Régen szerzett felsőfokú államvizsgám van, de a gyakorlat hiánya miatt sokat felejtettem, s a grammatikával mindig gyengén álltam, mert a nyelvet nem iskolában (tanfolyamon) tanultam, hanem külföldön ragadt rám. Szókinccsem is inkább szakmai (orvosi) jellegű. Diákiú esetén honoráriumot fizetek, ha igényli. A válaszlevélben kérem erre a hirdetésre hivatkozni és a jeligét feltüntetni. Jelige: Újra spanyolul 4-2/5.

- Külön bejárattú betonozott szoba,

fürdőszoba és konyhahasználattal két meleg (nem csak) egyetemista fiúnak kiadó. Jőzan életű, nem dohányzó srácek legyetek! Részletek megbeszélésre személyes találkozó. Jelige: Albérlet 4-2/9.

- 26 éves fiú albérletet keres Budapesten, elsősorban a metro vonalán, 6000 Ft-ig. Olyan albérleti szobát keresek, ahol a barátommal történő találkozás is megoldódna. Cím: 1683 Budapest Pf. 53/A.

- Nagyon szeretném a kazettagyűjteményem egy-két meleg témájú filmmel bővíteni. Olyan jellegűvel, mint pl. a Coming out, az Én kedves mosodám, Pók aszszony csókja, Kert, Otthonom Idaho, Testi munka (Pálfi Balázstól), Egymásra nézve (Makk Károly) és hasonló filmek. Eddig csak

a felelős nagykörűség című filmet tudtam rögzíteni, amit a televízióban is leadtak. Nagyon örülnék, ha hozzá tudnék jutni ilyen filmekhez. Remélem lesz olyan társam, aki rendelkezik ezekkel és hajlandó megosztani velem, vagy lehetőséget adna, hogy átvegyem. Jelige: Meleg témájú film 4-2/37.

Külföld

- I'm studying in the Charles University the general linguistics, phonetics and Hungarian language and lit. theory. In the next semester I'll take part on the study-stage in Budapest (1.2. 1994-31.5.). I'm looking for someone the same-like occupation (gay about 50 years) to built the relationship for together going theaters, travelling, languages studying. I'm 22 years old, look like normal, submissive, intellectual thinking, I speak German, little English, very little hungarian. During my stage I am able to offer some closely relationship and foreign language acquisition. I'm looking forward for every answer you send

me, thank you. Cím: Pavel Klepáč, Socharská 14, 170 00 Praha 7, Csehország.

- Dear Ladies and Gentlemen! I'm from Germany and I'm 18 years old. I would like to meet gays from Hungary until 19 years old. It will be better, if they will be younger. Please send me your address, your telephone numbers and pictures of you. Cím: Uri, Postfach 100119, 60001 Ffm, Germany.

- Keresem azt a fiatal, nálam nem idősebb, jó megjelenésű fiút, aki hosszú távú testi-lelki barátságra vágyik. Lehetsz kezdő, vagy diák is. Én egy 30/168, jóképűnek mondott csallóközi srác vagyok. Jelige: Egymás szemében 4-2/38. (19 Ft).

- Hallo! Ich bin 23 Jahre und möchte mit einen ungarischen Jungen in Briefwechsel treffen (German, Russian or English). Er sollte sehr sportlich sein und einen Faible für sadomasochistische Spiele haben. Bitte nur jüngere Boys schreiben an: Jörg Zentseh, Am Himmelreich 61, 98527 Suhl.

TINI STUDIO AJÁNLATAIBÓL

FIÚK 1 (második kiadás) 60 p. amatőr homofil 1790 Ft BUDAPESTI SRÁÇOK 80 p. amatőr homofil 1790 Ft NAGY FOGÁS 60 p. amatőr homofil 1790 Ft FAROKRANDEVU (masturbashow) 17 srác önkielégítése 60 p. 1790 Ft KIRÁLYLANY A FELESEGE 60 p. amatőr biszex film 1790 Ft New Yorkba Sráçok 60 p. amatőr homofil 1790 Ft Szegedi Sráçok 60 p. amatőr homofil 1790 Ft TINIK I. Első magyar biszex hangkazetta 60 p. 350 Ft TINI STUDIO produciói megvásárolhatók az alábbi helyeken:

- Intim Lapúzet és Videotéka, Bp. VII., Dob u. 17 - Erősz Szexshop Nyugati Pályaudvar - Vénusz Szexshop Bp. VIII., Rákóczi út 69. az udvarban - Apolló Videoshop Bp. VI., Teréz krt. 3. (félemleret) - Csomagküldő Szolgáltatnál 1367 Bp. Pf. 26. (Utánvételes, diszkrét csomagolásban postadíj felszámításával.)

A FENTI ÜZLETEKBEN A MÁSONK RÉGEBBI SZÁMAI IS MEGVÁSÁROLHATÓK!

A TINI STUDIO filmzéséhez fiúk fényképes jelentkezését várja.

Cím: 1243 Budapest, Pf. 700.

Connection

BT. Csomagküldő Szolgálatának ajánlatai:

Megrendelhető: 1399 Budapest, Pf. 701/1027

ÁRLESZÁLLÍTÁS

Óriási választék amerikai homo pornó videokazettákból. Megrendelhető levélben, a következő címre eljuttatva:

Connection Bt. 1399 Bp. Pf. 701/1027

Megrendelésnél kérjük feltüntetni a kazetta címét, darabszámát, és a szállítási címet.

Megrendelés után hat napon belül postázzuk a kért terméket, diszkrét csomagban.

Fizetés: postai utánvétellel, a kazetta ára plusz postaköltség. **Ár egységesen: 1200 Ft.**



Pesti MELEG MŰSOR

Február

Budapesti Kamaraszínház a Károly Körúton

(VII. Asbóth u. 20)

15., kedd: II. Edward
28., hétfő: II. Edward

Fővárosi Operett Színház

(VI. Nagymező u. 17.)

13., vasárnap: Örült nők ketrece
26., szombat: Örült nők ketrece

Karinty Színház

(XI. Bartók Béla u. 130)

23., szerda: Kakukktojás
24., csütörtök: Kakukktojás
25., péntek: Kakukktojás

Közép-Európa Táncszínház, a Várszínházban

(I. Színház u. 1-3.)

4., péntek: Tánc-esetek

Merlin Színház

(V. Gerlóczy u. 4.)

26., szombat: Petra von Kant keserű könnyei
27., vasárnap: Petra von Kant keserű könnyei

Vidám Színpad

(VI. Révay u. 18.)

7., hétfő: Rocky Horror Show
14., hétfő: Rocky Horror Show
21., hétfő: Rocky Horror Show
28., hétfő: Rocky Horror Show

Vígszínház-Sátor

(a Nyugati pályaudvar
mellett)

3., csütörtök: Angyalok Amerikában
7., hétfő: Angyalok Amerikában
19., szombat: Angyalok Amerikában
22., kedd: Angyalok Amerikában

Osztályon aluli gyilkosság

Az a jó rohadt buzi anyátok – gondolhatta megint a fél ország, amikor ágyba bújt szombat este. Hétfőn pedig el lehet mesélni a munkahelyen, ha esetleg valaki nem látta volna, hogy képzeld az az öreg buzi agyonverte a nőt, és utána, azt az ártatlan fiút is eltette láb alól a nyomorult.

Január 15-én szombaton kíváncsian vártam a Duna Tv programját. Este fél tízkor, szinte fődobben vetítették az *Előosztályú gyilkosság* című angol krimi, ami már csak azért is színvonallal kecsegtetett, mert Glenda Jackson játszotta az egyik főszerepet.

A krimiről hamarosan kiderült, hogy nem tartozik a műfaj klasszikusai közé, az egyik szereplőről pedig, hogy meleg. Ennek érzékeltetésére számtalan eszköz állt volna a rendező rendelkezésére, de ő a legegyszerűbbet választotta. Elmondatta a szereplőjével, aki minden indok nélkül az első jöttment idegen orrára kötötte. Na nem ez volt az egyetlen logikai bukfenec a filmben, de talán a legszembeszökőbb.

Ettől kezdve a buzi szereplő – aki (mit tesz isten) tanár volt egy bentlakásos fiúiskolában –, rohamosan nyeri el a nézők elenszenvét, hogy a csúcsponton már-már elkerülhetetlenül kiderüljön: ő a kegyetlen gyilkos. Még utoljára bejátszák angyalarcú áldozatának könyörgő pillantását és a kegyetlen fenevad hisztérikus összeroppanását a leleplezés pillanatában, aztán függöny. A nézők lekapcsolják a tévét, és

ezzel a képpel hunyják álomra szemüket.

Jóézésű ember nyilván nem csinál olyan filmeket, amelyek azt sugallják, hogy a másik embercsoport, akiknek a színe, vallása vagy akármije eltér a megszokottól ilyen-olyan rossz tulajdonságokkal rendelkezik, bűnöző hajlamú, megrögzött tolvaj, kéjgyilkos, vagy valamilyen más okból kerülendő, utálandó és kiközösítendő. Jóézésű ember nyilván nem forgalmazza ezeket. És jóézésű szerkesztők nem tűzik műsorra.

Most itt van ez a Duna Tv, amelyik sok-sok millió forint támogatással a háta mögött, mint méreg drága égi adó szórja a kultúrát a külhonba rekedt magyaroknak. Azért nem sajnál a negatívba fordult költségvetés erre a célra áldozni, mert hazafias kötelességének érzi, hogy a székelyeket, a felvidékieket, a kárpátaljaiakat és szegény vajdaságiakat ellássa szép magyar szóval, veretes értékekkel és bizakodással töltsse meg szívüket. Erről szól legalábbis a fáma. Ezzel próbálják befogni a sok háborgó száját, amely ennek a pénznek jobb helyet vél tudni.

Kedves Duna Televízió! Tessék már egy kicsit jobban odafigyelni arra a hazafias műsorstruktúrára! És, ha szépen megkérhetném, az általam is befizetett filléreket tessék jobb célra fordítani, mint az ellenem való uszításra, mindenféle szennyalkotás felhasználásával.

-ró-

KORREKT A MELEG SZÍNHÁZBAN

Történt itt most nálunk valami nagyon különös, és nagyszerű; olyan dolog, amiért a Lajtától nyugatra már nem írnak efféle cikket, egy olyan dolog amiért mondjuk szétverhetnek, és meg-lincselhetnek egy szerkesztőset, innen akár száz kilométerre is túl az Óperencián.

Van egy folyóirat e honban, mely már eddigi, nemrég ünne-velt negyedszázados fennállása alatt is sokat tett a közvélemény tolerancia-hányadosának feltornászásáért, s mely most – azt hiszem nem spirázom túl a dolgot –, szóval kiállt. Kiállt? És miért? Ne tessünk itt valami militánsra gondolni. De inkább mesélék: a lap hagyományos külsője lett itt megtoldva egy kicsit. A fejléc lejjebb húzódott és fölé került egy szó: Meleg. A címlapon pedig a Kakukktojás című darab két főszereplője egy szépen sikerült, intim fotón. Én ezt a lapot, a Színházat három éve gyűjtögetem. Vannak benne remek kritikák, dokumentumok, szép fotók és drámamelléklet.

Őszintén megmondom, mikor megnéztem az újságosnál öntudatlan mozdulattal elrakott lapot, kishíján beestem a villamos alá. Bátor, nagyon bátor gesztus.

Emlékezhethünk akár a Meleg Filmfesztivál egyik, a televízióban megnyilatkozó Balázs Béla Stúdiós szervezőjére, aki a riporternő kissé árnyékban fogalmazott, nem egészen bravúrosra sikerült kérdésére elmondta, hogy ő felvállalta az ügyet, nem meleg, majd közölte valami nagyon szimpatikus legyintéssel, hogy végül is mind-egy, mert ezt már úgysem fogja

neki elhinni senki. Szóval eszembe jutott ez a kis közjáték.

Meleg Színház. A Színház című folyóirat idei első száma, öt tematikus cikkel az első tizenegy oldalon, plusz a borító, drámamellékletként pedig Tony Kushner Angyalok Amerikában című darabja.

A nyitó írás Charles McNulty: A meleg kritikus című tanulmánya. Remek stílusú, kellő öniróniával fogalmazott szöveg. Itt Magyarországon kicsit egzotikusan hangzik, de felfogni már sikerül, és értjük a humorát.

„A homokosok tudják csak igazán, hogy minden viselkedésforma színjátékos aktus; hiszen tőlük megtagadják azt a luxust, hogy magatartásukat természetesnek érezhessék.” – írja McNulty. És ez azt hiszem nagyon szép.

Egy apróság: a cikkben, saccolom úgy négy flekkre, hétszer szerepel a buzi szó. Ennek a négy betűnek valami olyan trágár tragikum lengi be a hangulatát, hogy javasolnám helyette a meleg szó előnyben részesítését, ha máskor ilyesmi akad. Gondolom az eredeti szövegben sem a „faggot” állt. Ha igen, akkor elnézést, én vagyok túl érzékeny.

Eztán szerepel egy magyar szerző cikke a Kushner-darabról. Hangvétele jól passzol a bevezető íráséhoz. Karcos, kíméletlen és korrekt. Erre, és nem részrehajló hozsannákra van szükség e daraboknál, mert az elfogultság szenvedélybetegséggé nőheti ki magát meleg avagy szimpatizáns, homofil kritikusok esetében, jóvoltából, a kedves publikumban. „...a

színművet koherens egészévé át-lényegítő markáns művészi világgépet a rendezés sem tudta, s talán nem is akarta pótolni. ... Híven megvalósította az apokaliptikus csomagolást, és a megváltásvíziót, annak minden következtelenségével és gyermekségével együtt.” – írja Tegyi Enikő a Kushner-darab pesti előadásáról. Eztán egyveleg a színmű külföldi kritikáiból.

Gordon Rogoff írása az Egyesült Államok-beli nagyon rangos színházművészeti lap, a Theater oldalairól vétetett át. Elemzi, és sokrétű kontextusba helyezi Kushner mítoszkörét, s hőseit.

Záróciikként Dömötör Adrienne húzza le a Kakukktojás Karinth Színházi előadását. „Vajon ártana az ügynek, ha a fűszerezés valamivel választékosabb, ízlésesebb lenne?” – kérdezi az írás végén. Természetesen nem. De ez az ügy nem olyan egyszerű ügy.

Meleg Színház. Néhány színdarab, néhány pesti színházban. Tartozna ide más darab is, bár a határt aktuál és klasszikum között nehéz volna meghúzni.

Meleg Színház. Kinek érdekes, izgalmas terep, kinek hazugul vonzó métely. Mi toleráljuk mindenki véleményét. Legfeljebb ha megüti a civilizált hangnemet, vitába szállunk vele. „Feltétlenül meg kellene nézniük ezt a darabot, mert még ha utálkoznának is tőle, utána annál szívesebben vitatkoznának róla.” – vélekedik Malcolm Ruthford a Kushner darabról írt kritikájában, a Financial Times hasábjain. S bólogatunk rá mi itt.

H.T.

Utolsó fecske

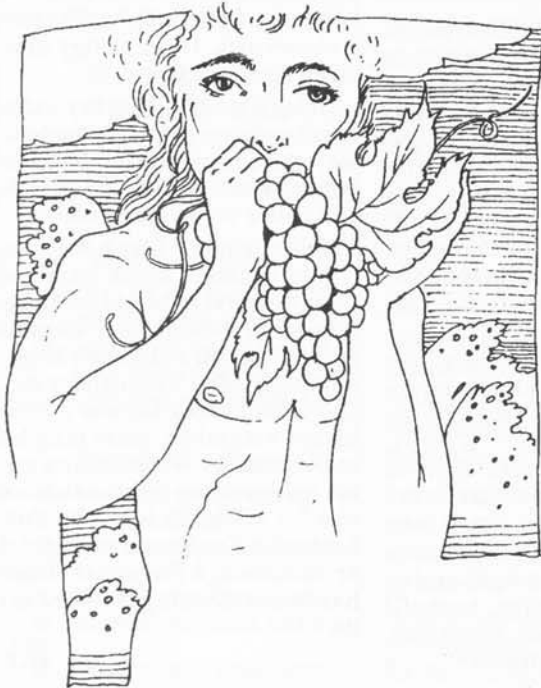
– Hát akkor menjünk! – mondta az öreg.

A fiú bólintott. Tekintete lassan végigsiklott a tintakék víz alig rezdülő felszínén, a távoli szigeteken, a part sziklái napozó meztelen alakokon, aztán fölállt, kihúzta magát, nyújtózott egyet. Szeme megakadt a mögöttük kezdődő bokros rész egyik ösvényén, szemöldöke parányit rándult, mintha magában azt mondta volna: „miért is ne?”...

Az öreg is tápázkodni kezdett.

– Várj! – szólta a fiú és tenyerét lefelé fordítva intett, szinte visszanyomta az öreget, aztán szép lassan elindult az ösvény felé.

Vékony volt, csontos, kis rosszindulattal akár púposnak is lehetett volna mondani. Amikor napjában többször is végigsétált az erdő és a parti sziklák közti keskeny kopár sávon, a sziklák felől, bokrok mögül, sőt a vízből is mint lassan húzott mágnes a vasreszeléket követték a fejek. Pedig semmi különleges nem volt rajta. Aki kívülről nézve közömbösen tudta volna nézni, például séta közben himbálózó nemi szervét, a kis húsdarabkát talán csúnyának is mondhatta volna.



Az a fajta volt, amelyik merev állapotban megöbörül, esetleg oldalra eláll.

Mi a fenét ettek akkor rajta? Szénfekete szeméből, a mélyből fel-fellobbanó lángokat? Az arcáról soha nem leolvadó mosolyt? A világranézés magabiztos tekintetét? A mindennek örülő, mindenben csodálkozó lényét, amilyen csak egy tizenkilenc évén alig túl lévő fiú lehet?

Belépett az ösvényre, elnyelték a bokrok. Az öreg mosolyogva nézett utána. Álarc-mosoly? Végül is minden ilyen séta a tőle való távolodást jelentette! Az, hogy nem az apja volt, az első nap ahogy kijöttek a partra, az első pillanatokban kiderült. Olyan szerelmes gyöngédséggel nézett a fiúra, vette el ruháit, hajtogatta össze, nézett végig meztelen testén, majd körbe, hányan figyelik mi jutott neki... Egy apa nem így néz átkos trónkövetelő utódjára.

Nem, nem volt arcán ál-mosoly. A fiú végül is vele jött és vele utazik a vakáció leteltével haza is. Kell ennél több? Inkább hitte, hogy nagyon is irigylik.

Mi pedig sajnáltuk, hogy hazautaznak. Augusztus vége volt, az iskolai szünidő maradéka is elfogyott; a fiatalok, mint a költöző madarak egymás után hazaröpültek. Már csak a fiú képviselte a húszon alatti ifjúságot. Utána húszon végétől harmincon, negyvenen át tartott sokáig a sor.

Feküdtünk a parti keskeny sávon, meg a laposabb sziklákon, a vízbe azonban senki nem ment be. A búcsúzás utolsó perceit senki nem akarta elmulasztani. Néztük a bokrokat és a különböző kifelé tartó ösvényeket.

Meglepően sokan voltak még így augusztus végén a szigeten. Az előző békésebb években, amikor Jugoszlávia még paradicsomnak számított, természetes volt ez a sokaság. A háború közepette azonban szinte mindenki lebeszélte róla, hogy ne kivágyjunk az útnak Jugoszláviába, azaz Horvátországba menjünk nyaralni. Az összeverődött nemzetközi társaság – angolok, németek, osztrákok, olaszok, horvátok és persze magyarok – bizonyította, nemcsak mi vagyunk Rab-őrültek, mások is imádják ezt a szigetet, s ha meleg életébe valaki egyszer is belekóstolt, járhatott utána ezerszer melegebb helyeken, ide mindig visszaállmodta magát.

A nap perzselte bőrünket, jó lett volna már vízbe ugrani, de nem, inkább vártunk. Szinte semmi nem mozdult. Nem volt ami az egymásutániságot, az idő múlását jelezte volna. Az olvadt gyanta részegítő illatát szellő sem seprte tovább. Egyedül a kabócák tomboltak, énekeltek százával, ezrével megállás nélkül, monoton ciripeléssel.

Aztán megjelent. Mint egy álomban amikor a kuszaságból összeáll egy ismerős arc vagy ködfüggöny mögül hirtelen előlép valaki. Mintha több tucat szempár összpontosítására testet öltött, volna a fiú.

Kilépett, ott termett és talán még magasabb volt, mint eddig, arca még ragyogóbb, elégedettebb. Végül is az utolsó percek utolsó másodperceit is kihasználta! Más talán várt volna kicsit, legalább a vér visszahúzódjon, csökkenjen a duzzanat. Ő nem zavartatta magát.

Körbe néztünk, ki hiányzik a partról, találgattuk ki volt az utolsó szerencsés. Ő pedig lerohant a partra, és az utolsó szikláról nagy fejessel bevettette magát a vízbe. Néhány tempót úszott csak, éppen annyit, hogy kicsit lehűtse vérét, no meg azért, ha átérnek a heteró-partszakaszra, hát elfogadható polgári módon nézzen ki.

Az öreg törülközővel és egy óriási fűt nagyszemű szőlővel várta. Ő pedig jött, sőt szökellt a sziklákon. Tudta, hogy nézik, élvezte helyzetét, játszott, de nem szerepet, saját magát adta, és ettől volt pazar az alakítása. Miközben az öreg törölgette haját, hátát, lábát, sőt lábaközét, ő kétmarokra fogva szinte harapta az óriási fűtöt, és végig és állandóan mosolygott. Elégedett volt a világgal.

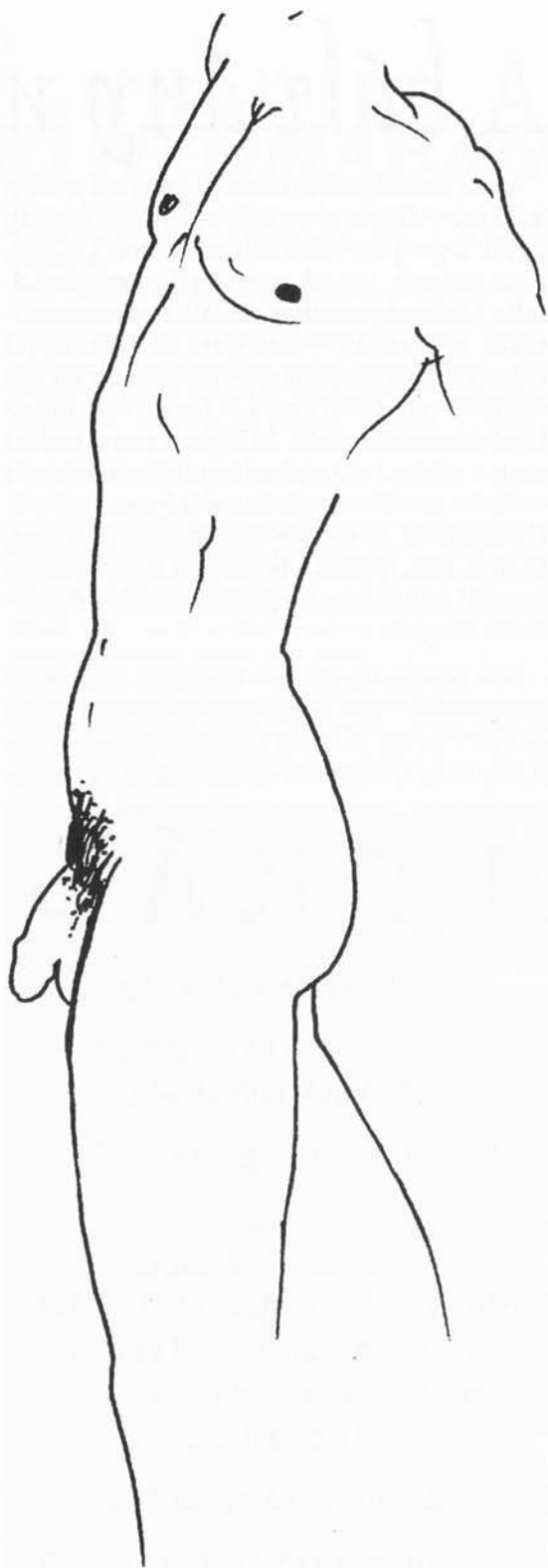
Mivel örökké semmi sem tart, ennek a látványosságnak is végeszakadt. Az öreg felmarkolta holmijaikat, a fiú még a szőlőt ette, így indultak el. Megmozdult a partszakasz. Sorra álltak, álltunk fel, intettünk, kinek jutott, még kezét is foghatott, a fiú pedig ette a szőlőt, integetett, mosolygott és szórta szemének szikrázó melegét.

Aztán eltűntek a partszakaszt lezáró faszorompók. A nap perzselte tovább is, mégis mintha fokokkal hűlt volna a levegő. Valami visszahozhatatlanul elmúlt. A fiú elvitte a nyarat, az évet, mert rövidesen mi is hazautazunk, de eljövünk-e jövőre, ha a háború nem csillapodik...

A fiú valószínűleg nem gondolt ilyesmikre. Hát igen, a fiatalság! Éli az életét, még nem mérlegel, még nem elemez, fogalma sincs róla milyen kincs van a birtokában.

De éppen ettől olyan szép!

Cser Gábor



A bálvány nyolcvan éves

A kék szemű, atléta termetű, még ma is szép arcú Jean Marais nyolcvanéves. Franciaország egyik legnépszerűbb színésze azon kevesek közé tartozik, akinek még életében megbocsátotta közönsége nyíltan vállalt homoszexualitását. Marais 1975-ben adta ki önéletrajzi regényét *Emlékezéseim tükre* címmel, amelyben semmit nem takargatva ír Jean Cocteauhoz fűződő szerelméről. 1937-ben ismerkedett meg a párizsi színiakadémiáról eltanácsolt szépfiú az akkor már híres író-rendezővel. Cocteau, aki nem csak a szépséget látta meg Marais-ban, hanem a tehetséget is, éveken keresztül írta neki a forgatókönyveket és rendezte filmjeit.

Jean Marais 62 filmben hódította a közönséget, köztük olyan világsikerekben, mint a *Szép és a szörnyeteg*, a *Monte Christo grófja*, *A púpos*, a *Ruy Blas*, a *Rettenetes szülők* vagy a *Fantomas*.

Valódi jelentőséget azonban színpadi szerepeinek tulajdonított. Emlékezetes alakításai közé tartozik a *Cyrano* és a *Pygmalion* Higgins professzora, de természetesen számtalan Cocteau-szerepben is kiválót nyújtott. A 80 éves művész a filmezéstől már visszavonult, de színházban még mind a mai napig játszik. Legutóbbi sikerét Cocteau *Szent szörnyetegek* című darabjában aratta Michele Morgan partnereként a Bouffes-Parisiens színházban, ami sok Cocteau-premiernek volt színhelye. A színház hallját régi előadások plakátjai és a két barát rajzai borítják.

Ma már szinte szégyellem, hogy ennyi boldogság ért – nyilatkozik a francia világsztár, akit háromszor tüntettek ki a legnépszerűbb külföldi filmszínésznek járó Bambi-díjjal. Az idős művész visszavonultan él Vallauris-ban, ahol főleg szobrászkodással és fazekassággal foglalkozik.

Marais a forgatásoknál sohasem használt dublőrt. A *Monte Christo grófjában* vagy a *Fracasse kapitány* című kalandfilmben is saját maga oldotta meg a legveszélyesebb feladatokat is. Mégsem tartja magát bátorinak „csak nagyon korán megtanultam, hogy legyőzzem a félelmemet” – mondja. Annak ellenére, hogy tömegek bálványozták és rajongtak érte, nem volt elégedett külsejével: „Rendeteg hibám volt, és mert nem találtam magam szépek, életmódomon keresztül próbáltam meg tetsteni” – vallja.

LOKÁL

VII. Kertész utca 31.

Nyitva mindennap
20 órától reggel 4-ig.

Élőzene, diszkó.

Műsor:
szerdán 23 órakor,
pénteken és szombaton 01 órakor.
Műsoros napokon 200 Ft belépő,
egyéb napokon és egyetemistáknak
ingyenes!

Melegkonyha egész éjjel.

A legdrágább étel is csak 150 Ft!

APOLLÓ VIDEO SHOP

Új szexcentrum nyílt Budapesten!

Videofilmeik adás-vétele, kölcsönzése.

Újságok, izgatószerkek, eszközök széles választéka.

GYERE EL TE IS!

Teréz krt. 3. félemelet 1.

(a bejárattól jobbra)

NYITVA HÉTKÖZNAP 10-18 óráig

APOLLÓ VIDEO SHOP

YVES NAVARRE

A VÁGYOTT IDŐ NYOMÁBAN

Egy regényt nem elmesél az ember. Megéli. Ki-ki saját érzéseivel; léptek nesze a tüleveleken.

1. fejezet

MIKOR aztán tényleg megtörténik, az ember nem is várja. Már nem várja. Pillanatnyi kihagyás és valaki belép az életedbe, odébblok, megsimogat, rádtámad – elhelyezkedik. Még mielőtt az egész elkezdődne, már túl késő. Nem tudni, ki választott kit, mikor, hogyan, miért. Mindez csak később derül ki, mikor már mindennek vége, mikor az egyik fél minden felelősséget a másikra hárít és viszont. És ha most én elmesélem neked a tavaly nyári fiatalember történetét, ezt nem azért teszem, hogy vádoljam őt. Amit mi megéltünk, együtt, egy ideig, az vádló, eleven, lelkesítő, fájdalmas, nevetséges. Végig kell mondanom ezt a történetet. Nem azért, hogy megszabaduljak tőle, hanem hogy viselni tudjam, mint egy új öltözképet, jövőendő napjaimban.

A boldogtalanság abszurd állapot; nincs rá mentség. Mi, akik megszoktuk, hogy mindent érteni akarjunk, túl gyorsan elfelejtjük – a szakítás okozta törések, repedések, zúzódások nyomán –, hogy mit jelentettek az önfeléd, megosztott, hogy ne mondjam boldog pillanatok. Az ilyen pillanatok pótolhatatlanok.

Negyvenéves vagyok. Párizsban élek. Szeretem a fiúkat. Irodalmat tanítok. És túlságosan is jól ismerem az irodalmi fogásokat ahhoz, hogy ne érezzek gyanúsak, már itt, az írás kezdetén mindent, amit ilyenkor hivalkodóan fel szoktak vonultatni, holott én nem akarok mást, mint a lehető legegyszerűbb, legigazabb úton eljutni a célhoz: ehhez a fiúhoz. Mert szerettem. Túlságosan, túl jól, túl rosszul, majd elválik. És mert még mindig szeretem. De ismertem-e igazán?

És ha úgy szólok hozzád, tegezve, mintha itt volnál, hogy meghallgass, ez azért van, mert azt remélem, hogy az oldalak titkaiban, az írásjelek csendjében, a mondatok fordulataiban te is úgy szeretsz majd, ahogy én szerettem, úgy élsz meg mindent, ahogy én megélttem, és úgy töprengsz majd, ahogy én még mindig töprengök. Az irodalom túlságosan is sok irodalmat gyártott, önmagáért és önmagából, meghatározva saját szerkezetét, stílusát, céljait, megkonstruálva és aprólé-

Íme, a kiadó asztalán egy újabb meleg regény! Yves Navarre francia író első magyarra fordított műve. Fordította: Mihancsik Zsófia.

Hogy megjelenik-e, az tőlünk függ. Ha összegyűlik ötszáz megrendelés, a kiadó vállalja a kockázatot és még ebben az évben piacra kerül a *Vágyott idő nyomában*. Ha nem, nem.

Elkezdjük a könyv közlését mindenfajta húzás, rövidítés nélkül. Döntse el az olvasó, érdekli-e. Döntse el az olvasó, szükség van-e magyar nyelven is a homoszexuális kultúrára. Döntse el, megéri-e, hogy erre költsön párszáz forintot.

Az előzetes megrendeléseket kérjük szerkesztőségünk címére postázní (1461 Budapest, Pf. 388)

kosan kidolgozva saját rejtett értelmét. Nagy céh az egész. Az irodalom elfelejtett élni. Hát itt van az első regényem.

Természetesen önéletrajzi. De nem diktálom magne-
tofonba, és nem is fogom beillatosítani, mint egy pipe-
reszappant. Hol végződik az elbeszélés, hol kezdődik a
regény? Itt van a történet, ahogy én megélttem. Vajon
elfelejtettük már, milyen jó volt keményen megküzdeni
egymással? És mennyire abszurd. Micsoda boldogság:
nem vagyok többé egyedül. És minden kezdődik, újra.

A Batignolles-negyedben lakom, negyedik emelet,
lift nincs, egyik oldalon akadálytalan kilátás az udvarra,
másikon a Saint Lazare pályaudvar vágányainak ár-
kára. Igen, árkot mondok, mert mikor először beléptem
ide, tizenhét évvel ezelőtt, épp hogy csak túl a szak-
vizsgán és a tanári kinevezésen ebbe a Montmartre-hoz
közeli középiskolába, ahol a mai napig is tanítok, és ki-
hajoltam jövőendő hálószobám ablakán, szédülés fogott
el. Hirtelen ért a látvány: kétháznyi mélység, és lent a
sínek szép rendje. Akkoriban volt még néhány gőzmoz-
dony, és füsthabok szálltak fel, szakadtak darabokra és
foszlottak szét, átfutó felhők, hogy aztán újra előtűnjön
a sínek vonala, egyenesen, csillogón. Láttam, amint a
déli nap néha rézsútosan eléri az árok mélyét és meg-
énekelgeti a fémeket, mint a kardokat.

Van a negyedben egy templom, ahol évente egyszer
még mindig látni csipkeruhás elsőáldozó kislányokat.
A templom egy téren áll; régen itt találkoztak a fiúk
éjjel, egy nyilvános vécé körül. Gyakran voltak razzi-
ák. Huligánbandák rajtaütései is, és támadások. Már
azt sem tudta az ember, ki védelmez kit, és ki a támadó.
Az édes éjszakák ideje volt ez, és az édes éjszakák oly-
kor tragédiába torkoltak. A hatvanas évek végén, egy
reggel, holtan találtak egy embert, megkéselve, szét-
vert arccal. És nadrag nélkül. A nyilvános vécét lerom-
bolták. Ahogy Párizs minden nyilvános vécéjét is.
Bokrokat ültettek a helyére. Napközben, a téren, a
templom környékén, most kismamák vannak gyerekek-
kel, nagy babakocsik, csecsemők és öregek a padokon,
akik nem mernek megszólalni se, beszélgetni se. A ne-
gyed cukrászdái vasárnapi nyitvatartással erőszakolják
rá magukat az emberre, a pék többé-kevésbé ropogós
kedvét viseli magán a kenyér, a fűszerek algériaiak, a
fűszerüzletek a szukhoz hasonlítanak. Kívánságra ház-
hozszállítás. A szemközti házban van egy bár, furcsa
hely, a Gyík, így hívják. A tulajdonosnak Ford Capri-ja
van, fehér, lehajtható tetejű. Engem Pierre-nek hívnak.
Majd elfelejtettem a cipészt. A műhelye kirakatába ki-
tett egy táblát: „Kizárólag valódi bőr”.

A házat tatarozták. A lépcsőház tiszta. Kétszer kell
lábat törölni. Mielőtt az ember keresztülmenne a lép-
csőház előterén, hogy a cipője ne hagyjon foltokat a
kőpadlón. És miután átment az udvaron, mert minden
lépcsőfok fel van vikszelve. Soha nem írtam ki a ne-

vem a lakás ajtajára. Udvari lépcső, a negyediken balra, ennyi elég. Bérlió vagyok.

Négy kis szoba. Az ebédlő és a nappali, udvari oldal, egy hálószoba meg a dolgozószobám, árok felőli oldal, és középen egy folyosó. A bejárati ajtó mellett, egy oldalnyílásban a fürdőszoba, kékre-zöldre veri magát benne az ember, és egy konyha, ahol csak egyenesen állni lehet és a saját tengelyed körül forogni, hogy mindent megcsinálj és elkészíts anélkül, hogy igazából megmozdulnál. Másfél éve, az ebédlő és a nappali között kiütemeztem a falat. Ez az új helyiség lett a dolgozószobám. A régi dolgozószoba meg egy második hálószoba. Miért? Kinek? Reméltem, hogy valaki eljön. Végre. És marad kicsit. Én itt most felfedem saját titkomat vagy inkább a most következő történetét. Másfél éve, harminckilencedik életévemben megértettem, hogy rosszul lakom ezt a lakást. A munkára gondolva megajándékoztam magam a legnagyobb szobával. A jövőre gondolva kialakítottam a vendégek szobáját. Vendégek, többes számban, a közmegegyezés miatt, holott csak egyetlen egyre vártam. Meglehetősen nagy kockázat. Mint mikor éjjel elindultam a tér felé. Nemigen tudtam, mire. A futó szerelmek és egymáshoz csapódások idején.

Szintén másfél éve, még az átépítés előtt, szétválogattam a dolgaimat. Rendszereztem, kidobáltam, elraktam, kiválogattam, micsoða megkönnyebbülés. Lemondtam a hitvány emléktárgyakról, az elkerülhetetlenül felgyülemelő ócskaságokról, a ruhadarabokról, melyeket már régóta nem hordtam. Nagy plasztikzsákba gyömöszöltem mindent, ömlesztve, ami felidézhetette az éveket, esztendőket; titkos találkák, múltó remények, Roger, Antoine, Loïc, Jean-Pierre, barátok, szeretők, jó cimborák; képeslapokat, leveleket, fényképeket, címeikkel teli noteszeket, ajándékokat, melyeket megőriztem, mert egy barát ajándékát sose szabad kidobni. Miféle barátok? Miféle arcok? Miféle érzelem volt az, amely elmúlt, letűnt?

A lakást fehérre festették. A padlószőnyeg sötétkék. A nagyszoba kandallóját kitisztítottam, és azóta, eszténként, fahasábok lángolnak benne. Tizenhat éven át volt leeresztve a kandalló rostélyja. A könyveim közül csak azokat volt kedvem megtartani, amelyeket valamikor szerettem; most ott állnak a polcokon, többé-kevésbé abban a sorrendben, ahogy elolvastam őket. Az íróasztal és szemben a kandalló. Egy divány, egy kerek asztal, négy szék, növények, zene és a két hálószoba. Az enyém. És a másiké, a vágyotté, aki majd megérkezik. Megérkezett. A neve Duck volt, becenév. A neve Duck. Ő a múlt. De itt van: hiszen írok.

A szüleim Saint-Mandéban élnek, kavicsal borított utak közt egy kis villa. Apám, nyugdíjas mérnök, nagy figyelemmel kíséri a tévéműsorokat. Anyám meg, ő végleg lemondott arról, hogy „a” negyedikként szálljon be a bridsbe, ha barátokat hívnak vendégségbe. Babakelengyét kötöget a nővéreim gyerekeinek, akik közül a nagyobbak már egyetemre járnak, és először szavaztak, múlt évben, a jobboldalra, vagy inkább a közép-re, ahogy a szüleik is. És így tovább.

Jeanne, az idősebb nővérem Le Havre-ban él. Férje a tengerészeten végzett. Jeanne most szülte az ötödik

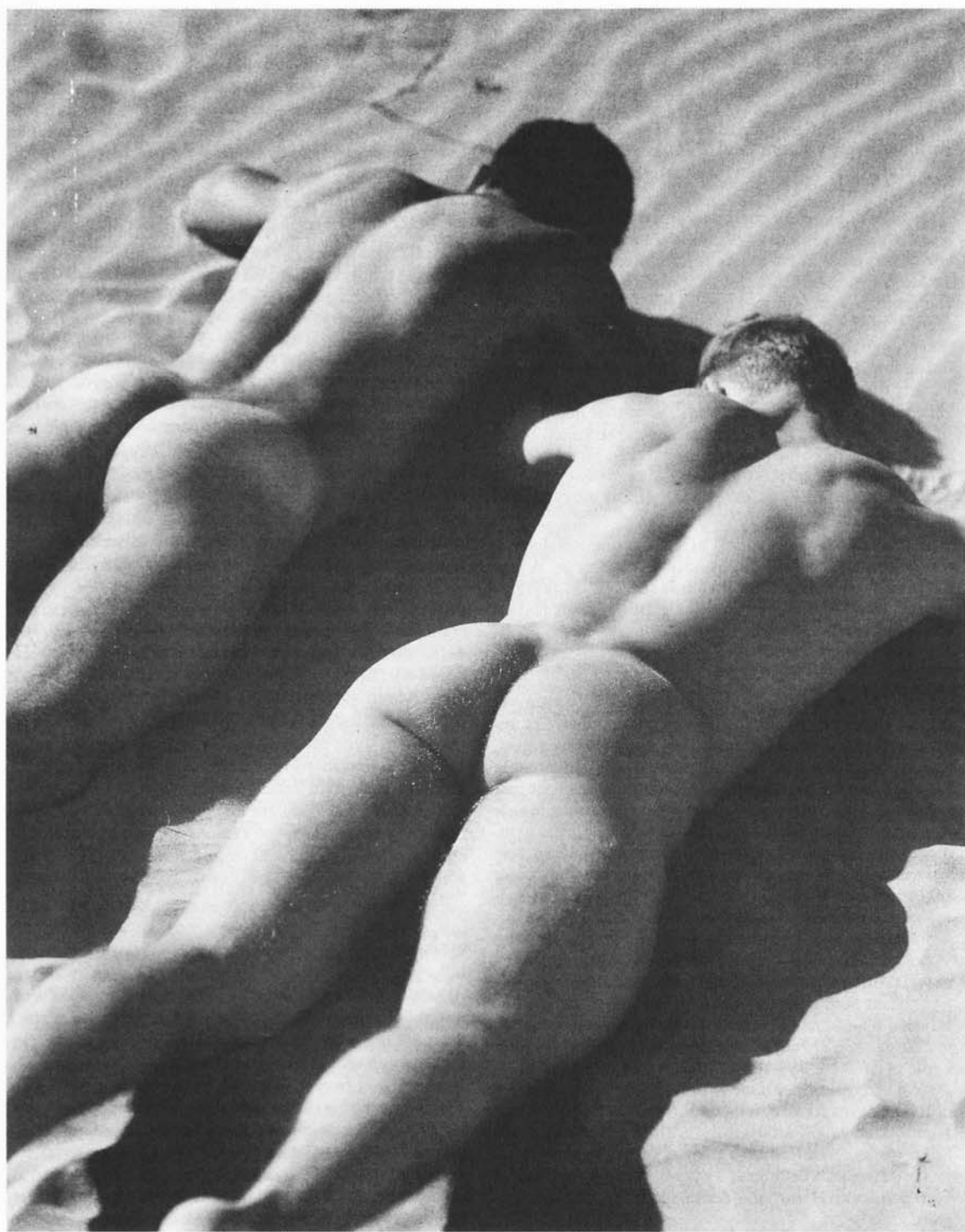
gyerekét. Françoise, a másik nővérem Saint-Cloud-ban él, egy modern épületben. Férje a műszakira járt. Neki hat gyereke van. Jeanne egyik lányának és Françoise egyik fiának én vagyok a keresztapja. Ritkán látom a családomat. Már nem kérdezik „mikor házasodsz már meg?”

Nyáron La Baule-ban jönnek össze, boulevard des Pins, egy házban, amit úgy hívnak: *Derült idő*. Emlékszem néhány matrózra, Saint-Nazaire-ből – az első motorkerékpárom éve. Eljárogattam a pouligueni erdőbe is, simogattam magam. Vagy szopni, Guérande középkori városfalai alá. Tizenhat éves voltam. Ugy hittem, azonos vagyok önmagammal. Nem volt semmi bevallanivalóm a családomnak. Semmi bűnös dolog. És most nem látom többé az enyéimet. Vagy csak alig. Ha felhívják, azzal kezdik „nem zavarlak?” Elrendeztem hát az életemet, némileg a peremvidéken. De nem szakadtam le róluk. Itt vannak. Saint-Mandé, Le Havre, Saint-Cloud, La Baule; velük kell majd megírom ezeket a sorokat, a megszokott helyeikkel. Az ember nem kezdhet új életet. És ha róluk beszélek, elfog a gyöngédség, mint egy kisebbfajta úr, mint valami éhség. Hozzájuk tartozom. Még mindig ők határoznak felőlem. Különösen azzal, hogy hallgatnak.

És ezt a csendet, ezt fogja majd Duck a szememre hányni.

A házban, udvari lépcső, a harmadikon jobbra, van egy kedves barátnőm, Marie. Egy emelet választ el minket. Együtt járunk moziba. Marie tervezőszerszkesztő. Korombeli. Ő locsolja a virágaimat, ha nem vagyok Párizsban. A földszinten balra, a főépületben, ott van még Mariette. Fantáziakalapokat készít a színház-iaknak. Nyolevankét éves. Marie bevásárol Mariette-nak. Én beköszönök hozzá, mindennap.

Mariette, Marie és Pierre, nem hiszem, hogy a többi lakó ismerné egymást. Ha elmesélem a saját történetemet, az az én két barátnőm története is lesz, és a többieké, az összes többié, mindenkié, ki tudja? Még akkor is, ha a családom elképzeléseiben, ma már, nem úgy élek, mint az első jöttment, tengerészeti, műszaki, a szép külvárosok, a megfelelő házasságok, a jobboldaltól a közép felé tartó szavazatok, és a rejtőzködő, önmagát újratermelő, balosan vérszegényedő intelligencia, klánok, klikkek, kasztok. Mariette kalapokat csinál. Soha egyetlen színésznő, egyetlen díszlettervező nem hívta el, hogy színpadon, működés közben lássa saját kreációit. Mindig megfedkeztek a tiszteletjegyről. És a kalapok szépek. Marie, ő broszúrákat meg vállalati újságokat tervez. Néha, mikor túl későig beszélgetek vele, nála vagy nálam, jó estét vagy jó éjszakát helyett mindig ugyanazzal a rövid mondattal búcsúzik „a bodzaszár medulós”. A latin medullából, ami „velőt” jelent. Botanika. Azokra a szárakra mondják, amelyek bővében vannak a puha bélnek. És az idő múlik. Mariette kalapjai, Marie tervezései és Pierre órái, Ronsard-tól Baudelaire-ig, Mostesquieu-tól Camus-ig, harmadik, második, első osztály, jól jegyzett tanár vagyok. Húsz percer tornázom, minden reggel, mielőtt bemegyek az iskolába. Az ember saját öregedését csak mások tekintetében veszi észre. És megöregedni, azoknak a fiúknak a tekintetében, akiket szeretünk,



elfogadhatatlan, mert az ember évről évre egyre kevésbé elfogadott. Duckkal, a kezdet kezdetén, azt hittem, hogy nekünk nincs más korunk, mint a találkozásunké, néhány perc, néhány nap, semmi más.

Vettem hitelre egy egész kicsi házat, egy falu szívében, a Rhône partján, szemben a Ventoux-heggyel. Három szoba egymásra zsúfolva, kert nincs és sok a szomszéd. Ott töltöm a nyaraimat, tíz éve már. Egyedül. A falu neve Peyroc.

Gyerünk, gyerünk történetem. Itt ég az ujjaim hegyén, és nem szabad elvesznem a bevezetésben, túlrészleteznem a körülményeket, mindent elmondanom az életemről, már előre. És ha a történet ugyanúgy felfed majd engem, ahogy Duck is felfedhetett volna, ha marad, csak egy kicsivel tovább, ha megnyerjük egymást, egymásnak, hosszabb időre? Mikor a vonatok elhaladnak itt, külvárosi vonatok, a ház megremeg egy kicsit. Én Párizs szívét akarom. És a történet szívét. Mikor aztán tényleg megtörténik, az ember nem is várja. Már nem várja. Pillanatnyi kihagyás, és valaki belép az életedbe, odébbliők, megsimogat, rádtámad – elhelyezkedik. Még mielőtt az egész elkezdődne, már túl késő. Nem tudni, ki választott kit, mikor, hogyan, miért.

Mindez csak később derül ki. Mikor már mindennek vége. Minden ismétlődik. Mindig. Először vége. A legelője mindennek. Folytatása következik. 2. fejezet. Nikko szálló. Néhány nappal a Duck nevű fiatal emberrel való találkozás előtt.

2

Nem tudom, mi fogott el aznap reggel. Egy szombat reggel volt. Hosszú hétvége állt előttnünk, a hétfő is ünnepnap lévén, és az a kis semmiség vibrált a levegőben, ami kipattantja a gesztenyefák rügyeit. Nem mentem le Peyrocba erre a három napos vakációra, egy kicsit lustaságból, meg félelemből is, hogy ott lent még magányosabb lennék, mint Párizsban, és főként azért nem, mert dolgozatokat kellett javítanom. Meg aztán volt valami befejezetlen ebben a felújított lakásban. Nem raktam vissza a helyükre a képeket, litográfiákat, rajzokat, sőt még a plakátokat sem a বেceben. Ez a képhiány állandóan zavart, mintha a csupa fehér fal folyton visszatérítene önmagamhoz, homályos tükör, fényes papírlapok, melyeken még csak a körvonalaimat, az árnyékomat sem hagytam ott. Fura érzésem támadt, és teljesen a hatalmába kerített. Hogy nem vagyok megírva. Hogy még el sem kezdtem magamat írni. Nem létezem. Megéltem egy darab időt, harminckilenc évet, életem első harminckilenc évét úgy, hogy ráhagyatkoztam a környezetemre, a családi elvekre, a foglalkozásom szabályaira, az éjszakáim titkaira, a hiábavaló találkozások véletlenjeire és az olvasás, hallgatás, nézés, eljárógatás örömeire, a magam szórakoztatásáról való gondoskodásra. Tulajdonképpen elkerültem önmagam.

És minden körülöttem, a polgári szellem, mely épp annyira éltet, amennyire lefojt, a leárványkolt érzékiség, a zsákmányszerző éjszakák, minden úgy van megszervezve, hogy ne jöhessen közbe semmi, ami megtörné egy eseménytelen élet fásult ritmusát. Vagy legfeljebb

csak jelentéktelen kis történések, bibik, kék foltok, horzsolások, de semmi komoly sérülés, amely elgondolkoztatna, hacsak a mindinkább elszigetelődésbe forduló magány nem az. A kor nem segít. És a kor, a fiúk számára, akik megosztják leárványkolt éjszakáimat, fontos dolog. A test határozza a pillantásuk felől. A véletlen találkozások, ez is csak egyfajta önszórakoztatás.

Leszedtem a képeket. És a képek most hiányoztak. A falak új dimenziója, a meztelenség nyugtalanított. Azzal töltöttem az éjszakát, hogy az összes dolgozatot kijavítottam. Reggel lett. Az a tavaszi szombat reggel, melyet veszélyes belélegezni. Marie elment Chantillyba, a barátaihoz. Mariette a nővérét látogatta meg Chateauroux-ban. Kettős megbízatásom volt: meglocsolni Marie ablakában a virágokat, és megetetni Boubout, Mariette macskáját; a macska süket, vak, öreg, olyan öreg, hogy be kell rakni a dobozába, csak akkor pisil. Mindez rám várt. De nem volt találkozásem senkivel, és valami azt súgta, hogy a telefon sem fog megszólalni.

A két hálószoba ajtaja nyitva állt. A reggel fényei áthatoltak a folyosón. Udvari oldal, ott hűvös volt és félhomály. Gyerekek labdázta. A második emeleti nő, főépület, precíz gondnal pucolta négy ablakát. A dolgozószobámból ráláttam a vendégszobára, vendég, egyes számban, az ágyra, új ágy, az ágyneműre, új ágynemű. Még senki nem aludt benne. Már három hónapja. A postámban csak egy levél volt, a Párizs környéki Betegbiztosító Központ Főpénztáráról, benne egy négy oldalas kérdőív, nyilvántartási célokra, és mindenféle kérdések, új tagsági viszonyaim pontos időpontjára, életmódbeli változásaimra vonatkozóak. És a magánéletemre is, meg a mellékjövendelmeim természetére. De nekem ilyen nincs. Hogy az időpontokat megtaláljam, alá kellett merülnöm a hivatalos papírok halmazába. És elfogott a szédülés, mint első nap, mikor kihajoltam a hálószobám ablakán – vasúti sínek árka, hosszú utazások tátongó sebhelye. Nem szeretem, ha adminisztrálnom kell magam, kódok, lajstromok, bizonylatok, tagdíjak, felszólítások, sürgönyök, számlák.

És tudom, hogy meglehetősen nagy kockázatot vállalok, mert túl hétköznapi ez az egész. De egy találkozás előtörténete néha ugyanolyan fontos, mint maga a találkozás. És a hősök nem feltétlenül hősiések. Nem lesz itt más tündöklés, csak ami a legszűkebben vett hétköznapi napokból származik. Azt is ezen a szombaton, ezen a szombat reggelen határoztam el, hogy elmegyek, végleg, nagyon messzire, és a lehető leghévesztlenebbül. Nem voltam levert vagy különösebben fáradt. Ugy gondolom, azóta, hogy az ember nem okvetlenül akut helyzet vagy krízis következtében határozza el magát öngyilkosságra. Csak úgy, egyszerűen is megteheti, szinte el sem határozva, majdhogynem spontánul, pusztán a múlt évek hatására, amelyek úgy teltek el, hogy egyáltalán nem hasonlítottak a vágyott évekre. Az ember egy merész húzással át akar lépni a megálmodott életbe, az igazi összetartozásról szóló álomba, és egyfolytában csak elmegy mellette. Mígnem aztán kiköt egy szálloda bejárata előtt. Az én esetemben ez a Nikko szálló volt.

Fura egy história ez. Mosolygynom kell rajta. Hát csak ébresszen mosolyt, legyen csak még kevésbé figyelemreméltó.

Kicsit úgy hordoztam magamban az öngyilkosság gondolatát, mint egy játékot. Ugy három év óta, saint-mandé-i látogatásaim során, egy Le Havre-i kereszte-lőn, néhány, barátaimnál elfogyasztott vacsora alkalmával, ha a véletlen úgy hozta, megesett, hogy loptam a gyógyszeres szekrényükből – bezárkózva a fürdőszobába, kézmosás ürügyén – mindenféle félel-metes szereket, abból az „előírt adagot túllépni tilos”-fajtaból. Készítgettem az „ördögi kulimászt”. Ahogy Marie mondaná „romantilis és szentimentikus ötlet”. A klasszikus tragédiák szere. De csak játék volt az egész. Gyerekkori emlék? Hét éves koromban elvittek meg-nézni „A kétfejű sas”-t, a délelőtti előadásra, egy Ma-deleine melletti moziba. Mert a negyedévi értesítőmben biztató értékeléseket kaptam, és mert anyám kabátot akart venni a Trois Quartiers-ban Jean-ne-nak meg Françoise-nak. A filmbeli császárnő mér-gett tartott a gyűrűben.

Reggel kilenc óra tájban elhagytam a pucér falú la-kást. Egy válltáskát vittem magammal, és a táska mé-lyén a flakont, az összes pirulával. Megálltam Marie-nál, meglocsolni a virágokat, és Mariette-nél, megsimogatni Boubout, berakni a dobozába, várni, és legalább két napi ennielót adni neki. Mikor kiléptem a házból, a Gyík tulajdonosa épp a Ford Capri-ját mos-ta, bőséges vízárban. Utcán ez tilos. De ez a szombat reggel nem olyan nap volt, mint a többi. Hosszú hétvé-ge, első az évben. Még egy labdát is elrúgtam, és a gye-rekek, akik játszottak vele, kinevettek, mert beleavatkoztam a játékukba, ügyetlenül. Máshol járt az eszem. Biztos léptekkel haladtam, mint azok, akik nem tudják, hová mennek. Vagy túlságosan is jól tudják.

Lefelé indultam, a Saint-Lazare irányába, az Opera, a Nagykörutak felé. Olyasmiket mondogattam magam-ban, hogy „nem ott születtem, ahol szerettem volna”, „mégiscsak megéltem nagyszerű pillanatokat”, „kez-detben szerettem a munkámat, de tudja, ma már nem fi-gyelnek rám”, „senki nem törődött velem igazán. Mariette és Marie nem haragszanak majd rám. Françoise meg Jeanne meg örökölnék tőlem”. Magamban be-széltem, járás közben, fennhangon. A járókelők nyilván valami különnek néztek. De nem nagyon figyeltem a szembejövőkre. Célom nem volt, és nem is kószáltam.

Elmentem a Molière-szökőkútig és a Comédie-Fran-çaise-ig, amit Marie „Tragédie-Française”-nek hív. Az-tán átvágtam a Louvre kertjein. A Pont des Arts le volt zárva, „határozatlan ideig tartó munkálatok” miatt. Visszamentem a Pont Neuf-höz. A Vert Galant-nál, lent a parton, fiatalok napoztak, meztelen felsőtesttel, és egy lány gitározott. A rue des Canettes-en ebédeltem. Elhatároztam, hogy elmegyek a Bon-Marchéba. A Lu-tétia uszoda előtt törmelékiszállító kamionokat láttam. A cégtábla kettészakadva lógott. A zuhanyozókban, itt, ebben az uszodában, a kötelező sportnapokon, gyerek-korom csüttörtök délutánjain, meztelen testeket láttam, hatalmasakat, pompásakat, a tus alatt, és kezeket a pá-rában, amelyek nagy szakértelemmel szappanoztak, és merev nemiszerveket. A kabinokban, már nem tudom,

hogy engem vittek bele vagy én vittem bele másokat, ki csábított el kit, de hagytam, hogy megkapjanak, s én is megkaptam másokat. Ez még jóval Saint-Nazaire, Le Pouliguen vagy Guérande előtt történt. Jóval a *Derült idő* előtt. És az uszoda klórszagot, csempeszagot és pinchideg szagot árasztott. Sápadtan, fehéren, letarol-va, teljesen átmosva mentem haza. Senki nem sejtette, hogy egy olyan gyerek, mint én, az okos, a tökéletes, kiszabadulhat a felügyeleték sokasága alól, és úgy él-het a hajlamainak, ahogy életében soha később.

Sokáig ácsorogtam a Lutétia előtt. Teljesen kiűrtet-ték, mint egy mély tályogot. Egy tábla hirdette, hogy hamarosan új bevásárlóközpontot nyitnak a helyén, hatvan üzlettel. Csak álltam ott, lenyűgözött a kamio-nok jövés-menése. Egy kávéházba, nem messze onnan, bementem meginni egy teát. Filtereset szolgáltak fel, semmi íze nem volt. Aztán rátévedtem a rue de Babylone-ra, az Invalidusok mögött. A Rodin-múzeum éppen zárt. Az Ecole Militaire felé mentem tovább. Átvágtam az Eiffel-torony alatt. Így, alulról nézve, a négy szétter-pesztett láb majdhogynem jókedvre derített. A Troca-déro szökőkútjai körül turistabuszok parkoltak. Jobban szerettem a Szajna menti tornyokat. Közélről akartam látni őket. És a Nikko szálló bejáratánál találtam mag-am. Vállamon a táska. A táska mélyén a flakon. Dön-töttem. A nap épp akkor bukott le.

A gondolat, hogy ott végezzem, egy ultramodern ja-pán szállodában, nem volt ellenemre. „Van csomagja, uram?” és „Hány éjszaka lesz?” Mosolyogva válaszolt-am, kitérően, egy csipetnyi magabiztossággal, és meg-adtam a peyroci címet. 23. emelet, 2307-es szoba. Senki nem vezetett fel. A lift olyan volt, mint általában a liftek, és a szőnyeg a folyosón, mint a Hiltoné. A ki-lincse kiakasztottam a „do not disturb” táblát, japánul is rá volt írva, ez volt a szálloda egyetlen jellegzetessé-ge. Bezártam az ajtót. Bekapcsoltam a televíziót, csak kép, hang nélkül. És felleltároztam a helyiséget. Egy rézkarctól eltekintve, pagodát ábrázolt tavasszal, tulaj-donképpen semmi különös. Minden ugyanolyan volt ebben a szobában, mint máshol. Kényelmes hely. Kö-zömbös.

Sokáig bentmaradtam a fürdőszobában, a fürdőkád-ban. A hab túlcsoordult. Minden törülközőbe beletöröl-köztem. Tiszta és kifogástalan akartam lenni. Már nem ugyanaz volt a testem, mint régen, ápolnom kellett. Nem vagyok se szép, se csúnya, a hajam se nem rövid, se nem hosszú, a szemem se nem kék, se nem zöld, a pulóver színétől függően, nem vagyok se magas, se ala-csony, kicsit erőteljes áll, egy forradás a bal lábszár síp-csontján – belevertem egy alacsony asztalkába, Sai-int-Mandéban, tíz-tizenkét éve –, se nem szőke, se nem barna, különös ismertetőjele nincs, az egész úgy el-megy. Az ember még egyszer megnézi magát. Egy fél-mosoly, a mosdó fölötti tükörben, minden keserűség nélkül. Leoltja a villanyt a fürdőszobában, és átmegy a hálóba.

És ekkor éhes lettem. Vacsorát rendeltem és egy üveg jó bort. Negyven percet vártam. Az egészet zsúrkocsin szolgálták fel.

Aláírtam egy papírt, és felséges borralalót adtam. Semmi köze nem volt az irodalomtanári fizetésemhez.

„Jó étvágyat uram”, mondta a szobapincér erős spanyol akcentussal. Ellenőriztem, hogy kint van-e még a tábla. És újból bezártam az ajtót.

A függönyök teljesen széthúzva. Odakint az éjszaka. A 23. emeletről ez már nem Párizs volt, hanem egy fényekkel telezsúrt nagyváros, melynek egyetlen dologra van gondja, hogy csak másokkal, a többiekkel ne kelljen törődni. Annál jobb. Máshol voltam, és sehhol. Le-kapcsoltam a televíziót meg a villanyt. Este kilenc óra volt. Az étel ott állt. Már nem voltam éhes.

Szomjas voltam. Ugyhogy megittam a bort, a pirulákkal. Hármával szedtem, mint a lépcsőfokokat, ha rohanok haza. Igazából azért nem voltam már éhes, mert féltem, hogy kihányom Saint-Mandé, Le Havre és a számos barátinak hitt ház mérgeit.

Nem engedhettem meg magamnak, hogy elfuseráljam az utolsó cselekedetemet. Senkit nem vádoltam. A lehető legegyszerűbben kellett lebonyolódnia a dolognak. Ekkor eszembe jutott, hogy bekopoghatnak az ajtón a zsúrkocsik, úgyhogy az ételt a védcélesztébe dobtam, kicsit összegyúrtem az asztalkendő, és az egészet kigördítettem a folyosóra, miközben harmadszor is ellenőriztem, kint lóg-e még a „do not disturb” tábla, aztán végérvényesen bezártam az ajtót. Tántorogtam. A pirulák hatása. Lerogytam az ágyra, meztelenül, keresztformán kinyújtott karral. Nevettem. Hát megtörtént. Előző este, az iskolából jövet, még csak nem is sejtettem.

Fehérség, mint a fehér falak. Egy kép, homályosan, pagoda tavasszal, és klórszag a bőrön, törmelékek, az egész nagy összevisszaságban. Kőszá gyerekdalok a fenyőfák mögött, osztályteremszag, könyvlapozás nesze és nyikorgó bördzsekiké a fiútanyák éjjelein, füstbók, Marie feltörő kacagása, anyám kötőtűinek csattogása, tényleg fehérét láttam, rémesen fehér volt minden. Hangokat hallottam, dallamokat, belélegeztem a levegőt és a szelet, felszívtam az illatokat, szagokat, bűzöket, vakon megérintettem testeket, csípőket, mellket, bőröket, de semmit nem láttam. Azt mondtam magamban, s ezen az éjszakán ez volt az egyetlen értelmes gondolatom, hogy azért nem látok semmit, azért látok fehérét, mert soha senki nem nyitotta rám igazán a szemét. Fehéret, azt láttam, fehérét. Minden ingott. A Nikko szálló, metronóm, vészesen kilengett. És hamarosan már nem volt ritmus sem. És semmi. Győzelem. Üdv. Viszlát.

Mikor újra kinyitottam a szemem, még mindig hason feküdtem, arcom jobb fele a lepedőn, két párna közt. Megmozgattam a bal kezem ujjait. Fáztam. „Pilledt” voltam, ahogy Véridi asszony mondja Peyrocban, fel-ségesen zszibadt. Kint már világos volt. Gyenge világosság. Kora reggeli. Nevettem, csak úgy, a fejemben. Az ajkam hideg volt, szinte fagyott, mozdulatlan. A lábamat nem éreztem. Fájt a térdem. A hasam kemény volt, mint a kő. Aztán tüszentettem egyet, és végleg fölébredtem. Nem mozdultam. Nem tudtam. De minden elkezdett forogni, teljes sebességgel, majd szétvetette a fejemet. Milyen nap van? Másnap? És az iskola, az órák, nekem óráim vannak! Mennyi ideig aludtam? Az ördög kulimásza túl erős volt, a saint-mandé-i vagy

Le Havre-i mérgek hatástalanok. Itt voltam. Megint. Soha senki nem fogja megtudni: elfuseráltam magam. Dráma nélkül. És ez komikus.

Lassacskán helyreállt a légzésem. Megmozdítottam az egyik karomat, aztán a másikat. Arrébb toltam a párnákat és az oldalamra feküdtem, a kilátás és a város felé fordulva, a karommal melengette magam. Odalent, elég közel a szállodához, a felszíni metró. Vártam a szerelvényeket. Egy se jött. Tehát még nincs öt óra. Bőven volt időm, hogy összeszedjem magam. És minden előre láthatónak tűnt. Előre láthatónak, utólag. A dolgozatokat kijavítottam.

Marie virágait meglocsoltam. Mariette, ha megjön Chateauroux-ból, legfeljebb csak Boubou pisijét találja majd szerteszét a lakásban. Vagy már vissza is jött, és Marie is. Kedd este randevűm van Bernard-ral. Vacsorára jön hozzám. Ápoló egy külvárosi kórházban. Hat évig élt ugyanazzal a fiúval, és már elege van az örökös tépelődésből. Két hónapja rendszeresen találkozunk, keddenként, ez minden. „Ez minden, és ez sok is”, hogy Marie egy másik mondását idézzem. Ilyesmiket mondogattam magamban, ezen a reggelen, ez után a szombati nap után, a Nikko szállóban.

Hat óra tájban, az éjjeliszekrénybe beépített óra kegyegése, ébresztett. Lezuhanyoztam, aztán megfürödtem. Nem mertem megnézni magam a tükörben, a mosdó fölött. Nem volt mivel megborotválkoznom. Reggelit rendeltem. Semmi szilárdat nem tudtam lenyelni, de ittam egy teát, forrón. És felöltöztem.

Csak amikor kifizettem a számlát, három éjszaka, akkor jöttem rá, hogy kedd reggel van, és hogy az egész időt átaludtam. A pénztáros a csekk hátára feljegyezte a személyi igazolványom számát, a biztonság kedvéért. Elég rossz színem volt. De boldog voltam. Reggel hét óra. Volt még időm. A világ minden ideje előttem állt. A vágott idő, újból?

A taxiból Párizst néztem, az utcákat, a körutakat, a sugárutakat, ahogy az élet megindul egy hosszú hétvége, az év nevezetes első hosszú vikendje után. A gesztenyefákat már levelek borították, zsenge zöld színűek. És ez a kifeszülő, hívogató égbolt. A taxisofőr időnként rám nézett a visszapillantó tükörből. „Ez a Nikko szálló, ez tényleg jó hely?” Nemet intettem. „Kitegyezte a rue de Rome sarkán vagy forduljak a XVII. kerületi városháza felé?” „Rue de Rome”, feleltem. Mosolyogva. Csak át kell mennem a hídon, ezen a rozsdás rácsokkal szegélyezett, szögesdróttal leletűzdeltd hídon, mely átíveli az árkot és az egymás nyomában robogó, pillanatokra megálló, túlzsfolt reggeli vonatokat. Az ember ma már nem hídról ugrik le. Legalábbis nem erről.

Nem tud. Hazafelé megpróbáltam hármával venni a lépcsőfokokat. De nem tudtam.

9 óra 15-kor az iskolában voltam, nagyjából megborotválkozva, rendbe szedve, sápadtan. És ezen a keddi napon a tanítványaim figyeltek rám. Nézték. Furcsán. És este, 3. fejezet, Bernard eljött vacsorára, mint rendszeren. A dolgozatokat már kiosztottam és megtartottam az óráimat. Két nap még Duckig.

(folytatjuk)

Ferenczy Bence

Szonett, kis hibával

E reimben itt kering az arcod.
Múlhatatlan lett rajtam pecséted.
Léket kaptak a cifra beszédek:
Életfogytig vívnom kell e harcot.

Kósza álom: kint ülünk a parton.
Üstökösként vágnak be a képek:
Lopva ismét kézfejedhez érek...
Leomlik ránk félszegen az alkony.

Ajándék már minden emlék rólad.
Csöndje illan a cinkos folyónak.
Int felém még – és cserbenhagy álmom.

Nekivághatok a rengetegnek:
akit az istenek nem szeretnek,
kérhet, de nem szabad, találjon.

1992. augusztus



GANIMÉDESZ ELRABLÁSA

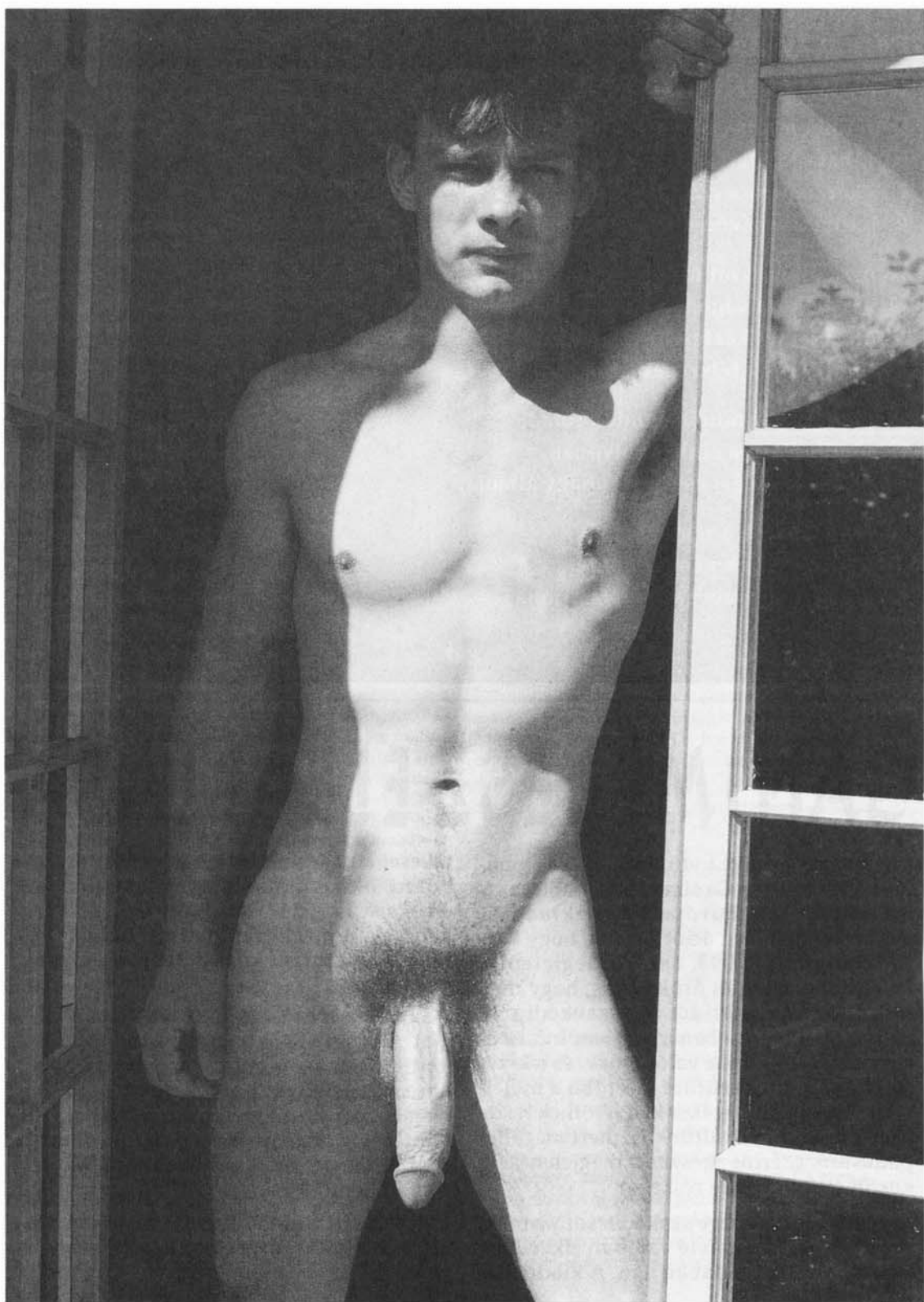
Egy évvel ezelőtt indítottuk újjára Dominique Fernandez Ganimédesz elrablása című művét. Az Európa Könyvkiadótól akkor azt az információt kaptuk, hogy a tanulmánykötet 1993. őszére megjelenik. Bosszankodtunk és örültünk is, hogy nem tartották be a határidőt. Bosszankodtunk, mert egy, a lapunkban megjelent információ nem felelt meg a valóságnak, és a kiváló könyv nem kerülhet mielőbb a meleg világ kultúrsemegéket kedvelőinek kezébe, ugyanakkor örültünk is, mert megállapodásunk szerint egészen a megjelenéséig közölhetünk belőle részeket.

Most azonban vége szakad a sorozatnak, mert február vége felé valóban elkészül a könyv. Már nyomdában van. A kiadó ille-

tékesei lapzártánk idején még nem tudtak pontos oldalszámot illetve árat mondani, erre csak a szedés elkészülte után lesznek képesek. A megközelítően 430 oldalas kötethez 500 forint körüli áron juthatunk majd hozzá.

Ganimédesz nevét az eltelt évszázadok alatt sokféleképpen írták és mondták. A fordító Tótfalusi Ágnes sem csak egy nevet használt jelezve, hogy a név végső formáját a könyv megjelenéséig még el kell dönteni. Az Európa Könyvkiadótól megtudtuk, hogy végül is a Ganümedész név mellett döntöttek.

Mi tehát itt a MÁSOK-ban búcsúzunk Ganimédesztől és várjuk Ganümedész születését.



Mások 44

Jackson-szennyes

Michael Jackson lánytestvére, a legalább ugyanannyira népszerű La Toya újságírók előtt ítélte el bátyja állítólagos, kisfiúkkal folytatott kapcsolatát. Egy tel-avivi szállodában tartott éjszakai sajtóértekezleten mondta, hogy nem maradhat továbbra is csendben szupersztár testvéreinek ártatlan kisgyermek ellen elkövetett bűneivel kapcsolatban.

„Anyám – mondta La Toya – mutatott nekem olyan, Michael által kitöltött csekket, amelyeket egy 13 éves fiú szüleinek állított ki. A rajtuk lévő összegek nagyon nagyok voltak. Azt nem tudom, vajon Michael megvásárolta-e szüleiktől a gyermeket”. A szóban forgó fiú, Jordan Chandler azzal vádolja az énekest, hogy szexuálisan molesztálta őt.

La Toya nagyon megértőnek mutatkozott az áldozatok iránt, mert, mint elmondta ő is hasonló zaklatásoknak volt kitéve kiskorában az édesapjától. A bátyja iránti szeretetét, amit már többször hangoztatott – úgy tűnik – legyőzi a gyermekek iránt érzett aggodása. A Jackson-család legtöbb tagja szilárdan kitart a fekete bárány mellett. La Toya szerint csak azért, mert félnek, hogy a sztár megvonja tőlük anyagi támogatását.

A sajtótájékoztatón azt kérdezte az énekesnő a tudósítóktól, hogy szerintük mit csinálhat egy 35 éves férfi egy kisfiúval 30 napon keresztül egy szobában, vagy egy másikkal, akivel öt napot volt együtt, anélkül, hogy elhagyta volna a helyiséget. Elmondása szerint édesanyjuk többször panaszkodott amiatt, hogy Michael homoszexuális.

Szinte nincs a világon olyan újság, amely ne foglalkozott volna Michael Jackson körül gyűrűző botrányal. Az, hogy mennyi ebből az igazság és mennyi a gyer-

meki bosszú, esetleg az apai pénz-sóvárság, az talán kiderül 1994 március 21-én a tárgyaláson. (Mindenesetre elgondolkoztató, hogy a tízéves Brett Barnes, aki szintén velük töltötte az éjszakát, semmire



nem emlékszik, miközben a vádló arról számol be, hogy „Michael megtanított maszturbálni és ő is maszturbált”).

Egy már most is biztos: a popsztár szennyese óriási pénzeket mozgósított, amiből senki nem akar kimaradni. Hirtelen rengeteg volt alkalmazott bukkan föl, aki látott valamit, megrontott gyermekek szülei, ismerősök árulják sztorijaikat, bizonyítékaikat. Lehetőleg minél magasabb összegért. Az énekes volt szakácsai is a ringbe szálltak Mark és Faye Quindoi exalkalmazottak oldalán, hogy különböző tévétársaságoknak 25 ezer dolláros interjúkat adjanak. La Toya Jackson szerényen beéri 25 és 40 ezer dolláros nyilatkozatokkal, míg testvére Joe Jackson egyenesen 150 ezer dollárra takarítja értesüléseit.

Tízéves történeteket rángatnak elő, olyanokat, amelyekben annak idején senki nem akadt fenn, pedig egy világ szeme előtt játszódtak. Főleglegit Michael barátságát

Emanuel Lewisszal, a 12 éves tévésztárral, akit 1984-ben meghívott a Grammy-díj ünnepélyes átadására. Beszélnek a tízéves Jimmy Safechuckról is, aki 1988-ban utazta végig Európát az énekeskel, ugyanolyan ruhát viselt, mint ő és egy fél játékarúházat kapott ajándékba, amiről a londoni lapok részletes listát közöltek. Ugyanakkor a kedves szülők egy szó tiltakozás nélkül zsebvágtak egy Rolls-Royce-t.

Michael akár ártatlan, akár bűnös, máris keményen fizet ezért a nem kívánt reklámhadjáratért. A Scopus Awards igazgatótanácsa elállt korábbi terveitől, hogy az 1993. év emberének jelölje. A Pepsi cég nem támogatja az elmaradt koncerteket, a Columbia Pictures pedig beszüntette vele a korábbi tárgyalásokat. Michaelt Liz Taylor jótékony keze eltüntette az érdeklődő pillantások elől egy titkosztos klinikára, ahonnan először december 22-én üzent a világnak egy tévényilatkozat formájában, amelyben ártatlanságát hangoztatja.

Kétségtelen, hogy ennek a botrányorozatnak egyik vesztese a homoszexuális társadalom, amelynek újra szembe kell néznie a kiskorúak megrontása című sztereotípiával. A közvélemény az ilyen jellegű nemi tévelygést egyszerűen a homoszexualitás fogalmához kapcsolja. Pedig a pedofília (szemben a homoszexualitással) perverzió. Olyan betegség, amely a heteroszexuálisok között éppúgy előfordul, mint a homoszexuálisoknál. A különbség csak annyi, hogy míg az első esetben a pedofiliát ítélik el, addig az utóbbinál a homoszexuálisok kollektíven kénytelenek viselni az erkölcsi felelősséget.

Kerekesek figyelem!

Tudtára adatik minden biciklis sportembernek, hogy megfelelő érdeklődés esetén – egyelőre a Vándor-Mások égisze alatt – kerékpáros szaksztyály indítását tervezem.

Ha minden jól megy és az időjárás is kedvezni fog, akkor március utolsó (III. 26.) vagy április első (IV. 2.) hétvégéjén lesz az első igény- és erőfelmérő próbakerekezés.

A tervezett útvonal: Batthyány tértől Visegrádig, ott pihenő, majd a Pilisen keresztül (erős emelkedő!

vissza Szentendrére, ott ismét pihenő és igény szerint hazautazás vagy szabadprogram.

Érdeklődni a VándorMások címén lehet: 1360 Budapest, Pf. 2.

Várok minden építő szándékú észrevételt, javaslatot. A fent vázolt túra részletes ismertetése a márciusi MÁ-SOK-ban lesz. Addig is készítsétek fel a gépeiteket és önmagatokat is az útra!

Jó egészséget kíván:

Booy

Nomád pünkösöd

(Május 19.-23.)

A VándorMások és a kerékpárosok újonnan szerveződő csapata közös pünkösdi túrát hirdet Mindszentpusztára. A program is ennek megfelelően párhuzamosan zajlik majd. Péntek, szombat és vasárnap (minimum öt biciklista jelentkezése esetén) a kerekesek is elindulnak saját útjukra. Tehát ki így, ki úgy járhatja be a Vértes nyugati és a Gerecse déli lankáit, illetve a közeli környéket. A szokotthoz híven, most is lesznek útvonalat rövidítő lehetőségek.

Szállást idén a nomád romantika jegyében találtunk: az Oroszlány – Zámoly és Csókakő – Várgesztes vonalnak metszéspontjában fekvő kulcsosházat nagy erdősség övezi, pár barlangot is rejtve. Itt villany nem lévén petróleumlámpa, keresek kút, kertvégi bódé várja a fáradt vándort. A körülményekre tekintettel a napi kalandozásainkat rövidebbre fogva hagyunk bőven időt főzésre, vízmelegítésre és a várhatóan vidám prog-

ramnak is beillő közös, egymást locsoló fürdőzésre.

A kalkulált ár: szállásra és étkezésre kb. 3500 Ft/fő + az egyéni utazás (pl. Budapestről tömegközlekedéssel kb. 300 Ft vagy autóval a házig kb. 90 km).

Indulás Budapestről csütörtökön 15 óra után vagy előre megbeszélte egyéni terv szerint.

Hazautazás: pünkösöd hétfőjén (munkaszüneti nap!).

Jelentkezés:

Gyalogosoknak: a VándorMások 1360 Bp. Pf. 2. címén április 15-ig vagy a kirándulásokon.

Kerékpárosoknak: csak személyesen a meghirdetésre kerülő kerékpártúrák valamelyikén.

A visszaigazolást és benne a részletes tájékoztatást mindenkinek legkésőbb április 30-ig megküldjük. Az ekkor már pontosított költségek befizetésére csak ezt követően kerül majd sor. (Érdeklődő levelekre természetesen azonnal válaszolunk.)

Gazi & Booy

Egyetemi meleg kör

Túlélte indulását az Egyetemi Meleg Kör. Klubszerű összejöveteleinket az ELTE Szociológiai Intézetének könyvtárával szemben a társalgóban tartjuk, minden csütörtökön 16–19 óráig.

Az időt beszélgetéssel töltjük, hisz úgy tartjuk, semmilyen más program nem lehet annyira érdekes, mintha egymást próbálnánk megismerni. Klubunkban ezért mindenkit szeretettel látunk, aki szívesen üldögél közöttünk, legyen akár „megrögzött hetero”. Egyébként nem koncentrálnak a nemiséggel kap-

csolatos témákra (így saját melegségünkre sem); más is van az életünkben. Politizálni nem akarunk, mindössze hírt adunk magunkról.

Hogy jutsz el hozzánk? Az Astoriától gyere a körúton a Nemzeti Múzeum irányába, de még a két fekete egyetemi épület között (a sorompó mellett) térj be az egyetem udvarába, kb 50. métert egyenesen, balra fordulva néhány lépcső után küzd le még a B épület nehéz ajtaját is, s az alsorban a folyosó végén találsz meg minket.

Vándor Mások

Február 20., vasárnap

Találkozás: 8 óra 10-ig Budapest Nyugati pályaudvaron a pénztárcsarnok közepén. (a Nyugatiból indulók kivételével mindenki előre váltson menetjegyet Kismaros állomásig!)

Útvonal: Királyrét – Hevér lyuk – Ábrahám kert – Pokol-völgy – Szép-völgy – Templom-rét – Kis irtáspuszta – Hegyes hegy-om – Nagybörzsöny (múzeum).

Táv: 15,5 km, Szint: 600 m

Költségek teljes áron: (vonat 322 + autóbussz kb. 145 + múzeum 20 =) kb. 487 Ft

Érkezés: 18 óra 15-re a Nyugatiba.

A Zempléni vártúrákról készült videókat ezen az estén újra levetítjük. Találkozunk 19 óráig a Kőbánya-Kispest metróállomás kijáratánál. Piknik alapon hoz enni-, innivalót.

Március 20., vasárnap

Találkozás: 7 óra 10-ig Budapest Nyugati pályaudvaron a pénztárcsarnok közepén. (A Nyugatiból indulók kivételével mindenki előre váltson menetjegyet Szob állomásig!)

Útvonal: Nagybörzsöny (Vizimalom) – Magyarvölgy – Bányapuszta – Fekete rét – Csóványos (938 m + kilátó torony) – Somos kaszáló – Csehvár – Diósjenő.

Táv: 22,5 km, Szint: 940 m

Költségek teljes áron: (vonat 392 + autóbussz kb. 92 + kiállítás 20 =) kb. 504 Ft

Érkezés: 20 óra 05-re a Nyugatiba.

Április 17., vasárnap

(A nomád pünkösdre ezen a napon jelentkezhet utoljára!)

Találkozás: 7 óra 40-ig Budapest Nyugati pályaudvaron a pénztárcsarnok közepén. (A nyugatiból indulók kivételével mindenki előre váltson menetjegyet Diósjenő állomásig!)

Útvonal: Diósjenő – Börzsönyi „kék” – Pénzásás – Deszkápuszta – Dr. Korányi Frigyes pihenő – Hármashatár (421 m) – Kő mál –Hont.

Táv: 20,5 km, Szint: 460 m

Költségek teljes áron: (vonat 298 + autóbussz kb. 163 =) kb. 461 Ft

Érkezés: 18 óra 15-re a nyugatiba.

Figyelem! A túrákon általában van rövidítési lehetőség is.

Gazi

Nagy várakozások és nagy csatlódások Londonban és Tokióban. Röviden ennyiben summázhatóak benyomásaim a két metropolis-ról, már ami lapunk témáját illeti.

Indulás előtt természetesen én is a Spartacus információi alapján terveztem meg „villám-látogatásomat” a két centrumba, nyilvánvalóan rosszul, mert hasonlóan a hazai

A környék szívet melengető hangulata máris fedettette velem Tokió unalmát, ugyanis börtönmilitary boltok tucatjai között vezetett az út. Egy sarkon bakancsokra alkudozott pár fiú, félre nem érhető mosollyal nyugtáztuk egymás öltözékét. Már-már melegség áradt szét szívbem, de tartogatom kellett energiáimat a Zipperstore agyonreklámozott boltjára, melyet

a Spartacus mint igen jól felszerelt helyet ajánl az olvasók figyelmébe. Sajnos tévesen teszi. A Berwick Street-i Studio 40,

szombat este?) A kissé már korosodó tulajdonos szerelésemet látva nem is titkolta hevültségét, miközben előkaparaszom a 2 font 50-et, bebocsátatás végett. Ezután közli, hogy sajnos a military nem a legjobb ezen a helyen – ez így igaz –, öltözzek át a „restroom”-ban, mert csak gumí vagy bőr zekében számíthatok a túlélésre.

A kezembe nyomott gumimellénnyel pillanatok alatt átvedtettem és jöhettek az élmények. A hely kétségkívül heavy a javából. A fekete falak mellett puritán berendezés, a mennyezetről bakancshegyek és gumicsizmák lógnak, a falakon fotók az elmúlt év SM-kategória győztes férfiszépségeiről. Különbözőbb fűtés nélkül is feszül az emberben minden, ami csak feszülhet – nem is beszélve a gumizekéről.

Jó húszan lehetnek a bórban, egytől egyig negyvenesek-ötvenesek. Nézegetnek, mint egy telivért a versenyistállóban, elragadtatott nyögések és nőies leffenések közepette. Igazi férfinak nyoma sincs. Némileg anokronisztikus benyomást keltve egy közeli ötvenes bűcsika libeg hozzám, és megkezdi a hódítást.

Löttyeteg fenekén bűrszerkóban rezeg a hój. Melegségem jó pár fokkal alóbbhagy, majd kifejezetten cool-társalgássá módosul a diskurzus. Én vagyok az ő esete, szegény nem érti, hogy ez fordítva már egyáltalán nem igaz. Jól fészült ősz haját

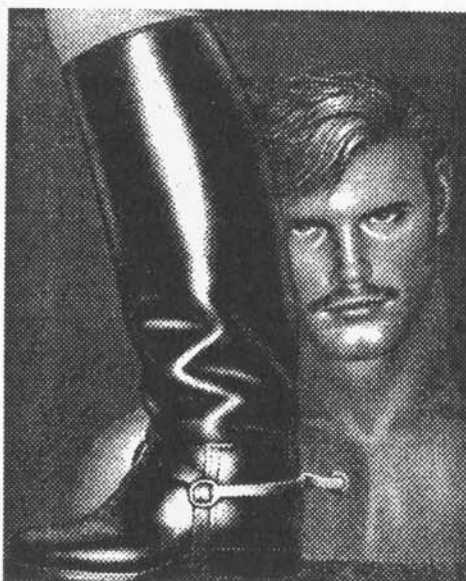
TOKIÓ

állónívhez – külföldön is áll a tásca, még ha kissé színesebb is, mint idehaza.

Tokióra nem érdemes sok szót vesztegetni, avagy jobban fel kell készülnie annak, aki a Nagy Japán Férfival szeretne találkozni. Hosszas keresgélés után bukkantam rá a Spartacus jelzete címre a tokiói házrengetegben. A tizenegy milliós város elsőszámú kikiáltott szex és homoszex boltjában legnagyobb döbbenetemre a londoni és hazai boltokban is általános magazinok szerénykedtek csupán, néhány alkalmi kellékkel vegyítve egy harminc négyzetméteres üzleterecke belső zugában.

Éjszakai élet van, de ha a hozzám hasonló földi halandó a Spartacust tekintni bedekkerének, érzésem szerint csatlódik. A dolgok kicsik, európai szemmel nem jelentősek. A japánok hihetetlenül visszafogottak, és a város atmoszférája sem az, ami a mósságot feltétlenül pártolná. Nyilván Tokióra több idő kell, nyilván én voltam rossz helyen, nyilván a Spartacus pontatlan... tény: Tokió egy tizenegy milliós fejelemzett, ideges hangyaboly, melyben nemhogy emberi, de egyéb melegség sem tényezik a felszínes szemléltető számára, az amúgy Nagy Központoknak kikiáltott helyeken. De akkor hol...?

Ezek után nyilván sejtethető: fokozódó energiákkal fordultam London felé, ahol – a British Airways jóvoltából – városközponti szállodámból indulhattam vadászatra. A portás – ellenében hazai társaival – meg sem rezdült, amikor Bundeswehr-szerelésben, angol kiképzőbakancsomban lezuhogtam a lépcsőkön. Csinos listával a kezemben első célpontom a Zipperstore volt, melyet a Camden Street 283 alatt találhattok.



magaságrendekkel jobb. A hely maga kicsi, sokkal izgalmasabbak a környék bűrszaküzletei. Itt egy igazi SM-kolléga elolvadna a gyönyörtől.

Lévén pontos Spartacus-listával keringtem, visszarahantam a Soho-ba, a már emlegetett Studio 40-be, aztán egy másikba és egy másikba és így tovább... Tragédia. Mindenütt ugyanazt látod, ugyanazok a magazinok, filmek, egyéni íznek vagy szakosodásnak nyoma sincs. Egyre fázósabban vártam, hogy este kilenc legyen, hiszen ekkor nyitnak a bárók, és ekkor nyílik a legendás Backstreet is ahol „fortyog a férfiaság és dűbörög a szerelem”.

Nos, nem fortyog. Vagy legalábbis nem itt vagy nem ezen az estén. A Mile and tube metrálólamástól három percre lévő bárocska nagyjából egy csütörtöki bérleti előadás színvonalát mutatta érkezésemkor. (Miért nem volt

LONDON

meglebbentve halk sikkantással libben tovább, aztán folytatódik az este majd éjfélig, hasonló stílusban.

Egy ideig várom még azt a srácot, akire várok gondolatban, de nem ront be senki, aki életet lehelne a Backstreet aggastyónjai közé.

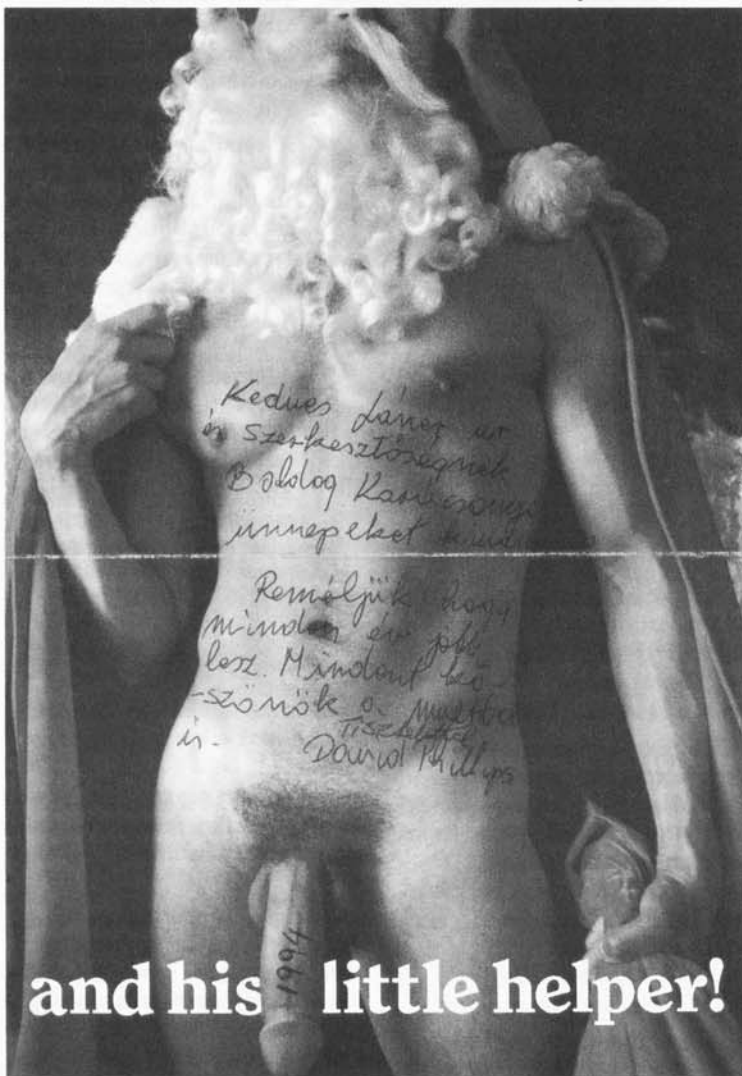
Éjfélétől távozom az Urak közül. Talán egy következő látogatás alatt megtudom végre valakitől: hol vannak az igazi Fiúk is. Persze azért a látogatás nem volt teljesen felesleges. Azok a csizmák... Mit szólna anyám, ha kiakasztanék egyet a falra? Kergetne is rögtön világgá... Csak nem tudom: hová is mennék? Tokióba? Isten őrizt!

M.D.

Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek

Karácsony előtt elindult az áradat és csak január közepe felé apadt el. Jöttek a képeslapok a szent család képével, Jézuskával, bányával és az angyalok seregével, havas tájjal, karácsonyfaággal és kevésbé ájtatos, de témába vágó férfiakkal (lásd képünkön) mind-mind tele kellemes karácsonyokkal és a következő évre vonatkozó jókívánságokkal. Jöttek levél aljára, hirdetés oldalá-

ra firkantott üdvözlések, kedves szavak, amelyek az olvasók szeretetét hozták el a szerkesztőségbe. Mindegyik karácsonyi, újévi lapra nem tudunk külön-külön válaszolni, ezért most köszönjük meg mindenkinek, aki gondolt ránk az ünnepek táján azt a sok baráti üzenetet, ami eljutott hozzánk és ami kicsit még boldogabbá tette az év végét és a bizakodóbbá az új év kezdetét.



Tisztelt MÁSOK Szerkesztősége!

Egy véletlen adatta kezembe itt Berlinben ezt a havi folyóiratot. Megdöbentem! Na nem a külsején és nem a tartalmán. A magyaron! Hogy hála istennek idáig is eljutottunk. Magam még más időkben éltem meg Magyarországon. Üldözéseket, rendőrségi feljelentéseket, lakás és munkahelyi végzásokat..., de nem folytatom a sort. Talán egy név, aki a magyar homoszexuális élet Hitle-re, Göbbelse, avagy szadista átka volt: NÉMETH ÖRNAGY! Hogy hány ember életét kergette szerencsétlenségbe, öngyilkosságba az nem csak egy misét érdemelne meg, hanem egy könyv-dokumentumdrámát vagy egy horror filmet. Bennem vannak még az egykori gátlások, ezért nem írom meg nevémet és címemet. De őszinte jóindulattal kívánok a szerkesztőségnek életképességet és a feljövő fiatalabb generációnak nyitottabb, emberi életet. Berlinből egy jóakarató szurkolójk.

Nagyon szeretnénk interjúkat készíteni olyan idősebb meleg emberekkel, akik átéltek a hírhedt, Németh Örnagy neve által fémjelzett korszakot. Természetesen a diszkréció minden szabályát betartva adnánk közre emlékeiket, ha vállalkoznának egy beszélgetésre munkatársunkkal. Kérjük jelentkezzenek szerkesztőségünk címén (1461 Budapest, Pf. 388)!

Tisztelt Szerkesztőség!

Szeretnék néhány mondatot szólni lapjukról. Nagyon sokat foglalkoznak az erőszakos elfogadattással. Szerintem észérvekkkel, újságon át nem elég meggyőző az álláspontjuk, csak akkor, ha az emberek – saját példám-ból kiindulva – tudják arról, az egyébként rendes, dolgozó emberről a másságát. Rólam tudják, elfogadtak. Megpróbálok normális, hétköznapi élettel bizonyítani: nem vagyok más, mint a többi. Férfiak, nők, szinte mindenki elfogadott munkahelyemen, lakóhelyemen. Normális férfi és nő nem érdekel kívül fekszik le a kollégája. Csak akkor érdeklő, ha kiskorú gyermekét látja veszélyeztetve.

Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek

Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek

Tény, hogy sok újságíró előítélete rossz irányba befolyásolja a közvéleményt, de itt nálunk ellenpéldaként ott vagyok én. Rólam nem hiszik el, hogy kisgyerekeket elcsábítottak, hogy prostitúcióból élek, szerencsétlen menekülteket használok ki, megrontam őket stb. Ezt csak azzal értem el, hogy rendszeresen dolgozom, átlagos életet élek. Bizton állíthatom, hogy az egyszerű (munkás) emberek semmiféle előítélettel nem rendelkeznek a „mások”-kal szemben.

Ismerőseimnek szoktam mutatni a MÁSOK c. lapot (családapák, családanyák, egyedülálló fiatalok, középiskolások). Sokan izléstelennek tartják (én is) a címlapfotókat. Szükségtelen, sőt káros, mert sok embert maga a fénykép visszatart.

A „Sajtóvisszhang”-ot erőltetettnek tartom. Én egyszerűen nem vennék tudomást a negatív cikkekről. A vita nem fog eredményre vezetni, mert észérvekkel szerintem nem lehet előítélettel szembeállítani. Inkább jó példával kéne, amibe nem tudnak belekötni előljárni. Az emberek túlnyomó többsége toleráns, de nem szereti az erőszakos „térítést”, mint a vallási tértésnél sem.

Az egyházzal sem kéne vitatkozni, előbb utóbb úgyis belátják a melegék jelenlétét, szükségességét. Én így járok el: rendszeresen járok templomba, és nem foglalkozom azzal ki mit mond vagy gondol rólam. Akkor kéne magyarul beszélni, ha egy meleg sem járna templomba.

Munkájukhoz sok sikert kívánok és erőt! Üdvözlettel:

Sz. T.

Kedves Sz. T.!

Nagyon jó, ha az ember igazolva látja (néha) elméletét. Én is úgy vélem, a homoszexualitás elfogadatosának a legjobb módja, ha ismerőstől ered, akit az emberek szeretnek vagy jóba vannak vele, valakitől, aki a környezetükben él. Egy ismerőst sokkal nehezebb ok nélkül gyűlölni, mint egy „elvont buzit”, akit bármilyen tulajdonsággal fel lehet ruházni.

De ez a homoszexualitás emancipációjának csak egyik szintje. Ettől még a diszkri-

minatív törvények nem szűnnek meg, az uszító cikkek napvilágot látnak és a rémhírek tovább terjednek. Úgyhogy azt hiszem több fórumon is kell szerepet vállalunk, és például egy meleg érdekvédelmi lap éppen azzal tudja ellátni a feladatát, hogy megcáfolja az alaptalan rágalmakat, vitatkozik, bizonyít.

Lehet, hogy az egyház előbb-utóbb elfogadja a homoszexuálisok szerelmét, de erre már kétezer év óta várunk és a dolgok mai állása szerint még kétezeret várhatunk.

A címlap örök vitatéma. A radikális álláspontok háttérbe szorultak, jóformán végérvényesen eltűnt a meztelenség a borítóról. Én ennek ellenére ragaszkodom forradalmi nézeteimhez: a férfiak nem undorító.

Hellosztok fiúk!

Kicsit szomorú vagyok, hogy 22 évesen ilyen formán kell keresnem barátom. Először, mikor elkezdtem ismerkedni, azt hittem, bennem van a hiba. De hosszú-hosszú töprengés után rádöbentem, mi is az oka, hogy nekem még mindig nincs barátom. Igaz, már egy-két hirdetéset feladtam. De ezek mind sikertelenek voltak. Hogy miért? Mert amikor a levelet megírták, nem gondolták végig, hogy egy barátság milyen kötelezettségekkel, illetve felelősséggel jár.

Mindenki barátjának akart, de csak addig, amíg az ágyba bújunk. Miután néha szükségem volt (van) egy kis szexszünetre, azonnal más után néztek. Hát mit mondjak? Nem értem! Már az ígéreteimet is leadtam, de a dolog így sem sikeres. Hát mit tegyek? Ha tudsz adni (tudtok adni) ötletet, kérlek írjátok meg!

Szívélyes üdvözlettel:

Szónalmas fiú.

Levélrónk címe a szerkesztőségben van. A válaszokat szívesen eljuttatjuk hozzá, ha egy zárt, felbélyegzett borítékban külditek el és ráírjátok: „Mit tegyek”.

Kedves Szerkesztő Úr!

A novemberi számban megjelent Chippendales cikk szerzőjéhez, K. J. nevű cikkíróhoz annyi megjegyzésünk lenne, hogy sorstársaink nagy részének drága volt a 4000 Ft körüli belépőjegy. Mivel vidékiek lévén az útiköltség nem olcsó, hát nem tudtunk elmenni. Maximum 500–600 Ft-ot még kifizettünk volna, mint ahogy a meleg témájú színházi előadásoknál is tesszük, de 4000 Ft az sok. Nem értünk hát egyet a cikkíróval. Nem szemérmességünk akadályozott, hanem a szeritünk irreális belépődíj.

Sorstársaink valahogy túl gyengének tartják az újságot. Valahogy úgy érzik, nincs benne semmi, nem érdemes megvenni. Kérjük a szerkesztőket, lapozzanak már fel egy hasonló holland vagy német újságot! Azt megértjük, nincs pénzük pornó jeleneteket átvenni, de cikkeket tallózásképpen vehetnének át, és hasonló stílusban szerkeszthetnének cikkeket, hogy olvasmányosabbá váljon a lapjuk. Hiányoljuk az erotikus novellákat, nyugati élménybeszámolókat a bárokról, szünnapokról.

Higgyék el, egyre kevesebb sorstársam veszi lapjukat itt lent vidéken. Inkább rendelnek Berlinből régebbi fiús lapokat és azt nézegetik, fordítgatják. 4-5 havi színes fiús magazint küldenek 25-35 DM-ért, benne csodálatos nyomdatechnikával ellátott fotókat. Sajnáltnám, ha a lapjuk a Homerosz sorsára jutna.

Tisztelettel:

Ny. Z.

Kedves Ny. Z.!

Mi is nagyon sajnálnánk, ha a Homerosz (újság) sorsára jutnánk, de ezt a kockázatot vállalunk kell, ha a fenyegető véget csak a pornójelenetek közlésével kerülhetjük el. A MÁSOK ugyanis nem elsősorban anyagi okok miatt nem közöl ilyen jellegű fotókat és írásokat, hanem előre megfontolt szándékkal. Lapunk, mint az impresszumból is kiderül: információs, érdekvédelmi, kulturális folyóirat. A profiljába nem fér bele a pornó.

Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek

Zárt borítékban

Lapunk a szerkesztőség címén: (1461 Budapest, Pf. 388) rózsaszínű postautalványon is megrendelhető.

Továbbra is érvényes kedvezményünk: akik nálunk fizetnek elő a MÁSOK-ra, azoknak postaköltségét magunkra vállaljuk.

Az újságot zárt borítékban, feladó megjelölése nélkül adjuk postára!!!

Melegbál Pozsonyban

A Szlovák Köztársaságban fejlődik a meleg élet. Már a 3. reprezentatív meleg bált rendez meg és ünnepli a Help Club 1994. február 12-én 21 órától.

A helyszín: „Dom Odorov”, Trnavske Myto 1, Bratislava. A rendezvény teljes bevételével az

AIDS-segélyszolgálatot kívánják támogatni. – Jegyeket telefonon is lehet előre biztosítani a (42-7) 36-23-90 telefonszámon, vagy levélben kéri a jegybiztosítást az alábbi címen:

Jaro Gyurik, Grösslingova 25, 811 09 Bratislava, Slovak Republik

Partnerközvetítés

Az ünnepek elmúltával újra működik a Homerosz társkereső iroda. Férfiak részére minden kedden, nőknek minden páros csütörtökön 18-tól 20

óráig. A Homerosz tagjai ingyenesen vehetik igénybe a partnerközvetítést. Cím: Budapest I. Jégverem u. 6. I em./6. Telefon: 20-17-333.

NŐI CSOPORT

A Homerosz Egyesülethez közel álló női csoport alakult. A csoport elsődleges céljai: kulturált ismerkedési lehetőségek teremtése, a tartós párkapcsolatok elősegítése, a homoszexuális életmód problémáinak enyhítése.

Jelentkezés és személyes találkozási lehetőségek minden páros csütörtökön (február 10. és 24., március 10. és 24., stb.) 18-tól 20 óráig a Homerosz központjában:

Címlapunkon:
Raffaele
21 éves
olasz fotómodell

Budapest I., Jégverem u. 6. I/6 (dr. Romsauer Lajos), ahol ezekben az időpontokban telefonon is lehet érdeklődni (201-73-33).

Törzsasztal várja az érdeklődőket Budapesten a Club'93 Pizzeria (Bp. VIII., Vas u. 2.) galériáján információcsere, érdekvédelmi problémák megbeszélése céljára páratlan szombatokon (február 5. és 19., március 5. és 19., stb.) 16-tól 18 óráig. Levélben is lehet hozzánk fordulni a Homerosz Egyesületen keresztül: Homerosz Női Csoport, 1387 Budapest, Pf. 22. (Felbélyegzett válszboríték mellékelését kérjük!) Vidékiek jelentkezését is szívesen látjuk. Minden levélre válaszolunk! Rád is várunk!

A szervezők.

A MÁSOK MEGVÁSÁROLHATÓ:

BUDAPESTEN: az Intim Lapüzlet és Videotékában, amelyik a VII. kerületi Dob utca 17-ben lévő szexshopot üzemelteti, a Nyugati Pályaudvar Nyugati Áruházában, az Erős Szexshopban, továbbá a VIII. kerületi Rákóczi út 69. szám alatt, közel a Keleti pályaudvarhoz, a Vénusz Lapüzlet-CD Centerben továbbá az Apolló Video Shopban, a Teréz körút 3., fél emelet 1. szám alatt is árusítja a MÁSOK-ot. A cégnek van még egy Intim Csomagküldő Szolgálat is, (a szolgálat nál megrendelt MÁSOK-ot a postai díj felszámolása nélkül, diszkrét, nem gúlószó, csomagban küldik) ennek címe: 1367 Budapest, Pf. 26. Nem csak a Dob utcai üzletükben, hanem a felsorolt többi helyen is kapható a MÁSOK aktuális számain kívül az eddig megjelent lapjaink teljes sorozata.

A szexlapokat is árusítja Intim Centerben (V., Károly körút 14.)
Az Angyal bárban (VIII., Rákóczi út 51.) a Mystery bárban (V., Nagysándor József utca 3.), a Darling bárban (V., Szép utca 1.), az Egyetem klubban (VII., Izabella utca 40.) a Club 93-ban (VIII., Vas utca 2.).

A Rózs Fűző büféjében.
A Szent István körút és a Sallai Imre utca sarkán, a posta előtti könyvtáronál.
Budapesten húsz nagyobb utcai újságárusító helyen is kapható a MÁSOK: Párizsi udvar, Váci u. 10., Petőfi S. u. 17., Kigó u. aluljáró, Déli pu. lapüzlet, Marx tér üzlet, Baross tér üzlet, Skóla Áruház, Bajcsy-Zsilinszky út 76., Nagyvárad tér metró, Kálvin tér 1., Újpesti aluljáró, Szabadság út 6., Batthyány tér metró, Flórián Áruház, Kispesti Centrum Áruház, Szt. István krt. 25., Újpest, Titó u. hírlapbolt, Hegedűs Gy. u. lap-üzlet, Mexikói út, hírlapbolt, Erzsébet krt. 17. hírlapbolt.

Kapható még a MÁSOK a Katolizátor Iroda könyvesboltjaiban és könyv-árusítóhelyein: VIII., Krúdy Gy. u. 4., az Egyetemi Szinpadon (V., Szerb u. 21-23), Örökmozgó-Katolizátor könyvesboltban (VII., Erzsébet krt. 39.), Művész mozi-könyvesbolt (VI., Teréz krt. 30.), utcai standjaiknál Krisztina krt-Csaba u. sarak, Magyar Jakabinszok tere-Alkottás u. sarak, Mátyás Zs. körtér (Gomba); * a Forogó & Stohrsky kiadó terjesztésében a központi üzletükben az V., Veres Pálné utca 30. szám alatt, és IX., Mátyás u. 5/b.

VIDÉKEN: BAJA, Kunfi Zs. u. 1. hírlappalvilon * BÉKÉS, Széchenyi tér 8., palvilon * BÉKÉSCSABA, Andrassy u. 67. hírlapbolt; * DEBRECEN, Csapó utca 100. hírlap-üzlet; * DOMBÓVÁR, Hunyadi téri hírlappalvilon; * DUNAÚJVÁROS, Dáza György utca 3. hírlapbolt; * EGER, Felner Jakob út 1. hírlapüzlet, Széchenyi utca 20. hírlapbolt; * ESZTERGOM, Rákóczi tér 1. hírlappalvilon; * GYÖNGYÖS, Kossuth utca 4. hírlapüzlet; * GYŐR, Hermann Ottó utcai vásárcsarnok; * HATVAN, Horváth Mihály utca 5. hírlap-üzlet; * HÖDMEZŐVÁSÁRHÉLY, Andrassy utca 10-12. hírlapbolt; * KAPOSVÁR, Fő utca 23. hírlapüzlet; * KECSKEMÉTI, Petőfi Sándor utca 16. hírlapbolt; * KESZTHELY, Fő téri hírlappalvilon; * KISKUNHALAS, Mátyás tér 4. Plotán Hírlapbolt; * KOMÁROM, vas-útállomás; * KOMLÓ postahivatali árus; * MISKOLC, Ady Endre u. Hungária biztosító, Andrassy utcai hírlappalvilon, Árpád utca 16. szolgáltatóház, Árpád utca 46. hírlapüzlet, Kiss Tibornok utca 30. hírlapüzlet, Széchenyi utca 6. hírlapüzlet, Szemere utca 2. hírlappalvilon, Szent György utca 23. hírlappalvilon; * MOSONMAGYARÓVÁR, Kormos lakótelepi hírlapbolt; * NAGYKANIZSA, Lenin utca 1. hírlapüzlet; * ÓZD, Gyűjtő utcai sarak, Iv utca 7., Vasvári utca Centrum Áruház; * PÉCS, Főpályaudvar, Lenin tér hírlappalvilon; * SALGÓTARJAN, Erzsébet téri hírlapbolt; * SÁROSPATAK, MÁV utasállító, Rákóczi u. 47., Zrínyi u. 38.; * SIÓFOK, Fő téri hírlapüzlet; * SOPRON, Széchenyi téri hírlapbolt; * SZEGED, Kőrös utcai hírlapbolt; * SZÉKESFEHÉRVÁR, Benke Ferenc út 25/a és Fő utca 9.; * SZOLNOK, Kossuth L. utca 18. és Ságvári krt. 59. hírlappalvilon; * SZOMBATHELY, posta előtti hírlapbolt, Hefele utca, Kőszegi utcai hírlapbolt; * TATABÁNYA, Ságvári E. utca 3., hírlappalvilon; * VÁC, Széchenyi utcai hírlapbolt; * VESZPRÉM, Kossuth utcai hírlapbolt; * ZALAEGERSZÉG, Kossuth utca 32., hírlapüzlet;

MÁSOK

1461 BUDAPEST, Pf. 388

Információs, érdekvédelmi, kulturális folyóirat. A Lambda Budapest Baráti Társaság kiadványa. Megjelenik havonta, a G. Kiadó gondozásában.

Főszerkesztő: Takács B. Gábor
Terjeszti a Magyar Posta
és alternatív terjesztők.

Készül:
az FSI Literátor DTP kiadó nyomdájában.

4. évfolyam 2. sz. 1994. február.
HU ISSN 1215-0134

F1



F 2



Sz 3



F 3

Sz 2



Sz 4



Sz 6

F 4



Sz 5



Sz 7

F 5



F 6



F 7



F 8



Ha barátodnak, ismerősödnek kellemes meglepetést akarsz szerezni, akkor ne a szokványos üdvözlőlapon köszönts vagy üzenj neki. Művészi akfotón küld el jókívánságaidat. Összesen 15 fajta képeslap között válogathatsz (8 fekete-fehér és 7 színes).

Az itt közölt kollekción alapján a lapok szerkesztőségünkönél is megrendelhetők egy rózsaszínű postautalványon, amelynek hátuljára kérjük ráírni a pontos címet és a kívánt lapok sorszámaát. A fekete-fehér lapok ára: 10 Ft/db, a színeseké 15 Ft/db (plusz postaköltség).

